

Kainuun Sote

Lapset ensin

Kainuun lasten ja nuorten
hyvinvointisuunnitelma 2017–2021

Kainuun lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma 2017–2021

Kainuun sote 2017

C:12

Kainuun sote
Pohjolankatu 13
87100 Kajaani
Puh. 08 615 541
Faksi 08 6155 4270
kirjaamo@kainuu.fi
sote.kainuu.fi
Kuvat: kannen kuva kuvapankki Pixabay

Kajaani 2017

1. Painos

C:12
ISSN 2323-8186 (painettu)
ISSN 2323-8224 (verkkajulkaisu)

Tiivistelmä

Lasten ja nuorten hyvinvointi on Kainuun alueella monin tavoin muuta maata heikompaa. Materiaalinen elintaso on Kainuussa koko maata alhaisempi. Monet epäterveelliset elämäntavat (tupakointi, alkoholinkäyttö, liikunnan vähäisyys, ylipaino) ovat Kainuussa koko maata yleisempiä. Tämä korostaa väestön elintapoihin vaikuttamista. Koulun ja oppimisen kannalta kiusaaminen on edelleen ilmiö, joka vaikuttaa kielteisesti lasten ja nuorten kasvu ympäristöön. Lastensuojelun palveluiden piirissä on Kainuussa hieman enemmän lapsia ja nuoria kuin koko maassa. Myönteisiä ilmiöitä Kainuun alueella ovat esimerkiksi alhainen imeväiskuolleisuus, huumekekeilut ovat koko maata harvinaisempia, koulutuksen ulkopuolelle jää yhä harvempi nuori ja ahtaasti asuvia lapsiperheitä on koko maata vähemmän.

Lasten ja nuorten hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen on arjen pieniä tekoja, joita jokainen kainuulainen voi tehdä arjessaan. Toisaalta lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistäminen on konkreettisia toimenpiteitä ja yhteiskunnan tavoitteellista toimintaa eriarvoisuuden vähentämiseksi ja palvelujärjestelmän parantamiseksi.

Suunnitelmassa on useita tavoitteita hyvinvoinnin parantamiseksi. Näitä ovat 1) lasten ja nuorten terveystottumusten parantaminen, 2) maakunnan kehittäminen lapsiystävälliseksi, 3) kouluvalmiuksien edistäminen, 4) sähköisen asioinnin kehittäminen, 5) vanhemmuuden varhainen tukeminen, 6) perhekeskustoimintamallin kehittäminen sekä 7) lastensuojelun kehittäminen monipuolisesti.

Suunnitelmassa kuvataan lasten ja nuorten kasvuolojen, hyvinvoinnin sekä lastensuojelutarpeen kehitystä ja muutoksia. Lasten, nuorten ja lapsiperheiden palvelukokonaisuus on kuvattu Kainuun soten alueella. Palveluja kuvataan sekä hyvinvointia tukevien rakenteiden että lastensuojelun palvelujärjestelmän näkökulmasta. Suunnitelmassa on kuvaus myös keskeisistä yhteistyömahdollisuuksista eri toimijoiden välillä. Suunnitelma sisältää myös opiskeluhoitoa koskevan suunnitteluvaihtoehdon.

Hyvinvointisuunnitelma antaa kuntalaisille, palvelujen käytännön toteuttajille sekä luottamushenkilöille laaja-alaisen kokonaiskäsityksen lasten ja nuorten kasvuoloista sekä käytössä olevista ja tarvittavista voimavaroista Kainuun alueella.

Suunnitelmaan ja sen liitteisiin on koottu ajantasainen tieto lasten ja nuorten hyvinvoinnin tilanteesta ja viime vuosien kehityksestä Kainuun alueella eri hyvinvoinnin ja terveyden näkökulmista.

Lapset ensin – Kainuun lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma on lastensuojelulain mukainen suunnitelma, joka on laadittava ja tarkistettava vähintään kerran valtuustokauden aikana. Suunnitelma tulee lain mukaan ottaa huomioon kuntalain mukaista talousarviota ja -suunnitelmaa laadittaessa.

Sisällysluettelo

Johdanto.....	1
1 Arjen tekoja lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi	2
2. Kehittämiskohteet ja tavoitteet vuosille 2017–2021	3
3 Lasten ja nuorten hyvinvointi ja kasvuolot.....	7
3.1 Lasten ja nuorten hyvinvointi eri indikaattorien näkökulmista	7
3.2 Lastensuojelun tarpeet Kainuussa	10
3.3 Perusopetuksen keskeiset vahvuudet ja	12
kehittämiskohteet	12
4. Lasten, nuorten ja lapsiperheiden palvelut kainuussa	13
4.1 Lasten, nuorten ja lapsiperheiden tukeminen varhaiskasvatuksessa ja perusopetuksessa.....	15
4.2 Toisen asteen koulutuksen opiskelijahuolto.....	19
4.3 Oppilas- ja opiskelijahuoltolaissa suunnitelmalle asetetut tehtävät.....	20
4.4 Nuoriso-, liikunta- ja vapaa-ajan palvelut.....	22
4.5 Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut	24
4.6 Lastensuojelu	24
4.7 Seurakunnat, kolmas sektori ja vapaaehtoinen kansalaistoiminta.....	26
4.8 Erityiskysymyksiä	26
4.9 Kainuun kuntien ja Kainuun sote kuntayhtymän yhteistyö ja vastuunjako	29
5 Arvio palvelujen toimivuudesta	30
5.1 Hyvin toimivat palvelut.....	30
5.2 Palvelujen kehittämistarpeet	31
5.3 Miten lastensuojelun kustannukset kertyvät?.....	32
6 Suunnitelman hyväksyntä, seuranta ja arviointi	34
Lähdeluettelo	36
Liitteet.....	38
Julkaisuluettelo	60

Kuviot, taulukot ja liitteet

TAULUKKO 1. Suunnitelman kehittämiskohteet ja tavoitteet	4
KUVIO 1. Lasten, nuorten ja perheiden palvelukokonaisuus ryhmiteltyinä	14
KUVIO 2. Lasten ja nuorten palveluiden tehtävien ja työnjako	29
KUVIO 3. Lasten ja nuorten hyvinvointi-indikaattorit 1	38
KUVIO 4. Lasten ja nuorten hyvinvointi-indikaattorit 2	39
KUVIO 5. Lasten ja nuorten hyvinvointi-indikaattorit 3	40
KUVIO 6. Lasten ja nuorten hyvinvointi-indikaattorit 4	41
KUVIO 7. Häiriöpalvelumenojen kehitys Kainuussa vuosina 2005–2016	42
KUVIO 8. Vuoden aikana tulleet lastensuojeluilmoitukset v. 2008–2015 (toimintatilasto)...	43
KUVIO 9. Lastensuojeluilmoitukset kunnittain Kainuun sotien alueella (toimintatilasto).....	43
KUVIO 10. Lasten lukumäärä, joista on tehty lastensuojeluilmoituksia (toimintatilasto)	44
KUVIO 11. Vuoden aikana alkaneet ja päättyneet lastensuojelun avohuollon asiakkuudet Kainuun sotessa.....	44
KUVIO 12. Avohuollossa olleet ja päättyneet avohuollon asiakkuudet	45
KUVIO 13. Avohuollon piirissä v.2008–2015, 0–20 v.....	45
KUVIO 14. Kodin ulkopuolelle sijoitetut lapset ja nuoret sekä niistä huostassa olleet ja kii- reellisesti sijoitetut Kainuun Sotessa	46
KUVIO 15. Kodin ulkopuolelle sijoitetut 0–20-vuotiaat, %	46
KUVIO 16. Lastensuojelun hoitopäivät toimintamuodoittain	47
KUVIO 17. Lastensuojelun hoitopäivät toimintamuodoittain, suhteelliset osuudet.....	47
KUVIO 18. Lapsen vammaistukea saaneet Kainuussa	48
KUVIO 19. Lapsen vammaistukea saaneet sairausryhmittäin v. 2016	49
KUVIO 20. Lapsen vammaistukea saaneet sairausryhmittäin	50
KUVIO 21. Lastenpsykiatrian läheteet, käynnit ja hoitopäivät v. 2004–2016	51
KUVIO 22. Nuorisopsykiatrian läheteet, käynnit ja hoitopäivät v. 2004–2016.....	51
KUVIO 23. Koulutuksen ulkopuolelle jääneet	52
KUVIO 24. Nuorisotyöttömyyskehitys Kainuussa v. 2008–2014	52
KUVIO 25. Päivittäinen tupakointi Kainuussa v. 2009–2013	53
KUVIO 26. Koulukiusattuna vähintään kerran viikossa	53
KUVIO 27. Fyysistä uhkaa kokeneet	54
KUVIO 28. Seksuaalista väkivaltaa kokeneet	54
KUVIO 29. Laittomien huumeiden kokeilu eri kouluasteilla.....	55
KUVIO 30. Lasten ja nuorten ylipaino opiskelumuodoittain v. 2009–2013	55
KUVIO 31. Tiettyjen toimeentulotukimenojen kehitys	56
LIITE 1. LAPE-ryhmän kokoonpano v. 2016–2018.....	57
LIITE 2. Suosituksia henkilöstövoimavaroista lasten, nuorten ja perheiden palveluissa	58

Johdanto

Yhdistyneiden kansakuntien (YK) lapsen oikeuksien sopimus (LOS) sekä kansallinen lainsäädäntö luovat perustan lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelmalle. Lapsella ja nuorella on perustuslain mukaiset kansalaisen oikeudet, oikeudet osallistumiseen, oppimiseen, palveluihin sekä huolenpitoon ja erityiseen suojeluun. Useat säännökset velvoittavat kuntia ja ammattilaisia monialaiseen yhteistyöhön ja yhteistoimintaan. Koska lainsäädäntö antaa vain yleisiä suuntaviittoja ja vähän ohjausta käytännön työhön, edellyttää se sitoutumista ja yhteiseen työhön yli ammattikuntarajojen ja hallinnollisten rajojen.¹

Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelman suunnitteluelvoite on lastensuojelulaissa. Suunnitelma on laadittava ja tarkistettava vähintään kerran valtuustokauden aikana. Suunnitelma on strateginen ja konkreettinen toimintaohjelma, jonka tulee lain mukaan sisältää seuraavat tiedot:

- lasten ja nuorten kasvuoloista sekä hyvinvoinnin tilasta
- lasten ja nuorten hyvinvointia edistävästä ja ongelmia ehkäisevistä toimista ja palveluista
- lastensuojelun tarpeesta kunnassa tai alueella
- lastensuojeluun varattavista voimavaroista
- lastensuojelulain mukaisten tehtävien hoitamiseksi käytettävissä olevasta lastensuojelun palvelujärjestelmästä
- yhteistyön järjestämisestä eri viranomaisten sekä lapsille ja nuorille palvelu ja tuottavien yhteisöjen ja laitosten välillä; sekä
- suunnitelman toteuttamisesta ja seurannasta.

Kainuun lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelman luvussa 1 on kerrottu asioista, miten jokainen voi omalla toiminnallaan edistää lasten ja nuorten hyvinvointia. Suunnitelman kehittämiskohteet on kuvattu tarkemmin luvussa 2. Luvussa 3 kerrotaan alueen lasten ja nuorten kasvuoloista sekä hyvinvoinnin tilasta. Luvuissa 4 ja 5 kerrotaan tarkemmin alueen palvelujärjestelmästä sekä yhteistyöstä.

¹ ks. Perälä M-L ym. 2012. Lasten, nuorten ja perheiden palveluja yhteensovittava johtaminen. THL: Helsinki.

1 Arjen tekoja lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi

Jokainen kainuulainen voi omalla toiminnallaan edistää lasten ja nuorten hyvinvointia. Arjen yksinkertaiset teot liittyvät ilmiöihin ja asioihin, joihin vaikuttamalla erot lasten ja nuorten hyvinvoinnissa kaventuisivat koko maahan nähden. Arjen teot liittyvät vanhemmuuteen, perheen yhteiseen toimintaan, arkeen ja yksinkertaisiin asioihin. Suluissa olevat tilastotiedot on poimittu kansallisista terveystutkimuksista ja -tutkimuksista (mm. THL:n ATH- ja LATE-tutkimukset, kouluterveyskyselyt).

Arkisia tekoja lasten ja nuorten hyvinvoinnin tukemiseksi

- jatka savutonta elämää tai lopeta tupakointi (41 % vanhemmista tupakoi, 8.-9. luokan oppilaat) ja puutu lapsesi tupakointiin (17 % tupakoi päivittäin, 8.-9. luokan oppilaat)
- nauti yhteisestä ruokailusta ja syö yhteinen ateria iltapäivällä tai illalla (54 % perheistä ei syö yhteistä ateriaa, 8.-9. luokan oppilaat)
- vähennä perheen ruutuaikaa (television, mobiililaitteiden ja konsolipelien katselua – 24 % 8.-9. luokan oppilaista ruutuaikaa oli yli 4 tuntia arkipäivisin)
- vähennä tai lopeta oma alkoholin käyttö (28 % kainuulaisista käyttää alkoholia liikaa) – alkoholin välittäminen omalle lapselle on rikos
- leiki ja liiku lapsesi kanssa – haasta itsesi liikuntapiirakalla!
- kirja on lapsen puolella - lue yhdessä lapsesi kanssa
- huolehdi omasta ja lastesi säännöllisestä yöunesta ja levosta
- ole kiinnostunut lapsesi vapaa-ajanvietosta ja ystäväpiiristä (rikoksista syyllisiksi epäiltyjä nuoria 15–17 v. oli Kainuussa reilusti koko maata enemmän)
- liity järjestöön ja osallistu vapaaehtoistoimintaan (kainuulaisista vain 24 % osallistuu aktiivisesti järjestöjen toimintaan)
- hyödynnä maksuttomat kulttuuripalvelut perheesi kanssa (kainuulaisista vain 1,8 % käyttää kulttuuripalveluita kuukausittain 1-3 kertaa)
- ole kiinnostunut lapsesi koulunkäynnistä, pidä yhteyttä opettajiin ja osallistu vanhempainiltoihin – yhteistyö lisää lapsen koulumotivaatiota
- pyydä varhain apua elämäntilanteeseesi tai ongelmaasi – älä jää odottamaan.

Lisätietoa ja vinkkejä arkeen:

- A-klinikkasäätiön Päihdelinkki – www.paihdelinkki.fi
- Suomen Sydänliitto ry:n Neuvokas perhe – www.neuvokasperhe.fi
- MLL – Mannerheimin lastensuojeluliitto, <http://www.mll.fi/>
- Suomen vanhempainliitto, <http://www.vanhempainliitto.fi/>
- KASPER - Kasvatus ja perheneuvonta ry, <http://www.suomenkasper.fi/>
- Martat - <http://www.martat.fi/>
- Lapsiasiavaltuutettu: <http://lapsiasia.fi> ja lasten sivut – www.lastensivut.fi
- Nuorten Ystävät ry – Vanhempien Akatemia - <http://www.vanhempienakatemia.fi>
- Lasten seurassa ohjelma, <http://www.lastenseurassa.fi/>
- UKK-instituutti Liikuntapiirakka, <http://www.ukkinstituutti.fi/liikuntapiirakka>

2. Kehittämiskohteet ja tavoitteet vuosille 2017–2021

Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelmassa toimenpiteet vuosina 2017–2021 kohdistuvat seuraaviin asioihin:

1. lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen
2. tuen porrastus, oppilas- ja opiskelijahuolto sekä turvallisuuden edistäminen
3. vanhemmuuden tukeminen
4. lastensuojelun kehittäminen.

Tutkimustiedon perusteella lasten ja nuorten hyvinvointiin liittyvien ongelmien ehkäisyyn on olemassa monenlaisia kustannusvaikuttavia keinoja (mm. Sipilä & Österbacka 2013). Tutkimustiedon perusteella ongelmien ehkäiseminen on miltei aina tuloksellista ja taloudellisesti kannattavaa. Suunnitelman kehittämiskohteet on valittu kansallisen lapsi- ja perhepalveluiden muutosohjelman tavoitteiden, alueellisen lasten ja nuorten hyvinvointi-indikaattorien, ajankohtaisten lakiuudistusten sekä kansallisten laatusuosituksen sekä toiminnallisten tarpeiden mukaisesti.

Juha Sipilän hallitusohjelmaan (VNK 2015) sisältyy kansallinen kärkihanke lapsi- ja perhepalveluiden muutosohjelmaksi. Uudistuksen lähtökohta on perheiden monimuotoisuus ja lapsen edun edistäminen. Muutosohjelmalla vahvistetaan vanhemmuutta ja matalan kynnyksen palveluita. Muutosohjelma sisältää lukuisia tavoitteita: 1) palvelut järjestetään lapsi- ja perhelähtöisesti hallintorajat ylittäen, 2) koulua ja varhaiskasvatusta kehitetään tukemaan lapsen hyvinvointia, 3) turvataan erotilanteissa lapsen etu ja oikeus sekä isään että äitiin, 4) johdetaan lapsi- ja perhepolitiikkaa sekä palveluja hallintorajat ylittäen, 5) otetaan käyttöön päätösten lapsi- ja perhevaikutusten arviointi, 6) jatketaan väestölähtöisen budjetoinnin sekä lasten hyvinvoinnin seurannan kehitystyötä, 7) uudistetaan tietosuojalainsäädäntö moniammatillisen yhteistyön lisäämiseksi, 8) kohdennetaan määrärahoja lapsiperheiden kotipalvelujen saatavuuden turvaamiseksi, 9) vahvistetaan eropalveluita, 10) tehdään lapsen huolto- ja tapaamisoikeuslainsäädännön uudistus, 11) uudistetaan lastensuojelua paremmin asiakkaiden tarpeisiin keskittyväksi ja vähennetään byrokratiaa, 12) lisätään velvoitteita puuttua kiusaamiseen ja 13) viedään käytäntöön perheystävällisten työpaikkojen toimintamalleja.

Lapsi- ja perhepalveluiden muutosohjelmassa (STM 2016) kuvataan tarkemmin hallituksen kärkihanke. Lasten, nuorten ja perheiden palvelut uudistetaan asiakaslähtöisesti integroiduksi palveluiden kokonaisuudeksi maakuntien ja tulevaisuuden kuntien toimintaympäristöön. Muutosohjelmassa palveluiden painopistettä siirretään kaikille yhteisiin ja ennaltaehkäiseviin palveluihin sekä varhaiseen tukeen ja hoitoon. Muutosohjelma vahvistaa lapsen oikeuksiin ja tietoon perustuvaa toimintakulttuuria päätöksenteossa ja palveluissa tuomalla käyttöön lapsivaikutusten arvioinnin sekä välineitä lapsilähtöiseen budjettiin ja lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin ja palveluiden seurantaan.

Uudistuksen lähtökohtana ovat lapsen oikeudet, perheiden monimuotoisuus, lapsi- ja perhelähtöisyys sekä voimavarojen vahvistaminen. Lasten, nuorten ja vanhempien osallistuminen ja kokemusasiantuntemus kytketään tiiviisti uudistuksen suunnitteluun ja toimeenpanoon. Muutosohjelma painottaa lasten ja perheiden matalan kynnyksen palveluiden verkostoimista perhekeskustoimintamallin mukaisesti, erityistason palveluiden asiakaslähtöistä integraatiota sekä vaativinta erityisosaamista edellyttävien palveluiden varmistamista niitä tarvitseville lapsille, nuorille ja perheille. (STM 2016)

TAULUKKO 1. Suunnitelman kehittämiskohteet ja tavoitteet

Kehittämiskohde	Tavoite	Konkreettiset menetelmät	Mittarit ja seuranta	Vastuutaho ja aikataulu
1. Lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen	Lasten ja nuorten terveystottumukset paranevat, sairastavuus, erityisesti mielenterveyden ongelmat vähenevät	Hoito- ja palvelutakuun toteutuminen sekä asetuksen mukaisten palveluiden seuranta (mm. henkilöstömitoituksen huomioiminen neuvolassa ja kouluterveydenhuollossa)	Terveystottumukset ja terveys (THL:n kouluterveyskysely ja Kelaston sairastavuustilasto), terveydenedistämisasiivisuus (TEAviisari) sekä hoito- ja palvelutakuun seuranta	Perhepalvelut/lapsiperheiden terveydenhuoltopalvelut (v. 2017–2021)
		Edistetään terveyttä ja puututaan ongelmiin (erit. tupakointi, humalajuominen, ylipaino, seksuaaliterveys)	Kansallisten lasten ja nuorten hyvinvointi-indikaattorien vuosittainen seuranta	Lapsiperheiden terveydenhuolto ja sosiaalihuolto, koulut ja varhaiskasvatus
		Yhteistyökäytäntöjen ja toimintamallien tarkistaminen varhaiskasvatukseen, lasten- ja perheneuvolan, lastensuojelun ja erikoissairaanhoidon kesken (mm. toimiva lapsi & perhetyömenetelmät ja koulutukset, hoidonpohjastus, terveydenedistämisasiivisuus kuntien ja koulujen välillä)	Pysyvät yhteistyörakenteet; esim. perhekeskuspäivä, maakunnallinen mielenterveyspäivä, suunnitelman seuranta ja neuvottelupäivä vuosittain. Luo luottamusta - suojele lasta verkkokoulutukseen osallistuminen (THL).	Kainuun sote ja kunnat. Perhepalvelut järjestävät yhdessä sivistystoimien kanssa (huom. myös kehittämishankkeet).
		Nuorisotakuun paikallinen toteuttaminen ja palvelujen tehostaminen sekä yhteistyön kehittäminen (mm. etsivä nuorisotyö, kuntouttava työtoiminta)	Huomion kiinnittäminen nuoriin, jotka eivät ole työssä, koulutuksessa tai kurssilla (ns. NEET-aste).	Perhepalvelut/aikuissosiaalipalvelut; etsivä nuorisotyö; nuorten työpajatoiminta; kuntoutuspalvelut
		Monikulttuuristen ja maahanmuuttajaperheiden palvelutarve selvitetään ja palveluja kehitetään vastaamaan ko. perheiden palvelutarpeita. Huomio myös alueen romanilapsiin ja -perheisiin	Kotouttamisohjelman paikallinen seuranta, osin Kajaanin kaupungin romanityöryhmä	Kotouttamisohjelman seuranta-työryhmä
		Ennaltaehkäisevien palvelujen kehittäminen yhdessä järjestöjen ja kansalaisopistojen kanssa osana palvelujärjestelmää.	Seuranta osana lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelman seuranta	Järjestöt, kunnat ja Kainuun soten vuosittaiset järjestöavustukset
	Kainuu on	Toimielinten päätöksenteossa käytetään	Ennakoarviointien hyödyntäminen.	Kunnat, Kainuun sote ja

	lapsiystävällinen kunta ja maakunta	lapsivaikutusten ennakoarviointia ja lasten oikeudet tunnetaan. Lapsilla ja nuorilla on mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa päätöksentekoon.	Seurataan osana päätöksentekoa. Osallisuuden kehittäminen lasten, nuorten ja perheiden palveluissa.	osin nuorisovaltuusto (2017–2021)
Kehittämis-kohde	Tavoite	Konkreettiset menetelmät	Mittarit ja seuranta	Vastuutaho ja aikataulu
2. Tuen porrastus, oppilas- ja opiskelijahuolto sekä turvallisuuden edistäminen	Kouluvalmiuksien edistäminen ja koulussa selviytymisen tukeminen	Kognitiivisten taitojen tukeminen varhaiskasvatuksessa ja opetuksessa. Lisäksi oleellista on sosiaalisten ja emotionaalisten taitojen tukeminen	Koulun ja oppimisen kansalliset seurantaindikaattorit (mm. kouluterveyskysely, TEAviisari).	Kunnat (varhaiskasvatus, sivistys/koulutoimi) osin Kainuun sote.
	Tuen porrastuksen toimintajärjestelmää kehitetään.	Tuen porrastuksen toimintajärjestelmää kehitetään yhtenäisemmäksi: tehostetun tuen toimintamallien kokoaminen, kehittäminen ja käytäntöjen yhtenäistäminen sekä tuen tarpeen arvioinnin ja tiedonsiirron kehittäminen nivelvaiheissa.	Koonti ja kehitetty toimintamalli ovat valmiita ja käytettävissä	Kunnat (varhaiskasvatus, sivistys- ja koulutoimi), osin Kainuun sote.
	Sähköistä asiointia kehitetään ja otetaan käyttöön eri toimijoita palveleva sähköinen informaatiokanava.	Kainuun soten uudet Internet-sivut (v. 2017), palvelutarjotin ja Omasote - palveluiden kehittäminen, Kainuun nuorisotakuun Internet-sivut, lasten ja nuorten sähköiset palvelut (nuorisotyö).	Sähköisten palveluiden käyttömahdollisuudet	Kainuun soten perhepalvelut ja kuntien sivistyspalvelut (2017–2019)
Kehittämis-kohde	Tavoite	Konkreettiset menetelmät	Mittarit ja seuranta	Vastuutaho ja aikataulu
3. Vanhemmuuden tukeminen	Vanhemmuuden varhainen tukeminen (turvallinen kiintymyssuhde)	Pikkulasten ja heidän vanhempiensa varhaisen vuorovaikutuksen vahvistaminen. Vauvaperhetyön osaamisen parantaminen.	Aihealueen koulutukset. Voimaperheet toimintamallin pilotointi (yhteistyö Turun yliopiston kanssa v. 2017–2018)	Kainuun soten perheneuvola, neuvolat, lasten ja nuorten psykiatria.
		Lapsiperheiden kotipalvelun laajentaminen (palvelusetelin käyttöönotto) ja lisääminen	Palvelusetelin käyttöönotto; kotipalveluiden piirissä olevat perheet	perhepalveluiden perhetyö ja kotipalvelu (2017–2018)
	Perhekeskustoiminta	Perhekeskusten matalan kynnyksen	Yhteistyön toimivuus, jatkuva seuranta.	Perhekeskusvastaavat

	mallin kehittäminen	palveluiden kehittäminen yhteistyössä kuntien ja järjestöjen kanssa (vertaistoiminta ja arjen tuen palvelut) ja perhekeskusten tunnettavuuden lisääminen (markkinointi)		(huom. kansalliset kehittämishankkeet ja Kainuun LAPE-kehittämishanke: MUKAVA)
Kehittämiskohde	Tavoite	Konkreettiset menetelmät	Mittarit ja seuranta	Vastuutaho ja aikataulu
4. Lastensuojelun kehittäminen	Pätevät työntekijät ja asialliset työolot	Rekrytointi, perehdyttäminen, henkilöstömitoitus, työnjaon kehittäminen, palkkaus, työhyvinvoinnin kehittäminen	Työntekijöiden vaihtuvuus, avoimet virat, työhyvinvoinnin mittarit	Perhepalveluiden esimiehet (v. 2017–2021)
	Lastensuojelun tarve vähenee	Ennaltaehkäisevän lastensuojelun ja varhaisen tuen työmenetelmien kehittäminen	Lastensuojelun tarve vähenee (ilmoitukset, lasten lukumäärä)	Perhekeskukset ja vastuualuepäällikkö (v. 2017–2021)
	Perhehoidon osuus sijoituksissa lisääntyy	Perhehoidon lisääminen ja vahvistaminen sijoituksissa (PRIDE-valmennus, tuki perhehoitajille)	Perhehoidon suhteellinen osuus kasvaa hoitopäivissä (> 60–70 %)	Lastensuojelun ja sijaishuollon sosiaalityöntekijät
	Menetelmällinen perhetyö kehittyy sijaishuollossa	Menetelmällisen perhetyön kehittäminen sijaishuollossa (ostopalvelut)	Seurataan toteutumista.	Lastensuojelun ja sijaishuollon sosiaalityöntekijät
	Sosiaalipäivystyksen kehittäminen uuden päivystysasetuksen mukaiseksi	Sosiaalipäivystyksen organisointi, kriisityön kehittäminen, sosiaalipäivystys virka-aikana yhteispäivystyksessä v. 2018 alkaen.	Seurataan toteutumista.	Lastensuojelun esimiehet (v. 2017–2018)

3 Lasten ja nuorten hyvinvointi ja kasvuolot

Kainuun alueen lasten ja nuorten hyvinvoinnista ja kasvuoloista on nostettu esille myönteisiä ja kielteisiä ilmiöitä. Ilmiöitä tarkastellaan osin suhteessa koko maahan ja osin Kainuun alueen kuntien välillä. Yleisellä tasolla on hyvä huomata, että koko kainuulaisväestön terveyttä ja hyvinvointia voidaan tehokkaimmin edistää kohdistamalla toimintaa ja palveluita väestöryhmiin ja kuntalaisiin, joilla erilaiset ongelmat kasautuvat ja joiden tilanteen kohentumisella suurin vaikutus koko väestön terveyteen ja hyvinvointiin (ks. Kaikkonen ym. 2008).

Lasten hyvinvoinnin indikaattoreissa on huomioitu suositukset kansallisista lasten hyvinvoinnin indikaattoreista (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2011) ja tarkastelu on toteutettu lasten hyvinvoinnin kuuden ulottuvuuden eri näkökulmista siten, että Kainuun sairaanhoitopiirin ja Kainuun soten jäsenkuntien tietoja verrataan koko maan tietoihin. Tilastotiedot perustuvat THL:n ylläpitämään SOTKANet² -indikaattoripankin aineistoon, josta on saatavilla kuntakohtaiset tiedot. Kouluterveyskyselyn tietojen keruu epäonnistui vuonna 2015 sähköisen tiedonkeruujärjestelmän vuoksi, minkä vuoksi kyseiseltä vuodelta ei ole saatavilla kattavasti tietoja.

Lasten ja nuorten hyvinvointia kuvaavat indikaattoreiden erot on havainnollistettu kuvioina liitteessä. Kuvioissa on sinisellä värillä koko maan tuorein indikaattoritieto ja punaisella Kainuun (shp) vastaava arvo.

3.1 Lasten ja nuorten hyvinvointi eri indikaattorien näkökulmista

1) Materiaalinen elintaso

Myönteistä on, että ahtaasti asuvia lapsiasuntokuntia (% , kaikista lapsiasuntokunnista) oli vuonna 2015 Kainuussa (28,7) hieman koko maata (29,8) vähemmän. Ahtaasti asuminen oli yleisintä Ristijärvellä (34,9) ja Puolangalla (34,2) ja matalinta Kajaanissa (26,9). Myönteistä on se, että vuosina 2005–2014 lasten ahtaasti asuminen on Kainuussa alentunut (-3,9).

Kielteistä on, että lasten pienituloisuusaste (% , pienituloisiin kotitalouksiin kuuluvista lapsista) oli vuonna 2014 Kainuussa (13,5) koko maata (12,1) yleisempää ja kuntien välillä oli suuria eroja. Myönteistä on se, että vuosina 2005–2014 lasten pienituloisuusaste on Kainuussa alentunut (-3,5) ja lähentynyt koko maan keskiarvoa. Pienituloisuusaste oli korkein Puolangalla (19,7) ja matalin Ristijärvellä (6,3).

2) Terveys ja hyvinvointi

Myönteistä on, että imeväiskuolleisuus (/ 1000 elävänä syntynyttä) oli Kainuussa vuonna 2014 Kainuussa (1,4) koko maata (2,2) harvinaisempaa. Myönteistä on myös se, että imeväiskuolleisuus on laskenut vuosina 2005–2014 Kainuussa (v. 2005: 5,1).

Myönteistä on, että itsemurhat (0-17 v. / 100 000 vastaavanikäistä) ovat koko maassa alentuneet hieman vuosina 2005–2014 ollen 1,0 vuonna 2014. Tilastotietoa ei ole saatavilla koko maata tarkemmalla tasolla.

² katso kuntakohtaiset ja koko maan tilastotiedot: <https://goo.gl/TxLaLC>

Myönteistä on, että laittomien huumeiden kokeilu (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (7,6) koko maata (8,8) harvinaisempaa. Kielteistä on se, että huumeiden kokeilu on yleistynyt vuosina 2005–2013 Kainuussa ja lähentynyt koko maan keskiarvoa. Laittomien huumeiden kokeilu oli erityisen yleistä Suomussalmella (13,8).

Myönteistä on, että koululounaan syömättä jättäminen päivittäin (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (25,6) harvinaisempaa kuin koko maassa (33,9). Yleisintä koululounaan syömättä jättäminen oli Kajaanissa (32,6), joka on lähes valtakunnan tasolla.

Kielteistä on, että kohtalainen tai vaikea ahdistuneisuus (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (12,0) hieman koko maata (11,3) yleisempää. Ahdistuneisuus oli yleisintä Kajaanissa (14,4).

Kielteistä on, että tosi humalassa vähintään kerran kuukaudessa (% 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (13,8) koko maata yleisempää (12,0). Kielteistä on myös se, että lasten kuukausittainen juominen ei ole vähentynyt yhtä paljon kuin koko maassa, vaikka trendi on aleneva sekä kansallisesti että Kainuussa.

Kielteistä on, että päivittäinen tupakointi (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (17,3) koko maata (13,1) yleisempää. Kielteistä on myös se, että tupakointi ei ole vähentynyt Kainuussa yhtä paljon kuin koko maassa, vaikka koko maan kehitys on aleneva. Kainuun kunnissa on eroja: tupakointi oli harvinaisinta Sotkamossa (16,2) ja yleisintä Suomussalmella (20,7).

Kielteistä on, että sukupuoliyhdyntämisessä olleita (% 8. ja 9. luokan oppilaista) oli Kainuussa (23,4) vuonna 2013 hieman koko maata (22,4) enemmän. Vuosina 2005–2013 sukupuoliyhdyntämisessä olleiden lapsien lukumäärä on kasvanut (+2,8) ja se oli vuonna 2013 yleisintä Sotkamossa (28,8).

Kielteistä on, että ylipainoisia (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli Kainuussa (17,0) vuonna 2013 koko maata (16,4) enemmän. Ylipaino oli yleisintä vuonna 2013 Suomussalmella (24,3) ja harvinaisinta Kajaanissa (15,6).

Kielteistä on, että hengästyttävän liikunnan harrastaminen (vapaa-ajalla korkeintaan 1 h viikossa, % 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (35,6) koko maata (31,9) harvinaisempaa. Myönteistä on se, että vuosina 2005–2013 hengästyttävän liikunnan harrastaminen on yleistynyt Kainuussa (-6,5), vaikka se on edelleen koko maata harvinaisempaa.

3) Koulu ja oppiminen

Myönteistä on, että koulutuksen ulkopuolelle jääneiden (17–24 v., % vastaavanikäisestä väestöstä) osuus oli vuonna 2014 Kainuussa (7,4) koko maata harvinaisempaa (8,6). Yleisintä koulutuksen ulkopuolelle jääminen oli Puolangalla (11,5) ja harvinaisinta Sotkamossa (4,9). Kehitys on ollut Kainuussa ja koko maassa myönteistä vuosina 2005–2013.

Myönteistä on, että Kainuussa (35,1) on koko maata (37,6) harvinaisempi tilanne, missä opettajat eivät rohkaise mielipiteen ilmaisuun (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) vuonna 2013. Myönteistä on se, että Kainuussa vuosina 2005–2013 yhä harvempi oppilaista kokee, että opettajat eivät rohkaise mielipiteen ilmaisuun (-7,2).

Kielteistä on, että koulun työilmapiirissä oli ongelmia (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) vuonna 2013 Kainuussa (28,4) hieman koko maata enemmän (26,0). Kielteistä on myös se, että vuosina 2005–2013 ongelmat ovat lisääntyneet (+5,2). Ongelmat olivat yleisimpiä Sotkamossa (35,7) ja harvinaisimpia Kuhmossa (18,9).

Opettajat eivät olleet kiinnostuneita oppilaan kuulumisista (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) vuonna 2013 koko maassa (56,4) kuin Kainuussa (55,8). Kajaanissa kielteinen kokemus oli yleisintä (58,2).

Oppilaiden mielipiteiden huomioimisessa koulutyön kehittämisessä (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) ei ollut vuonna 2013 suurta eroa Kainuun (41,3) ja koko maan (41,9) välillä. Myönteistä on se, että Kainuussa vuosina 2005–2013 kokemus mielipiteiden huomioimisesta on lisääntynyt (-10,6).

4) Turvallinen kasvuympäristö

Kuolleisuus 1-17 -vuotiailla (/100 000 vastaavanikäistä) oli vuonna 2015 koko maassa 9,9. Myönteistä on se, että kuolleisuus oli alimmalla tasollaan ja se on vuosina 2005–2015 alentunut (-13,4). Tilastotietoa ei ole saatavilla koko maata tarkemmalla tasolla.

Myönteistä on, että vuoden aikana fyysistä uhkaa kokeneiden osuus (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (17,9) koko maata (19,2) harvinaisempaa. Yleisintä se oli Suomussalmella (21,6) ja harvinaisinta Kuhmossa (14,2). Kielteistä on se, että fyysisen uhkan kokeminen on vuosina 2005–2013 yleistynyt Kainuussa (+2,6).

Myönteistä on, että seksuaalista väkivaltaa joskus tai toistuvasti kokeneita (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (13,8) hieman koko maata (14,2) vähemmän.

Koulukiusattuna vähintään kerran viikossa (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (6,8) ja koko maassa (6,9) lähes yhtä suuri joukko lapsia. Koulukiusaaminen oli yleisintä Suomussalmella (8,3) ja harvinaisinta Sotkamossa (6,5). Kielteistä on, että vuosina 2005–2013 koulukiusaaminen ei ole Kainuussa merkittävästi vähentynyt, vaikka kiusaamisen vastainen toimenpideohjelma (KiVa Koulu) on yleistynyt Kainuussa ja Suomessa.

Kielteistä on, että kiusaamiseen puuttumattomuus koulun aikuisten toimesta (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (72,2) koko maata yleisempää (68,1). Heikoin tilanne oli Kuhmossa (77,7).

Kielteistä on, että läheisen alkoholin käyttö oli aiheuttanut ongelmia (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) vuonna 2013 Kainuussa (15,4) koko maata (12,4) useammin. Heikoin tilanne oli Sotkamossa (19,1).

Kielteistä on, että vammojen ja myrkytysten vuoksi 0-6 -vuotiaita (/ 10 000 vastaavanikäistä) hoidettiin sairaalassa vuonna 2014 Kainuussa (80,6) koko maata (69,3) enemmän. Yleisintä sairaalahoito oli Kajaanissa (97,9). Kielteistä on se, että sairaalahoito on yleistynyt (+26,2) vuosina 2005–2014.

Vammojen ja myrkytysten vuoksi 7-14 -vuotiaita (/ 10 000 vastaavanikäistä) hoidettiin sairaalassa vuonna 2015 Kainuussa (74,6) lähes yhtä paljon potilaita kuin koko maassa (73,4). Kielteistä on se, että sairaalahoito on yleistynyt (+19,0) vuosina 2005–2014.

5) Perhe, vapaa-aika ja osallisuus

Ei tiedä, miten voi vaikuttaa koulun asioihin (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 lähes yhtä yleistä Kainuussa (42,9) kuin koko maassa (43,0). Yleisintä tietämättömyys oli Sotkamossa (45,9) ja vähäisintä Kuhmossa (32,1). Myönteistä on se, että tietämättömyys on hieman vähentynyt (-3,1) vuosina 2007–2013.

Kielteistä on, että yksinäisyys (ei yhtään läheistä ystävää, % 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa (9,7) koko maata (8,4) yleisempää. Yksinäisyys oli yleisintä Suomussalmella (11,6). Kielteistä on se, että yksinäisyys ei ole vähentynyt vuosina 2005–2013 Kainuussa yhtä paljon kuin koko maassa.

Perhe ei syö yhteistä ateriaa iltapäivällä tai illalla (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli lähes yhtä yleistä Kainuussa (54,2) vuonna 2013 kuin koko maassa (55,2). Harvinaisinta yhteinen ateriointi oli Kuhmossa (57,8).

Keskusteluvaikeuksia vanhempien kanssa (% , 8. ja 9. luokan oppilaista) oli vuonna 2013 Kainuussa yhtä paljon kuin koko maassa (8,2). Myönteistä on se, että keskusteluvaikeudet ovat vähentyneet (-4,1) vuosina 2005–2013.

6) Yhteiskunnan tarjoama tuki ja turvallisuus

Myönteistä on, että 13–17 -vuotiaiden tyttöjen raskaudenkeskeytykset (/1 000 vastaavanikäistä) olivat vuonna 2015 Kainuussa (1,0) koko maata (3,1) harvinaisempia. Kielteistä on kuitenkin se, että viime vuosina raskaudenkeskeytykset ovat olleet yleisempiä Kainuussa kuin koko maassa (pl. vuosi 2015).

Myönteistä on, että 13–17 -vuotiaiden tyttöjen synnytykset (/1 000 vastaavanikäistä) olivat vuonna 2015 Kainuussa (1,0) harvinaisempia kuin koko maassa (1,2). Kielteistä on se, että alaikäisten synnytykset ovat viime vuosina olleet yleisempiä Kainuussa kuin koko maassa (pl. vuosi 2015).

Kunnan kustantamassa kokopäivähoidossa olleita 1-2 -vuotiaita (% vastaavanikäisestä väestöstä) oli vuonna 2015 Kainuussa (33,8) lähes yhtä paljon kuin koko maassa (35,3). Yleisintä kunnan kustantama kokopäivähoito oli Ristijärvellä (64,3), Sotkamossa (41,1) ja harvinaisinta Puolangalla (22,2). Myönteistä on se, että kokopäivähoito on yleistynyt (+9,4) vuosina 2005–2014 Kainuussa.

Kunnan kustantamassa kokopäivähoidossa olleita 3-5 -vuotiaita (% vastaavanikäisestä väestöstä) oli vuonna 2015 Kainuussa (55,6) lapsia koko maata (63,8) huomattavasti vähemmän. Yleisintä se oli Ristijärvellä (78,3) ja Paltamossa (76,3) ja harvinaisinta Puolangalla (36,0). Myönteistä on se, että kokopäivähoito on yleistynyt (+12,6) vuosina 2005–2015 Kainuussa.

Kielteistä on, että lastensuojelun avohuollon tukitoimien piirissä (0-17 v. vuoden aikana, % vastaavanikäisestä väestöstä) oli vuonna 2015 Kainuussa (7,1) hieman enemmän lapsia kuin koko maassa (6,0). Vuosina 2005–2014 lastensuojelun avohuolto on yleistynyt sekä koko maassa että Kainuussa ja Kainuussa se on välillä ollut koko maata yleisempää. Yleisintä se oli Hyrynsalmella (19,9) ja Suomussalmella (10,1). Harvinaisinta se oli Paltamossa ja Sotkamossa (5,5).

Huostassa tai kiireellisesti sijoitettuna olleita (0–17 v., % vastaavanikäisestä väestöstä) oli vuonna 2015 Kainuussa (1,1) saman verran kuin koko maassa (1,1) enemmän. Yleisintä se oli Ristijärvellä (3,1) ja Puolangalla (2,8) ja harvinaisinta Kuhmossa (0,5) ja Suomussalmella (0,5).

Myönteistä on, että rikoksista syyllisiksi epäiltyjä (0–14 v., / 1000 vastaavanikäistä) oli vuonna 2015 Kainuussa (6,5) hieman koko maata (8,2) vähemmän. Kielteisin tilanne oli Sotkamossa (10,9) ja myönteisin Hyrynsalmella (0,0) ja Kuhmossa (0,9). Myönteistä on se, että rikoksista syyllisiksi epäiltyjen osuus on laskenut hieman viime vuosina.

Kielteistä on, että rikoksista syyllisiksi epäiltyjä (15–17 v., / 1000 vastaavanikäistä) oli vuonna 2013 Kainuussa (164,5) reilusti koko maata (104,6) enemmän. Kielteisin tilanne oli Kajaanissa (235,2) ja Sotkamossa (167,6) ja myönteisin tilanne oli Puolangalla (41,7).

Kielteistä on, että kodinhuoltoapua vuoden aikana saaneita lapsiperheitä (% lapsiperheitä) oli vuonna 2014 Kainuussa (1,5) hieman koko maata vähemmän (1,7). Yleisintä kodinhoitoapu oli Sotkamossa (2,1). Myönteistä on se, että kodinhoitoapu on vuosina 2005–2014 hieman yleistynyt Kainuussa (+1,4). Lapsiperheiden kotipalvelun yleisyys ei ole lähelläkään 1990-luvun alkua, jolloin kodinhoitoapua sai jopa 10,7 % alueen lapsiperheitä.

Myönteistä on, että sovittelukäsittelyyn tulleiden, rikosten ja riita-asioiden tekijöiksi epäiltyjen alle 21-vuotiaiden määrä on koko maassa alentunut vuosina 2007–2014. Tilastotietoa ei ole saatavilla koko maata tarkemmalla tasolla.

3.2 Lastensuojelun tarpeet Kainuussa

Väestötasolla tarkasteltuna lasten ja nuorten pahoinvoinnin kasvu näkyy sekä koko maassa että Kainuussa lastensuojelun tarpeen lisääntymisenä (ks. tarkemmin kuvat liitteenä). Lastensuojeluilmoitusten vuosittainen lukumäärä on vuosina 2008–2016 ollut Kainuussa noin 1000–1100 ilmoitusta. Määrällisesti eniten lastensuojeluilmoituksia tehdään Kajaanissa (504 vuonna 2016). Niiden lasten lukumäärä, joista on tehty lastensuojeluilmoituksia, on ollut noin 700–800 lasta viime

vuosina. Yhdestä lapsesta tehtyjen lastensuojeluilmoitusten lukumäärä (per lapsi) on Kainuussa (1,5) ollut viime vuosina koko maan (1,7) tasolla (THL 2016).

Vuosien 2008–2014 aikana joka vuosi alkoi enemmän lastensuojelun avohuollon asiakkuuksia, kuin niitä päättyi. Vuosi 2015 oli ensimmäinen vuosi, jolloin vuoden aikana päättyi enemmän lastensuojelun avohuollon asiakkuuksia kuin alkoi uusia. Mennyt kehitys on osaltaan kasvattanut lastensuojelun avohuollon tukitoimien piirissä olevien lasten osuutta Kainuussa viime vuosina.

Lastensuojeluun liittyviin tilastoihin vaikuttaa myös 1.4.2015 voimaan tullut uusi sosiaalihuoltolaki, jonka mukaan lapsia ja perheitä tulee ensisijaisesti auttaa ja tukea sosiaalihuoltolain keinoin sekä lastensuojelulain (30.12.2014/1302) 27 §:n mukainen lastensuojelun asiakkuuden määritelmän muuttuminen koskien lastensuojelun asiakkuuden alkamista. Lastensuojelun asiakkuus ei enää ala siitä, kun lastensuojeluasian vireille tulon johdosta ryhdytään selvittämään lastensuojelun tarvetta. Nyt lastensuojelun asiakkuus alkaa, kun palvelutarpeen arvion perusteella nähdään tarve lastensuojelulle ja lastensuojelun palveluille. Asiakkaan määritelmän muutoksesta johtuen, vuoden 2015 lastensuojelun asiakkaiden lukumäärää ei voi kansallisissa tilastoissa verrata aikaisempiin vuosiin.

Lastensuojelun avohuollon tukitoimien piirissä olevia lapsia ja nuoria oli Kainuun soten alueella vuonna 2016 yhteensä 891, joka on alimmillaan tarkastelujaksolla 2008–2016. Lastensuojelun avohuollon tukitoimien piirissä olevien lasten suhteellinen osuus on kasvanut viime vuosina sekä Kainuussa että koko maassa. Lastensuojelun avohuollon piirissä oli vuonna 2015 koko maassa 5,9 % 0–20 -vuotiaista ja vastaava luku oli Kainuussa (shp) 6,9 %. Suhteellisesti eniten lapsia oli avohuollon tukitoimien piirissä Hyrynsalmella (17,2 %) ja Suomussalmella (9,7 %). Suhteellisesti vähiten lapsia oli avohuollon tukitoimien piirissä Paltamossa (5,6 %), Sotkamossa (5,7 %) ja Kajaanissa (6,3 %).

Myös lasten huostaanotot ja sijoitukset kodin ulkopuolelle ovat kasvaneet viime vuosina. Vuonna 2016 (poikkeikkaustilanne 31.12.) Kainuussa oli sijoitettu kodin ulkopuolelle 182 lasta, joista 130 oli huostaan otettuja (kehitys v. 2007–2016, ks. kuvio 14). Vuonna 2015 kodin ulkopuolelle sijoitettuja oli koko maassa 1,4 % 0–20 -vuotiaiden ikäluokasta ja vastaava luku Kainuussa (shp) oli 1,7 %. Lapset pyritään sijoittamaan ensisijaisesti perheisiin ja uusia perheitä on saatu rekrytoitua ja valmennettua siinä määrin, että lähes puolet huostaan otetuista pienistä lapsista on voitu sijoittaa perheisiin (perhehoidon yleistymisestä, ks. kuvio 16). Perhehoitoa lastensuojelun hoitopäivistä oli Kainuussa 40,3 % vuonna 2014. Laitoshoito oli vuonna 2014 Kainuussa (36,5 %) hieman koko maata (38,5 %) harvinaisempaa, kun tarkastellaan kaikkia kodin ulkopuolisia sijoituksia.

Tutkimusten mukaan lastensuojelutapausten määrän kasvu ei 2000-luvun Suomessa selity pelkästään päihdeongelmien, mielenterveysongelmien tai rikollisuuden lisääntymisellä. Toisaalta peruspalvelujen konkreettinen tuki lapsiperheille on heikentynyt, esimerkiksi lapsiperheiden kotipalvelu on yleistynyt vasta viime vuosina. (Sipilä & Österbacka 2013, 27–28). Kolmas huomionarvoinen asia on lastensuojelun sekä lasten- ja nuorisopsykiatrian yhteys toisiinsa. Lastensuojelulla ja psykiatrialla on tutkimusten mukaan paljon yhteisiä asiakkaita ja hoidettavien nuorten määrä on kasvanut lastensuojelun lisäksi lasten ja nuorten psykiatriassa Kainuussa.

Kainuulaisen lapsiväestön sairastavuudessa on tapahtunut merkittävä muutos vuosina 1996–2016, kun sairastavuutta tarkastellaan Kelan myöntämän lapsen vammaistuen näkökulmasta. Kelalta lapsen vammaistukea saaneiden lasten lukumäärä on puolittunut vuosina 1996–2016. Samaan aikaan mielenterveyden ja käyttäytymisen häiriöistä on muodostunut yleisin sairausryhmä, jonka perusteella Kela myöntää lapsen vammaistukea. Vuonna 2016 tukea sai yhteensä 592 lasta tai nuorta, joista mielenterveyden ja käyttäytymisen häiriöiden vuoksi 304 lasta tai nuorta.

Lastenpsykiatrian läheteitä on vuosina 2005–2015 ollut noin 70–80 vuosittain ja lukumäärä on hieman kasvanut viime vuosina. Vuonna 2016 läheteitä oli yhteensä 85. Lastenpsykiatrian käynnit ovat kasvaneet viime vuosina ja vuonna 2015 lastenpsykiatrian poliklinikan käyntejä oli yhteensä 1459 ja hoitopäiviä 705. Lastenpsykiatrian kehityssuuntana näkyy, että lastenpsykiatrian hoitopäivien vähentyessä käyntien lukumäärä on viime vuosina lisääntynyt (ks. kuvio 21).

Nuorisopsykiatrian läheteitä on vuosina 2005–2016 ollut noin 200 vuosittain. Vuosina 2013–2016 erityisesti käynnit ja hoitopäivät ovat kasvaneet merkittävästi aikaisempiin vuosiin nähden. Vuonna 2016 nuorisopsykiatrian poliklinikan käyntejä oli yhteensä 5615 ja hoitopäiviä 3302 (ks. kuvio 22).

3.3 Perusopetuksen keskeiset vahvuudet ja kehittämiskohteet

Perusopetuslain 1.1.2011 voimaan tulleet muutokset ja niiden mukanaan tuomat uudistukset oppimisen ja koulunkäynnin tuessa ovat olleet käytössä useita vuosia. Perusopetuksessa seurataan vuosittain tilastollisesti osa-aikaisen erityisopetuksen, tehostetun ja erityisen tuen kehityksen suuntaa.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos (THL 2016b) seuraa kansallisesti eri alueiden keskeisimpiä vahvuuksia ja kehittämiskohteita koko maahan nähden terveyden ja hyvinvoinnin edistämisen aktiivisuuden ja suunnan näkökulmista. Perusopetuksen tilaa on kartoitettu viimeksi vuonna 2015, jolloin terveydenedistämisasiivisuus oli Kainuussa (68) koko maan tasoa (69).

Kainuun alueen (shp) vahvuuksia eli asioita, joissa tilanne on koko maan keskiarvoa paremmin:

- koulupäivän liikuntaa lisäävät toimet (koulun pihan kehittäminen sekä sisäliikuntatilojen hyödyntäminen liikuntatuntien ulkopuolella, välituntiliikuttajat) toteutuvat hyvin
- kouluruokailun toteuttaminen (kouluruokailusuositus ja välipalat) toteutuu hyvin, mutta opetussuunnitelmassa (kuntakohtainen suunnitelma) on kuvattu vaihtelevasti yhteistyö ruokailusta vastaavan henkilöstön kanssa
- häiriöiden ja ongelmatilanteiden seuranta (oppilaalla vaarallinen esine) toteutuu hyvin
- huoltajien vaikuttamismahdollisuudet (opetussuunnitelman laatiminen ja päivittäminen) toteutuvat hyvin
- koulunkäyntiavustajien/-ohjaajien henkilöstömitoitus toteutuu hyvin
- kurinpitotoimenpiteiden ja ojentamisen seuranta toteutuu vaihtelevasti

Kainuun alueen (shp) kehittämiskohteita eli asioita, joissa tilanne on koko maan keskiarvoa heikommin:

- vanhempainyhdistys ja tukioppilastoiminta toteutuvat vaihtelevasti
- johtokunta, jossa on huoltajien edustaja, ei toteudu
- oppilaiden vaikuttamismahdollisuudet toteutuvat vaihtelevasti (ryhmyttämisen toimintatapojen suunnittelu)
- oppilaiden edustaja tai vanhempien/huoltajien edustajat eivät ole olleet laatimassa oppilashuoltosuunnitelmaa
- oppilaiden terveyden ja hyvinvoinnin tietojen raportoinnissa oppilaitoksen sijaintikunnan terveyskeskukselle on paljon kehitettävää
- huoltajien vaikutusmahdollisuuksissa koulun toiminnan arviointiin on toteutunut vaihtelevasti, mutta järjestyssääntöjen laatimiseen yhteistyössä on paljon kehitettävää
- oppilaiden vaikutusmahdollisuudet koulun vuosittaisen suunnitelman laatimisessa sekä koejärjestelyistä päättämisessä toteutuvat vaihtelevasti.

Perusopetuksen terveydenedistämisasiivisuudesta on tällä hetkellä saatavilla kunta- ja koulukohtaisia vertailutietoja, joiden perusteella on mahdollista kehittää terveydenedistämiseen liittyviä osa-alueita (sitoutuminen, johtaminen, seuranta ja tarveanalyysi, voimavarat, yhteiset käytännöt, osallisuus, muut ydintoiminnat). Perusopetuksessa on tällä hetkellä paljon yhteisiä ohjeistuksia ja suunnitelmia, jotka on laadittu koko Kainuun alueelle (esim. yhteinen kurinpito-ohjeistus vuodelta 2012). Myös lukuvuodesta 2016 alkaen uuteen opetussuunnitelmaan on sisällytynyt velvoite kouluille huomioida oppilaat ja vanhemmat oppilashuoltosuunnitelman laatimisessa. Vaikka oppilaiden vaikutusmahdollisuudet toteutuvat vaihtelevasti Kainuun perusopetuksessa, voidaan vaikutusmahdollisuuksien arvioida lisääntyvän uuden opetussuunnitelman myötä (ks. opetushallitus 2017).

4. Lasten, nuorten ja lapsiperheiden palvelut kainuussa

Vuosina 2005–2012 Kainuun hallintokokeilulain (343/2003) mukaisesti kuntien sivistystoimialan alaisuuteen jäivät varhaiskasvatus, perusopetus, liikunta- ja/tai vapaa-ajan palvelut, nuorisotoimi, kulttuurilaitokset ja -palvelut sekä ateria- ja puhtaanapito palvelut. Varhaiskasvatus ja perusopetus muodostavat yhtenäisen palvelujärjestelmän, jota perusopetuksen sisällä toimiva nuorisotoimi ja osaltaan myös kulttuuritoimi tukee. Varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen palvelut löytyvät kuntien Internet-sivuilta www.hyrynsalmi.fi, www.kajaani.fi, www.kuhmo.fi, www.paltamo.fi, www.puolanka.fi, www.ristijarvi.fi, www.sotkamo.fi ja www.suomussalmi.fi. Kuntien nuorisotoimen palvelut on kuvattu sivulla <http://www.nuortenelama.fi/kainuu>.

Vuodesta 2013 alkaen Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä järjestää perussopimuksen mukaisesti jäsenkuntien puolesta laissa säädetyn erikoissairaanhoidon ja kehitysvammaisten erityishuollon niiltä osin, kuin kunnat eivät järjestä sitä omana palvelunaan tai järjestävät sen muulla tavalla. Lisäksi kuntayhtymä järjestää jäsenkuntien puolesta kaikki muut kuntien lakisääteiset sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut lukuun ottamatta lasten varhaiskasvatusta. Puolangan kunta on vuodesta 2013 alkaen ollut osajäsen kuntayhtymässä ja järjestää sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut yhdessä Attendon kanssa.³

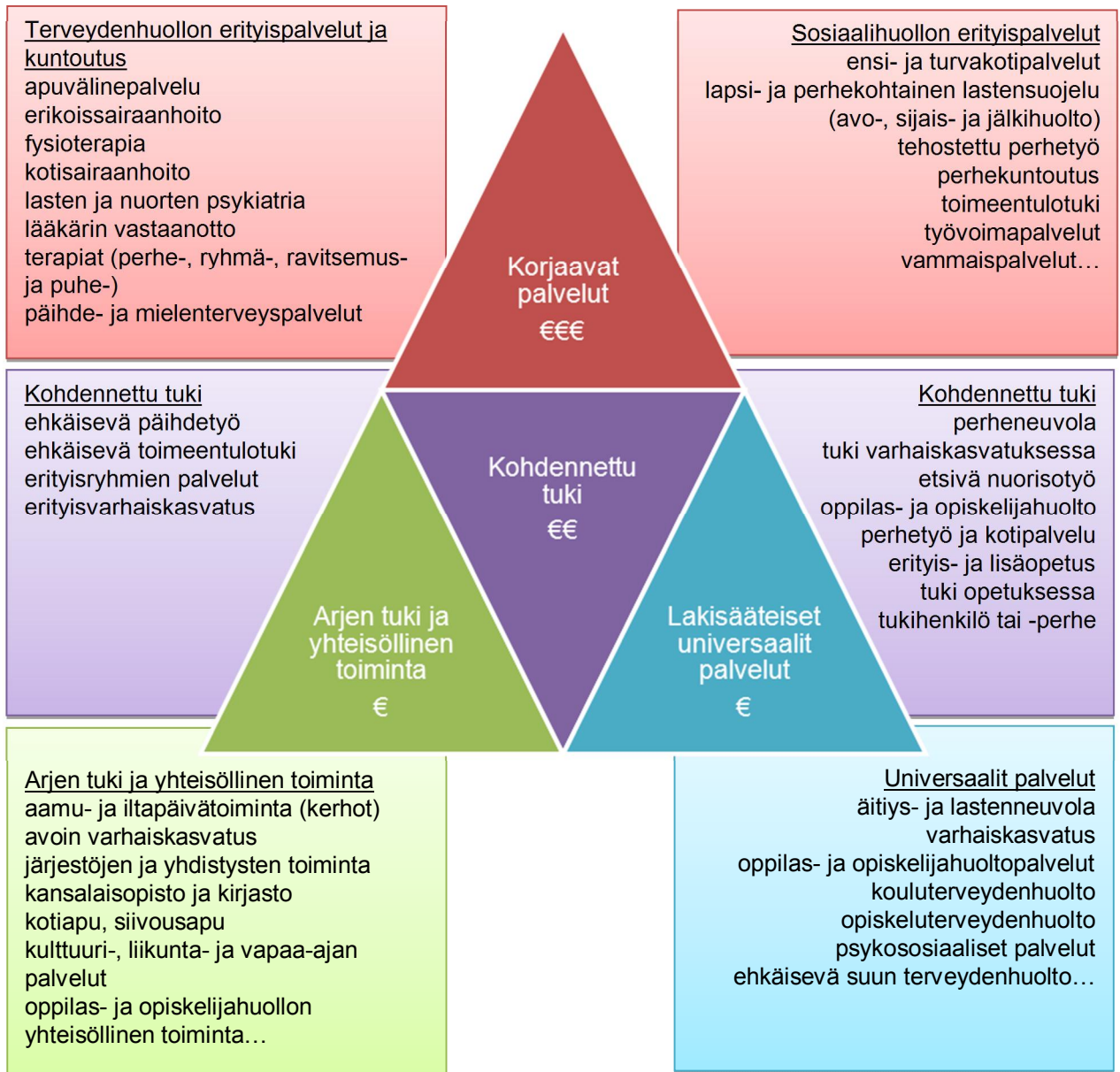
Lasten, nuorten ja lapsiperheiden palvelut muodostavat Kainuun alueella kunnittain osin erilaisia kokonaisuuksia. Palveluja on mahdollista luokitella esimerkiksi edistäviin, ehkäiseviin sekä korjaaviin palveluihin (ks. Perälä ym. 2012, 55–63). Korjaavilla palveluilla tarkoitetaan yleensä sosiaali- ja terveydenhuollon erityispalveluja. Edistävät ja ehkäisevät palvelut voidaan taasen jakaa esimerkiksi arjen tukeen ja yhteisöllisiin toimintoihin, universaaleihin palveluihin sekä kohdennettuun tukeen. Kuviota voi tarkastella myös ns. tuen kolmen portaan näkökulmasta (yleinen, tehostettu ja erityinen tuki), jolloin kolmion alin porras on yleistä tukea.

Seuraavan sivun kuviossa 1 on yleisellä tasolla havainnollistettu korjaavien ja ehkäisevien palveluiden suhdetta toisiinsa. Esimerkiksi havainnollistus häiriöpalvelumenojen⁴ kehityksestä liittyy ennen kaikkea korjaavien ja kohdennettujen palveluiden kustannuskehitykseen. Asiakasmäärien näkökulmasta suurimmat asiakasryhmät ovat kolmion alaosan muodostavien palveluiden piirissä ja vain pieni murto-osa lapsista, nuorista tai lapsiperheistä tarvitsee kolmion ylimmän kärjen palveluja. Palveluiden kehittämisen näkökulmasta kuvio auttaa hahmottamaan painopisteen siirtämistä erityisesti edistäviin ja ehkäiseviin palveluihin. On tärkeää huomata, että Kainuun alueen kuntien välillä voi olla suuria eroja palvelukokonaisuudessa.

Lasten suojelu (erikseen kirjoitettuna) on kokonaisuudessaan monimutkainen palvelujärjestelmä usean eri tahon tuottamia erilaisia opetus-, sosiaali-, terveys- ja hyvinvointipalveluja. Sosiaaliset ongelmat eivät poistu pelkästään palvelujärjestelmää kehittämällä, vaan lisäksi huomiota tulee kiinnittää turvalliseen ja terveelliseen kasvu- ja oppimisympäristöön. Tämä tarkoittaa käytännössä esimerkiksi laadukasta sisäilmaa ja terveellisiä kasvu- ja oppimisympäristöitä.

³ Kainuun soten perussopimuksen mukaan Puolangan kunnan jäsenyys koskee Kainuun sairaanhoitopiiriä, Kainuun kehitysvammaisten erityishuoltopiiriä ja Kainuun ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminta-alueita.

⁴ Häiriöpalvelumenoilla (termi, prof. Matti Rimpelä) tarkoitetaan sellaisten kustannusten kokonaisuutta, mitkä aiheutuvat lasten ja nuorten psyykkisestä pahoinvoinnista ja sairastamisesta kunnalle. Tällaisten kustannusten havaitseminen kuntien tai kuntayhtymän tilinpäätöksistä on vaikeaa. On syytä huomioda, että kustannuksiin ei sisälly lasten ja lapsiperheiden hyvinvointiin edistäviä ja ehkäiseviä palveluja, vaan tarkastelussa on ennen kaikkea niin sanottujen korjaavien palvelujen kustannuskehitys. Häiriöpalvelumenoit liittyy käytännössä erikoistuneisiin ja ongelmasuuntautuneisiin sosiaali- ja terveysterveystoimiin, jotka ovat lähtökohtaisesti jo kalleimpia palvelumuotoja, kun niitä verrataan lapsiperheiden palveluiden kokonaisuuteen kuntien kaikista palveluista.

KUVIO 1. Lasten, nuorten ja perheiden palvelukokonaisuus ryhmiteltyinä (mukaiiltu Perälä ym. 2012, 56)

4.1 Lasten, nuorten ja lapsiperheiden tukeminen varhaiskasvatuksessa ja perusopetuksessa

Lasten tukeminen varhaiskasvatuksessa

Varhaiskasvatus on yhteiskunnallinen palvelu, jolla on monia tehtäviä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä ja oppimista yhteistyössä huoltajien kanssa. Varhaiskasvatus on lasten tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta edistävä ja syrjäytymistä ehkäisevä palvelu. Varhaiskasvatuksessa opitut tiedot ja taidot vahvistavat lasten osallisuutta sekä aktiivista toimijuutta yhteiskunnassa. Lisäksi varhaiskasvatus tukee huoltajia kasvatustyössä sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa työelämään tai opiskeluun. Varhaiskasvatusta voidaan varhaiskasvatustilain mukaan toteuttaa päiväkodissa, perhepäivähoidossa tai muuna varhaiskasvatuksena.

Varhaiskasvatustilain (580/2015 2a §) määrittelemänä varhaiskasvatuksen tavoitteena on:

- 1) edistää jokaisen lapsen iän ja kehityksen mukaista kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä, terveyttä ja hyvinvointia;
- 2) tukea lapsen oppimisen edellytyksiä ja edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista;
- 3) toteuttaa lapsen leikkiin, liikkumiseen, taiteisiin ja kulttuuriperintöön perustuvaa monipuolista pedagogista toimintaa ja mahdollistaa myönteiset oppimiskokemukset;
- 4) varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen varhaiskasvatusympäristö;
- 5) turvata lasta kunnioittava toimintatapa ja mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet lasten ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä;
- 6) antaa kaikille lapsille yhdenvertaiset mahdollisuudet varhaiskasvatukseen, edistää sukupuolten tasa-arvoa sekä antaa valmiuksia ymmärtää ja kunnioittaa yleistä kulttuuriperinnettä sekä kunkin kielellistä, kulttuurista, uskonnollista ja katsomuksellista taustaa;
- 7) tunnistaa lapsen yksilöllisen tuen tarve ja järjestää tarkoituksenmukaista tukea varhaiskasvatuksessa tarpeen ilmettyä tarvittaessa monialaisessa yhteistyössä;
- 8) kehittää lapsen yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, edistää lapsen toimimista vertaisryhmässä sekä ohjata eettisesti vastuulliseen ja kestävään toimintaan, toisten ihmisten kunnioittamiseen ja yhteiskunnan jäsenyyteen;
- 9) varmistaa lapsen mahdollisuus osallistua ja saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin;
- 10) toimia yhdessä lapsen sekä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa lapsen tasapainoisen kehityksen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin parhaaksi sekä tukea lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa kasvatustyössä.

Varhaiskasvatuksessa lapsen kehitystä ja oppimista tuetaan lapsen tarpeiden edellyttämällä tavalla. Lapsen kannalta on tärkeää, että tuki muodostaa johdonmukaisen jatkumon varhaiskasvatuksen aikana sekä lapsen aloittaessa esiopetuksen.

Varhaiskasvatuksessa tunnistetaan lapsen tuen tarve ja järjestetään tarkoituksenmukaista tukea tarpeen ilmettyä. Riittävän aikaisella ja oikein kohdennetulla tuella voidaan edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Samalla voidaan ehkäistä lapsen ongelmien syntymistä, kasvamista ja monimuotoistumista. Varhaiskasvatusta toteutetaan inklusion periaatteiden mukaisesti. Tuen järjestämisen lähtökohdانا ovat lapsen vahvuudet sekä oppimiseen ja kehitykseen liittyvät tarpeet. Kehityksen ja oppimisen tuki rakentuu lasten yksilöllisiin tarpeisiin vastaamisesta sekä yhteisöllisistä ja oppimisympäristöihin liittyvistä ratkaisuista. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan siitä, että jokainen lapsi kokee itsensä hyväksytyksi omana itsenään sekä ryhmän jäsenenä. Kannustamalla lasta ja antamalla hänelle mahdollisuuksia onnistumisen kokemuksiin tuetaan lapsen myönteisen minäkuvan kehittymistä.

Lapsen tuen tarpeen havaitsemisessa sekä tuen suunnittelussa ja toteuttamisessa yhteistyö lapsen, huoltajan, lastentarhanopettajan, erityislastentarhanopettajan sekä varhaiskasvatuksen muun henkilöstön kanssa on tärkeää. Tuen tarpeen havainnointi ja tuen antaminen kuuluvat koko henkilöstölle heidän koulutuksensa, työnkuviensa ja vastuidensa mukaan. Sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö osallistuu tarpeen mukaan lapsen tuen suunnitteluun ja arviointiin.

Lapsen tarvitsema tuki kirjataan päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Siihen kirjataan lapsen kehityksen ja oppimisen tukeen liittyvät vastuut ja työnjako, tukitoimenpiteet sekä niiden toteuttamistapa ja arviointi. Lapsen kehityksen ja oppimisen tuki järjestetään osana varhaiskasvatuksen päivittäistä toimintaa. Tuki annetaan ensisijaisesti erilaisin joustavin järjestelyin varhaiskasvatuksessa (mm. lapsen oma päiväkotitai perhepäivähoitoryhmä). Lapsen edun vaatiessa tukea voidaan järjestää myös osittain tai kokonaan erityisryhmässä. Tukea voidaan antaa myös muussa varhaiskasvatuksessa varhaiskasvatuksen järjestäjän päättämällä tavalla. Muussa varhaiskasvatuksessa voidaan käyttää erityislastentarhanopettajan konsultaatiota lapsen tuen järjestämisessä. Yhteistyössä huoltajien kanssa voidaan myös sopia, että lapsi siirtyy päiväkotiin säännölliseen varhaiskasvatukseen saadakseen tarvitsemaansa tukea.

Varhaiskasvatus järjestetään yhteistyössä lapsen ja huoltajan kanssa siten, että jokainen lapsi saa oman kehityksensä ja tarpeidensa mukaista kasvatusta, opetusta ja hoitoa. Huoltajan kanssa tehtävän yhteistyön merkitys korostuu erityisesti, kun lapsella on tuen tarvetta. Lapsi voi saada tukea myös muiden lapsia ja perheitä koskevien palvelujen kautta, kuten lastenneuvolasta, kasvatus- ja perheneuvolasta tai vammaispalveluista. On tärkeää, että paikalliset lasten ja perheiden palvelut muodostavat tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden lapsen tuen järjestämisessä.

Huoltajan kanssa keskustellaan tuen saamisen mahdollisuudesta ja tuen keskeisistä periaatteista. Hänen kanssaan sovitaan lapselle annettavasta tuesta ja tuen toteuttamisen muodoista. Lapsi osallistuu yhteistyöhön tarkoituksenmukaisella, ikäänsä ja kehitysvaiheeseensa sopivalla tavalla.

Huoltajaan ollaan yhteydessä heti, kun lapsella ilmenee kehityksen tai oppimisen haasteita tai henkilöstöllä herää huoli lapsen hyvinvoinnista. Huoltajalle annetaan tietoa lasta koskevien asioiden käsittelystä, tietojen saannista ja niiden luovuttamisesta sekä salassapidosta. Lapsen tuen tavoitteet voidaan saavuttaa parhaiten silloin, kun kaikki osapuolet osallistuvat yhteistyöhön.

Varhaiskasvatuksessa lapsi saa tarvitsemaansa kehityksen ja oppimisen tukea etunsa mukaisesti, vaikka huoltajat eivät sitoutuisikaan yhteistyöhön. Monialaista yhteistyötä ohjaa lapsen edun ensisijaisuus. Yhteistyökäytännöt ja periaatteet tulee sopia lastenneuvolan, lastensuojelun, kasvatus- ja perheneuvolan ja muiden sosiaalitoimen palvelujen kanssa niitä tilanteita varten, joissa neuvotellaan lapsen asioista tai edellytetään viranomaisten puuttumista. Monialainen yhteistyö toteutetaan ensisijaisesti huoltajan suostumuksella. Yhteistyötä tehtäessä tulee noudattaa tietojen antoa ja salassapitoa koskevia säännöksiä.

Varhaiskasvatusta järjestetään myös erikoissairaanhoidon piirissä. Varhaiskasvatuspalvelujen ja sairaalan tai muun laitoksen keskinäisellä yhteistyöllä varmistetaan varhaiskasvatuksen jatkuvuus lapsen kunnon ja jaksamisen mukaisesti. Erityistä huomiota kiinnitetään lapsen turvallisten ihmissuhteiden säilymiseen. Vaikeasti vammaiset ja sairaat lapset voivat tarvita pidennettyä oppivelvollisuutta. Päätös pidennetyn oppivelvollisuuden aloittamisesta tehdään pääsääntöisesti ennen oppivelvollisuuden alkamista. Lapsen huoltajalle tulee antaa ajoissa tietoa pidennetyn oppivelvollisuuden toteuttamiseen liittyvistä seikoista. Pidennettyyn oppivelvollisuuteen liittyvistä päätöksistä ja toteuttamisen vaihtoehdoista määrätään Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa.

Lapsen tarvitsema tuki, tukitoimenpiteet ja niiden toteuttaminen sekä niihin liittyvät vastuut ja työnjako kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Sen laadinnasta ja arvioinnista vastaa lastentarhanopettaja ja/tai erityislastentarhanopettaja yhteistyössä muun henkilöstön ja lapsen huoltajan kanssa. Huoltajan ja lapsen osallisuutta suunnitelman laatimisessa ja arvioinnissa tuetaan. Lapsen mielipide selvitetään ja huomioidaan suunnitelmaa laadittaessa ja sitä arvioitaessa.

Tuen toteutumista arvioidaan ja suunnitelma tarkistetaan vähintään kerran vuodessa. Annetun tuen vaikuttavuutta tulee arvioida säännöllisesti, ja suunnitelmaa tulee muuttaa tarpeen mukaan. Toiminnan

tavoitteiden saavuttaminen tulee kirjata ja tavoitteita muuttaa uutta tarvetta vastaavaksi. Suunnitelmasta tulee ilmetä, jos tuen tarve ja toimenpiteet ovat päättyneet. Tuen tarve arvioidaan aina lapsen aloittaessa esiopetuksen. Esiopetukseen osallistuvan lapsen kasvun ja oppimisen tuesta määrätään esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa. (Opetushallitus 2016)

Neuvolatoiminta ja varhaiskasvatuksen kanssa tehtävä yhteistyö

Lasten systemaattinen hyvinvoinnin seuranta alkaa jo äidin raskausaikana neuvolassa ja jatkuu varhaiskasvatuksen ja neuvolan yhteistyönä kouluikään asti. Lasten ja perheiden tukemiseksi varhaiskasvatuksessa toimivat yhteistyöryhmät, johon kuuluvat päivähoidon työntekijöiden lisäksi lastenneuvolan terveydenhoitaja, (Kuhmossa myös erityisopettaja, puheterapeutti, toimintaterapeutti), perheneuvolan sosiaalityöntekijä, perhetyöntekijät ja Kajaanissa maahanmuuttajataustaisten lasten varhaiskasvatuksen koordinaattori. Tukipalvelujen toimeenpanossa noudatetaan varhaisen tuen periaatetta.

Lähes kaikissa kunnissa lapsille tehdään 3-, 4-, 5- ja 6-vuotiaina hyvinvointiarviot yhteistyössä huoltajien ja lastenneuvolan kanssa. Arvioiden lähtökohtana ovat kasvatuskumppanuus ja tarkastelussa painotetaan perheen sekä lapsen voimavaroja. Perheneuvolan konsultaatiota käytetään, jos lapsen kehityksessä havaitaan huolen aiheita. Huoltajat ovat aina mukana hyvinvointiarviota tehtäessä ja lapsen tarvitsemat tukipalvelut suunnitellaan yhdessä. Tukipalvelujen toimeenpanossa noudatetaan varhaisen tuen periaatetta ja keskeinen väline tämän toteuttamiseksi on lapsen varhaiskasvatuksen suunnitelma. Kajaanissa varhaiskasvatuksen ja lastenneuvolan yhteistyökäytännöt on päivitetty syksyllä 2013 koskemaan jokaista neuvolassa tapahtuvaa ikäkausitarkastusta. Kainuun soten hallitus (15.6.2016 § 142) on hyväksynyt vuosille 2016–2020 yhtenäisen toimintaohjelman, jonka mukaisesti neuvola-asetuksen (338/2011) mukaisia palveluja järjestetään.

Esiopetuksen ja perusopetuksen oppilashuolto

Esiopetusryhmät toimivat Kainuussa sekä koulujen että päiväkotien yhteydessä. Siirtyminen esiopetuksesta 1. luokalle pyritään tekemään lapselle ja perheelle mahdollisimman joustavaksi. Esi- ja alkuopetusta tarkastellaankin opetussuunnitelman ja lasten tukemisen näkökulmasta kokonaisuutena.

Lasten ja nuorten kehitysympäristön ja koulun toimintaympäristön muuttuessa oppilashuollosta on tullut yhä tärkeämpi osa koulun perustoimintaa. Oppilashuolto liittyy läheisesti koulun kasvatusta ja opetustehtävään. Oppilashuoltotyössä otetaan huomioon lapsen edun ensisijaisuus.

Oppilashuollolla tarkoitetaan lapsen/oppilaan hyvän oppimisen, hyvän psyykkisen ja fyysisen terveyden sekä sosiaalisen hyvinvoinnin edistämistä ja ylläpitämistä sekä niiden edellytyksiä lisäävää toimintaa esiopetus-/kouluyhteisössä. Oppilashuoltoa toteutetaan ensisijaisesti ennaltaehkäisevänä ja koko yhteisöä tukevana yhteisöllisenä oppilashuoltona. Tämän lisäksi lapsella/oppilailla on lakisääteinen oikeus yksilökohtaiseen oppilashuoltoon ja oikeus saada maksutta sellainen oppilashuolto, jota opetukseen osallistuminen edellyttää. Oppilashuolto on kaikkien yhteisössä työskentelevien ja palveluista vastaavien työntekijöiden tehtävä. Ensisijainen vastuu yhteisön hyvinvoinnista on henkilökunnalla.

Monialainen yhteistyö on oppilashuollossa keskeistä. Oppilashuoltotyötä ohjaavat luottamuksellisuus, kunnioittava suhtautuminen oppilaaseen ja huoltajaan sekä heidän osallisuutensa tukeminen. Oppilashuolto järjestetään monialaisessa yhteistyössä opetustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen kanssa siten, että siitä muodostuu toimiva ja yhtenäinen kokonaisuus. Oppilashuoltoa toteutetaan yhteistyössä lapsen/oppilaan ja hänen huoltajansa kanssa ottaen huomioon lapsen/oppilaan ikä ja edellytykset. Tarvittaessa yhteistyötä tehdään myös muiden toimijoiden kanssa. Oppilashuollon palveluja ovat psykologi- ja kuraattoripalvelut sekä kouluterveydenhuollon palvelut. Näiden asiantuntijoiden tehtävät liittyvät niin yksilöön, yhteisöön kuin yhteistyöhön. Palveluja tarjotaan lapselle/oppilaille ja huoltajille siten, että ne ovat helposti saatavilla ja palvelut järjestetään lain edellyttämässä määräjassa. Lapsille/oppilaille ja heidän huoltajilleen annetaan tieto käytettävissä olevasta oppilashuollosta ja heitä ohjataan hakemaan tarvitsemiaan oppilashuollon palveluja. Lapsen/oppilaan ja huoltajan osallisuus oppilashuollossa, suunnitelmallinen yhteistyö ja

oppilashuollosta tiedottaminen lisää oppilashuollon tuntemusta ja edesauttaa palveluihin hakeutumista. Eri ammattiryhmiin kuuluvien työntekijöiden keskinäinen konsultaatio on tärkeä työmenetelmä oppilashuollossa.

Oppilashuollon tavoitteet, tehtävät ja toteuttamisen periaatteet muodostavat esiopetuksesta toisen asteen koulutukseen ulottuvan jatkumon. Eri koulutusasteiden vuorovaikutus on tärkeää pohdittaessa oppilashuollon toimintaa kokonaisuutena. Yhtenäiset käytännöt tukevat eri kehitysvaiheissa lapsen/oppilaan terveyttä, hyvinvointia ja oppimista. Oppilashuollon monialaisen yhteistyön rakenteita, muotoja ja toimintatapoja kehitetään koulu yhteisössä ja eri yhteistyötahojen kanssa. Kehittämistyö edellyttää oppilashuollon suunnitelmallista arviointia.

Opetuksen järjestäjä asettaa oppilashuollon ohjausryhmän ja koulukohtaiset oppilashuoltoryhmät. Yksittäistä lasta/oppilasta koskevat asiat käsitellään tapauskohtaisesti koottavassa asiantuntijaryhmässä. Jokaisella kolmella ryhmällä on omat tehtävänsä ja niiden perusteella määräytyvä kokoonpano. Kaikki oppilashuoltoryhmät ovat monialaisia, mikä tarkoittaa että ryhmässä on opetushenkilöstön lisäksi kouluterveydenhuoltoa sekä psykologi- ja kuraattoripalveluja edustavia jäseniä sen mukaan kun käsiteltävä asia edellyttää.

Oppilashuolto jakautuu yhteisölliseen ja yksilölliseen oppilashuoltoon. Yhteisöllisessä oppilashuoltotyössä seurataan, arvioidaan ja kehitetään yhteisön ja lapsi/oppilasryhmien hyvinvointia. Lisäksi huolehditaan esiopetus-/kouluympäristön terveellisyydestä, turvallisuudesta ja esteettömyydestä. Yksilökohtaisen oppilashuollon tavoitteena on seurata ja edistää lapsen/oppilaan kokonaisvaltaista kehitystä, terveyttä, hyvinvointia ja oppimista. Tärkeätä on myös varhaisen tuen turvaaminen ja ongelmien ehkäisy. Yksilökohtaisella oppilashuollolla tarkoitetaan lapselle/oppilaalle annettavia terveydenhuollon palveluja, oppilashuollon psykologi- ja kuraattoripalveluja sekä yksittäistä lasta/oppilasta koskevaa monialaista oppilashuoltoa. Terveystarkastukset sekä muut määräaikaistarkastukset ovat osa yksilökohtaista oppilashuoltoa ja niistä tehtävät yhteenvedot tuottavat tietoa myös yhteisöllisen oppilashuollon toteuttamiseen. Yksilökohtainen oppilashuolto perustuu aina lapsen/oppilaan sekä tarpeen niin vaatiessa huoltajan suostumukseen. Oppilashuoltotyössä noudatetaan tietojen luovuttamista ja salassapitoa koskevia säännöksiä.

Oppilashuollon suunnitelmien kokonaisuus muodostuu kolmesta suunnitelmasta. Tämä lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma sekä muut kunnan lasten ja nuorten hyvinvointia ja turvallisuutta koskevat linjaukset otetaan huomioon valmisteltaessa paikallisen opetussuunnitelman oppilashuoltoa koskevaa osuutta sekä yksikkökohtaisia oppilashuoltosuunnitelmia. Opetussuunnitelmassa kuvataan esi- ja perusopetuksen oppilashuollon paikallisen toteuttamisen tavoitteet ja toimintatavat. Opetussuunnitelma tulee oppilashuollon osalta laatia yhteistyössä kunnan sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä hoitavien viranomaisten kanssa.

Perusopetuksen aamu- ja iltapäivätoiminta

Aamu- ja iltapäivätoiminnan tavoitteena on tukea kodin ja koulun kasvatustyötä sekä lapsen tunne-elämän kehitystä ja eettistä kasvua. Toiminta on tarkoitettu 1. ja 2. vuosiluokan oppilaille sekä muiden peruskoulun vuosiluokkien erityisopetukseen osallistuville oppilaille. (Perusopetuslaki 48 a, 2003/1136) Aamu- ja iltapäivätoiminta voi tarvittaessa olla osa perusopetuksessa oppilaalle annettavaa oppimisen ja koulunkäynnin tukea (Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteiden muuttaminen ja täydentäminen, MÄÄRÄYS 50/01/2010)

Aamu- ja iltapäivätoimintaa järjestetään kaikissa Kainuun kunnissa osana varhaiskasvatuksen, perusopetuksen tai nuorisotoimen toimintaa. Kunta voi hankkia palvelun myös yksityiseltä palvelun tuottajalta, järjestöltä ja yhdistyksiltä tai seurakunnalta. Kunnissa aamu- ja iltapäivätoimintaa koordinoi vastaava viranhaltija. Ohjaajille järjestetään täydennyskoulutusta ja säännöllisiä tapaamisia, joissa käsitellään ajankohtaisia asioita, jaetaan osaamista ja yhtenäistetään käytäntöjä ja toimintamalleja. (Perusopetuksen aamu- ja iltapäivätoiminnan perusteet 2011, Määräykset ja ohjeet 2011:1).

Aamu- ja iltapäivätoiminnan suunnitelmallisuuden ja jatkuvuuden varmistamiseksi kunnissa laaditaan toimintasuunnitelma, jonka hyväksyy sivistyslautakunta.

4.2 Toisen asteen koulutuksen opiskelijahuolto

Kajaanin kaupungin ylläpitämä Kajaanin kaupungin koulutusliikelaitos vastaa nuorten ja aikuisten ammatillisesta koulutuksesta Kainuussa ja Kuusamossa sekä lukiokoulutuksesta Kajaanissa. Liikelaitoksen sisällä toimii kaksi oppilaitosta; Kajaanin lukio ja Kainuun ammattiopisto (KAO).

Yhteisöllinen opiskeluhoolto on osa koulutusliikelaitoksen toimintakulttuuria. Sillä edistetään opiskelijoiden osallisuutta, oppimista, hyvinvointia ja terveyttä sekä seurataan ja edistetään koko opiskeluyhteisön hyvinvointia ja turvallisuutta, terveellisyttä ja esteettömyyttä. Yhteisöllisen opiskeluhoollon lähtökohtana on opiskelijoiden ja huoltajien osallisuus ja kuulluksi tuleminen ja sitä toteutetaan yhteistyössä kunnan muiden nuorten hyvinvointia, terveyttä ja turvallisuutta edistävien toimijoiden kanssa.

Yksilökohtaista opiskeluhooltoa toteutetaan yhteistyössä opiskelijan kanssa ja hänen suostumuksellaan. Opiskelijalle ja hänen huoltajalleen annetaan tietoa opiskelijan oikeuksista opiskeluhoollissa sekä asioiden käsittelyyn liittyvistä lain edellyttämistä menettelytavoista ja tietojen käsittelystä. Yksilökohtaiseen opiskeluhooltoon kuuluvia palveluja ovat opiskeluterveydenhuolto, opiskeluhoollon psykologi- ja kuraattoripalvelut sekä yksittäistä opiskelijaa koskeva monialainen opiskelijahuolto.

Yksilökohtaisen opiskeluhoollon tehtävä on edistää opiskelijan hyvinvointia, terveyttä ja opiskelukykyä sekä tunnistaa näihin ja opiskelijan elämäntilanteisiin liittyviä yksilöllisiä tarpeita. Tavoitteena on ehkäistä ongelmia ja huolehtia tarvittavan tuen järjestämisestä.

Yksilökohtaista opiskeluhooltoa toteutetaan tapauskohtaisesti koottavassa monialaisessa asiantuntijaryhmässä. Ryhmä koostuu yksittäisen opiskelijan tai opiskelijaryhmän opiskeluhoollon tuen tarpeen selvittämiseksi ja palvelujen järjestämiseksi. Ryhmän kokoaminen on sen opetushenkilöstön tai opiskeluhoollon palvelujen edustajan tehtävä, jolle asia työtehtävien perusteella kuuluu. Ryhmän kokoonpano perustuu yksilölliseen harkintaan, käsiteltävään asiaan ja siinä vaadittavaan osaamiseen. Tähän asiantuntijaryhmään voidaan nimetä asiantuntijoita jäseneksi vain opiskelijan tai hänen huoltajansa suostumuksella. Asiantuntijaryhmä nimeää keskuudestaan vastuuhenkilön.

Kajaanin kaupungin koulutusliikelaitoksen opiskelijahuollissa toimii opiskelijahuollon kehittämissyhmä, joka koordinoi molempien oppilaitosten (Kainuun ammattiopisto ja Kajaanin lukio) opiskelijahuoltotyötä, seuraa opiskelijoiden hyvinvoinnin kehittymistä ja opiskelun keskeyttämisistä. Jatkoksa koulutusliikelaitokseen nimetään opiskeluhoollon monialainen ohjausryhmä, joka vastaa opiskeluhoollon yleisestä suunnittelusta, kehittämisestä, ohjauksesta ja arvioinnista koko liikelaitoksen tasolla. Lukiokoulutusta järjestetään myös Kuhmossa, Paltamossa, Puolangalla, Sotkamossa ja Suomussalmella.

Kainuun ammattiopiston opiskelijahuolto

Kainuun ammattiopiston opiskelijahuoltotyön perusta on opiskelijahuoltoryhmä. Opiskelija-huoltoryhmät (13 kpl) toimivat kaikissa toimipaikoissa ja yhteensä niissä toimii yli 80 henkilöä ammattiopistosta ja yhteistyöverkostosta. Ammattiopiston rehtori johtaa ja kehittää Kainuun ammattiopiston opiskelijahuoltoa, asuntolatoimintaa ja vapaa-ajan toimintaa.

Kainuun ammattiopistossa toimii kolme kuraattoria. Kainuun soten perhepalveluissa toimii nuorisopsykologi, jonka toimipaikka on Kainuun ammattiopistolla opiskeluterveydenhuolto Vitalin toimipisteessä. Kainuun ammattiopistolla on toimipisteet Kajaanin lisäksi Sotkamossa, Kuhmossa sekä Kuusamossa. Kainuussa ammattiopiston opiskelijahuollissa yhteistyötä tehdään Sotkamon ja Suomussalmen lukioiden kanssa, niin että Sotkamon lukion kuraattori hoitaa ammattiopiston Vuokatin ja Kuhmon toimipaikkojen koulukuratiiviset palvelut. Yhteistä työtä on tukemassa Kainuun ammattiopiston ja yhteistyölukioiden kuraattoreista muodostuva kuraattoriitiimi.

Terveydenhoitajilla on vastaanotto kaikilla paikkakunnilla. Kajaanissa opiskelijaterveydenhoitopalvelut ovat keskitetyksi Vitalissa. Kajaanissa on useita terveydenhoitajia. Muilla paikkakunnilla toimii yksi terveydenhoitaja. Opiskelijalääkäri toimii Kajaanissa Vitalin tiloissa.

Lukioiden opiskeluhoolto

Kainuun lukioiden (Kajaani, Kuhmo, Paltamo, Puolanka, Sotkamo ja Suomussalmi) opiskelijahuoltotyöstä vastaavat opiskeluhoitoryhmät kussakin lukiossa. Lukioissa on yhteensä neljä kuraattoria, jotka tekevät psykososiaalista työtä ja tarvittaessa moniammatillista yhteistyötä opiskelijoiden tukemiseksi. Kajaanin lukiolla on oma kuraattori. Sotkamon lukiolla on yhteinen kuraattori Kainuun ammattiopiston kanssa. Kuhmon kaupungin kuraattori työskentelee myös Kuhmon yhteislukiolla. Kajaanin ja Sotkamon lukioilla on myös erityisopetuksesta vastaava opettaja. Suomussalmen lukion kuraattori toimii myös Kainuun ammattiopiston Suomussalmen toimipaikan kuraattorina ja Suomussalmen lukion kuraattorin tehtävien lisäksi lukion kuraattorin tehtäviin kuuluu Ruukinkankaan perusopetus ja sieltä 6.-9. luokat, tosin yksittäisiä pienempiäkin oppilaita on asiakkaana. Kajaanin ja Sotkamon lukioilla on myös erityisopetuksesta vastaava opettaja.

Ryhmänohjaajat seuraavat opiskelijoidensa opintomenestystä ja raportoivat siitä opinto-ohjaajille. Aineenopettajat seuraavat opiskelijoiden läsnäoloa ja opintosuorituksia. Ongelmatapauksissa he ovat yhteydessä ryhmänohjaajaan ja opinto-ohjaajaan. Opiskelijahuoltotyö sisältää myös tutor- ja tossututor- sekä opiskelijakuntatoiminnan. Tutorit opastavat nuorempia opiskelijoita opintoihin liittyvissä asioissa. Tossutuutorit ja opiskelijakunta järjestävät yhteisiä tapahtumia ja teemapäiviä ilmapiirin ja viihtyvyyden parantamiseksi.

Kajaanin lukion opiskelijahuollon suunnittelusta, koordinoinnista, toiminnasta, kehittämisestä ja työnjaosta sekä arvioinnista vastaa monialainen lukion opiskeluhoitoryhmä apulaisrehtorin johdolla. Tähän monialaiseen opiskeluhoitoryhmään kuuluvat Kajaanin lukiossa myös opinto-ohjaajat, lukion kuraattori, erityisopettaja, nuorisopsykologi ja opiskelijaterveydenhoitaja. Opiskeluhoitoryhmän tehtävänä on oppilaitosyhteisön terveellisyden, hyvinvoinnin ja turvallisuuden edistäminen sekä muun yhteisöllisen opiskeluhoollon toteuttaminen ja kehittäminen. Opiskelijahuollon keskeisiä periaatteita ovat ongelmien ennaltaehkäisy, opiskelijakeskeisyys, vastuullisuus, varhainen puuttuminen, yhteydet opiskelijan huoltajiin ja sidosryhmiin sekä koulun sisäinen yhteistyö. Opiskelijahuoltotyössä hyödynnetään moniammatillista yhteistyötä ja asiantuntemusta asioita käsiteltäessä ja rakentavia ratkaisuja etsittäessä.

Kajaanin lukion opiskelijat voivat käyttää Kainuun soten perhepalveluissa toimivan nuorisopsykologin palveluita, jonka toimipaikka on Kajaanin lukio. Opiskeluterveydenhuoltopalvelut ovat keskitetyksi Vitalissa.

Kajaanin lukion opiskelijahuollon keskeisinä periaatteina ovat ongelmien ennaltaehkäisy, opiskelijakeskeisyys, vastuullisuus, varhainen puuttuminen, yhteydet opiskelijan huoltajiin ja sidosryhmiin sekä koulun sisäinen yhteistyö. Opiskelijahuoltotyössä hyödynnetään moniammatillista yhteistyötä ja asiantuntemusta asioita käsiteltäessä ja rakentavia ratkaisuja etsittäessä.

4.3 Oppilas- ja opiskelijahuoltolaissa suunnitelmalle asetetut tehtävät

Oppilas- ja opiskelijahuoltolain (1287/2013, 12 §) mukaisesti suunnitelmassa on kuvattava oppilas- ja opiskelijahuollon tavoitteet, tarpeet ja palvelut, yhteisöllisen ja varhaisen tuen vahvistamisen toimet sekä suunnitelman toteuttaminen ja oppilas- ja opiskelijahuollon laadunarviointi.

Keskeiset neuvolatoimintaa, varhaiskasvatuksessa tapahtuvaa lapsen tukemista sekä oppilas- ja opiskeluhoiltoa koskevat tavoitteet ja toimenpiteet

a) Palveluiden järjestämisessä noudatetaan soveltuvin osin sosiaali- ja terveysministeriön mukaisia suosituksia henkilöstövoimavaroista ja mitoituksista toimialoittain (ks. liitteet).

- tilanteen seuranta vuosittain lasten ja nuorten hyvinvointiryhmän toimesta.

- b) Palveluiden järjestäminen tapahtuu lainmukaisia määräaikoja noudattaen.
- arviointi vuosittain lasten ja nuorten hyvinvointi -työryhmän toimesta sekä palveluiden järjestämisestä vastaavien kuntien ja kuntayhtymän toimialoilla.
- c) Toiminnan tavoitteet, tehtävät ja toteuttamisen periaatteet muodostavat varhaiskasvatuksesta toisen asteen koulutukseen ulottuvan jatkumon.
- kuntakohtainen arviointi ja seuranta oppilas- ja opiskeluhuollon ohjausryhmissä.
- d) Monialaisuus toteutuu sekä yhteisöllisessä että yksilöllisessä oppilashuollossa
- kuntakohtainen arviointi ja seuranta toteutuvat kuntien sivistystoimen taholta.
- e) Palveluiden toteutumista sekä lasten, oppilaiden ja opiskelijoiden hyvinvointia seurataan vuosittain (kyselyt ja tilastotiedot, palautteet) ja kehittämistoimintaa kohdennetaan tulosten perusteella
- hyvinvoinnin tilannetta seurataan vuosittain lasten ja nuorten hyvinvointi -työryhmän toimesta.
- f) Perustoimintaa pyritään kehittämään ja tukemaan hanketoiminnalla.
- hanketoimintaa seurataan ja suunnataan vuosittain lasten ja nuorten hyvinvointi -työryhmän toimesta.

Arvio huollon kokonaistarpeesta ja käytettävissä olevista palveluista

- a) palvelujen piirissä olevat oppilaat/opiskelijat suhteessa käytettävissä oleviin palveluihin ja henkilökuntaan
- b) virkojen täyttöaste
- c) STM:n suositusten toteutuminen
- d) palveluiden kehittämistarpeet
- em. kohtien seuranta vuosittain lasten ja nuorten hyvinvointi -työryhmän toimesta

Toimet, joilla vahvistetaan yhteisöllistä ja varhaista tukea

- a) Kainuun tasolla yhteisöllistä ja varhaista tukea pyritään vahvistamaan seuraamalla terveellisyyteen, hyvinvointiin ja turvallisuuteen liittyviä arviointitietoja sekä järjestämällä tarpeenmukaista eri toimialojen henkilöstön yhteistä koulutusta ja ohjausta
- arvioivana, suunnittelevana ja järjestävänä tahona toimii lasten ja nuorten hyvinvointityöryhmä
- b) Opetussuunnitelman tasolla ja oppilashuollossa tehdään kuntarajat ylittävää yhteistyötä jo olemassa olevien ohjeistusten ja toimintamallien levittämiseksi ja uusien kehittämiseksi
- c) Kunnittain huolehditaan yksikkökohtaisten oppilas- ja opiskeluhuoltosuunnitelmien kattavuudesta ja ajantasaisuudesta
- toteutus- ja seurantavastuu yhteistyössä sosiaali- ja terveystoimialalla kuntien sivistystoimenjohdon, varhaiskasvatuksen esimiesten ja koulujen rehtoreiden kanssa
- d) Tuen porrastuksen toimintajärjestelmää kehitetään yhtenäisemmäksi
- toteutusvastuu erityisvarhaiskasvatuksen ja erityisopetuksen henkilöstöllä, seurantavastuu kuntien sivistystoimenjohdolla, varhaiskasvatuksen esimiehillä ja koulujen rehtoreilla
- e) Sähköistä asiointia kehitetään yhtenäisten järjestelmien suuntaan
- toteutus yhteistyössä eri toimialojen kesken.

Tiedot suunnitelman toteuttamisesta ja oppilas- ja opiskeluhuollon laadunarvioinnista

Suunnitelman toteutumista sekä oppilas- ja opiskeluhuollon laatua seurataan ja kuvataan vuosittaisessa tilannearviossa, jossa tuodaan esille em. kohtiin perustuen:

- a) oppilas- ja opiskelijahuollon resurssit suhteessa velvoitukseen ja suosituksiin
- b) tilanne ja sen kehittyminen kyselyjen, tilastojen ja palautteen perusteella
- c) toteutunut kehittämistoiminta

- d) hanketoiminnan toteutuminen
- e) järjestetyt koulutukset
- f) kuntien välinen yhteistyö
- g) kuntakohtainen tilanne ja haasteet
- h) tulevan toiminnan suuntaamisen tarpeet ja resursoinnin suunnittelu.

4.4 Nuoriso-, liikunta- ja vapaa-ajan palvelut

Nuorisotyö ja -politiikka kuuluvat nuorisolain (1285/2016 8 §) mukaan kunnan tehtäviin, joita toteuttaessaan kuntaa sitovat lain 2 §:n tavoitteet ja lähtökohdat. Kunta ottaa paikalliset olosuhteet huomioon luodessaan edellytyksiä nuorisotyölle ja -toiminnalle järjestämällä nuorille suunnattuja palveluja ja tiloja sekä tukemalla nuorten kansalaistoimintaa.

Lasten ja nuorten mahdollisuudesta osallistua ja vaikuttaa kunnan edustukselliseen päätöksentekoon (nuorisovaltuustot) säädetään kuntalaissa. Nuorisolain 24 § laajentaa kuntien velvoitetta lasten ja nuorten osallistumisessa, vaikuttamisessa ja kuulemisessa. Kunnan on tarjottava ja järjestettävä lapsille ja nuorille mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa paikallista nuorisotyötä ja -politiikkaa koskevien asioiden käsittelyyn tai kunnan on muutoin kuultava lapsia ja nuoria edellä mainituissa ja muissa heitä koskevissa asioissa.

Kunnassa toimii monialainen ohjaus- ja palveluverkosto tai muu yhteistyöryhmä palvelujen järjestämiseen liittyvän suunnittelun, yhteensovittamisen ja tietopohjan varmistamiseksi. Verkoston työ kohdistuu kaikkiin kunnassa asuviin nuoriin eikä se käsittele yksittäisen nuoren asioita. Monialaisesta yhteistyöstä säädetään nuorisolain 9 §:ssä.

Verkoston tai yhteistyöryhmän tehtävänä on 1) koota tietoja nuorten kasvu- ja elinoloista sekä arvioida niiden pohjalta nuorten tilannetta paikallisen päätöksenteon ja suunnitelmien tueksi; 2) edistää nuorille suunnattujen palvelujen yhteensovittamista, yhteisiä menettelytapoja nuoren palveluihin ohjaamisessa sekä tiedonvaihdon sujuvuutta; 3) edistää yhteistyötä nuorisotoiminnan toteutumiseksi.

Nuorisolain tavoitteena on tukea monimuotoisen osallisuuden toteutumista. Nuorten osallisuuden edistämisen velvoite ei koske vain kuntia, vaan myös valtionhallintoa ja kaikkea valtion avustamaa toimintaa. Nuorisolaki velvoittaa lisäksi kuntia ja valtion viranomaisia tarjoamaan ja järjestämään nuorille mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa paikallista, alueellista ja valtakunnallista nuorisotyötä ja -politiikkaa koskevien asioiden käsittelyyn tai muutoin kuulemaan heitä mainituissa asioissa. Lisäksi nuoria on kuultava heitä koskevissa asioissa.

Kuntalaki ja perusopetuslaki sisältävät myös veloitteita lasten ja nuorten osallisuuden edistämiseksi ja heidän kuulemiselle. Kunnissa on oltava nuorisovaltuusto tai vastaava vaikuttajaryhmä, jolle tulee antaa vaikuttamismahdollisuus eri toimialoilla. Kouluissa on oltava oppilaskunta oppilaiden ja opetuksen järjestäjän yhteistyön mahdollistamiseksi.

Näin ollen nuorisopalvelut tukevat lasten ja nuorten hyvinvointia järjestämällä tavoitteellisia ja kasvattavia vapaa-ajan toimintoja sekä luomalla edellytyksiä osallistumiselle ja kansalaistoiminnalle. Nuorisopalvelut tekevät laajasti yhteis- ja kehittämistyötä eri tahojen kanssa lasten ja nuorten elinolojen parantamiseksi maakunnallisissa ja paikallisissa hyvinvointihakuisissa työryhmissä ja hankkeissa. Verkostoyhteistyötä tehdään myös voimakkaasti päivittäin nuorisotyön arjessa. Kainuun kuntien nuorisopalvelut on sitoutunut terveellisen elämäntavan ja päihitteettömyyden edistämiseen. Lisäksi Kainuun kuntien nuorisopalvelut ovat aloittaneet yhteisten toimintamallien kehittämisen.

Kainuun kunnat järjestävät myös liikunta- ja vapaa-ajanpalveluja. Kuntien lisäksi Kainuun Liikunta ry on maakunnallinen liikunnan ja urheilun kehittämis-, yhteistyö- ja palvelujärjestö. Sen jäseniä ovat Kainuun kunnat ja urheiluseurat, useat maakunnalliset liikunta- ja kansanterveysjärjestöt sekä oppilaitokset.

Kansalaisopistot toimivat kaikissa Kainuun kunnissa. Ne tarjoavat opinto- ja harrastepalveluja sekä nuorille että aikuisille. Opistot vastaavat myös useissa kunnissa lasten ja nuorten taiteen perusopetuksesta. Taiteen perusopetus on ensisijaisesti lapsille ja nuorille järjestettyä tavoitteellista tasolta toiselle etenevää opetusta. Taiteen perusopetus antaa samalla oppilaalle valmiuksia ilmaista itseään ja hakeutua esimerkiksi taiteenalan ammatilliseen ja korkea-asteen koulutukseen.⁵

Kainuun kuntien nuorisopalvelut toteuttavat opetus- ja kulttuuriministeriön mukaisia työmuotoja seuraavasti:

Perusnuorisotyö ja nuorisotiedotus

Kohdennettu nuorisotyö: talotoiminta, kerhot, läksyparkki, Avartti, Friends, Mahis, liikunnallinen ja kulttuurinen toiminta, retket, tapahtumat (mm. nuorten, perhe- ja valistustapahtumat (esim. päihde- ja liikenne)), loma-aikojen toiminta ja vertaisryhmäohjaajien koulutukset yms. Erityisryhmien nuoret toimivat myös ryhmien mukana toiminnoissa itsenäisesti tai avustajien kanssa.

Tiedotusta ovat esimerkiksi nettinuorisotyö, toimijoiden järjestämien loma-aikojen toimintojen koonti ja Kainuun Nuorten tieto- ja neuvontapisteen ylläpito, ks. <http://www.nuortanelama.fi/kainuu>.

Osallisuus (paikallinen ja maakunnallinen) ja kansainvälisyys

Oppilaskunnat, vaikuttajaryhmät, nuorisotalotoimikunnat ja nuorisokyselyt.

Kansainvälisessä toiminnassa hyödynnetään EU:n Erasmus+Youth in Action-ohjelman rahoitusmahdollisuuksia mm. ryhmätapaamisia ja EVS- vapaaehtoistyötä. Kainuun kunnilla on myös ystävyyskuntia ja myös nuoret osallistuvat ystävyyskuntatoimintaan. Avarttia nuoret voivat suorittaa myös toisissa Avarttimaissa muun muassa kultatason projekteja.

Koulunuorisotyö

Kouluissa tapahtuva nuorisotyö on käytännössä oppilashuoltotyötä, ryhmäyttämistä, välituntitoimintaa ja tietyille luokille suunnattuja tukitoimia. Joustava perusopetus (JOPO) järjestetään vaihtoehtoisena tapana oppivelvollisuuden suorittamiseksi neljässä kunnassa.

Nuorisotakuu, nuorten työpajatoiminta ja etsivä nuorisotyö

Nuorten yhteiskuntatakuulla varmistetaan, että nuoret löytävät polun koulutukseen ja työhön ja pääsevät siten osalliseksi yhteiskuntaan. Nuorisotakuun tuomat muutokset tulivat voimaan 1.1.2013. Nuorten yhteiskuntatakuulla tarjotaan koulutus-, harjoittelu-, työpaja-, kuntoutus- tai työpaikka alle 25-vuotiaille ja alle 30-vuotiaille vastavalmistuneille kolmen kuukauden kuluessa työttömyyden alkamisesta. Lisäksi koulutustakuulla varmistetaan, että jokaiselle peruskoulun päättäneelle taataan koulutuspaikka lukiossa, ammatillisessa oppilaitoksessa, oppisopimuksessa, työpajassa, kuntoutuksessa tai muulla tavoin. Koulutustakuuta täydennetään nuorten aikuisten osaamishjelmalla.

Työpaja on yhteisö, jossa työnteen ja siihen liittyvän valmennuksen avulla pyritään parantamaan yksilön kykyä ja valmiuksia hakeutua koulutukseen tai työhön sekä parantamaan hänen arjenhallintataitojaan. Kainuussa työpajatoimintaa järjestävät Kuhmon kaupunki, Kumppaniksi ry (Kajaani, Ristijärvi, Sotkamo), Suomussalmen kunta ja Puolangan kunta. Nuorten työpajat tukevat alle 29-vuotiaita nuoria koulutukseen, työelämään ja elämänhallintaan liittyvissä kysymyksissä. Työpajalle voi hakeutua suoraan tai esimerkiksi oman paikkakunnan TE- toimiston, sosiaalitoimiston tai Ohjaamon kautta. Työpajatoiminta perustuu valmennuksen ja työn kautta tapahtuvalle tekemällä oppimiselle. Työpajat ovat työvaltaisia ja yhteisöllisiä oppimisympäristöjä.

Työpajatoimintaa on kehitetty viime vuosina tavoittamaan entisistä paremmin alueen nuoret. Esimerkiksi matalan kynnyksen palveluita ovat Kuhmon ja Suomussalmen starttipajat, Sotkamon väliasema sekä Kajaanin NUPPA nuorten kynnyksetön paja.

⁵ ks. tarkemmin laki taiteen perusopetuksesta 633/1993.

Etsivän nuorisotyö auttaa alle 29-vuotiaita nuoria, jotka ovat koulutuksen tai työmarkkinoiden ulkopuolella tai jotka tarvitsevat tukea saavuttaakseen tarvitsemansa palvelut. Etsivä nuorisotyö tarjoaa nuorelle varhaista tukea, jos nuori sitä itse haluaa. Kunnat päättävät järjestävätkö ne etsivää nuorisotyötä. Nykyisin toiminta kattaa lähes koko Suomen.

Etsivän nuorisotyö tavoittaa tuen tarpeessa olevia nuoria. Se auttaa nuoren sellaisten palvelujen ja muun tuen piiriin, joilla edistetään hänen kasvuaan ja itsenäistymistään sekä pääsyään koulutukseen ja työmarkkinoille. Etsivää nuorisotyötä tehdään ensisijaisesti perustuen nuoren itsensä antamiin tietoihin ja hänen omaan arvioonsa tuen tarpeesta. Nuorisolain (693/2010, 7 c §) muutoksen myötä eri viranomaiset voivat luovuttaa tietoa etsivää nuorisotyötä varten.

Lasten ja nuorten kulttuurikasvatus

Lasten ja nuorten kulttuurikasvatusta on kehitetty Kainuun alueella. Esimerkiksi Kajaanissa kulttuuripolun nimellä kulkeva kokonaisuus sisältää jokaiselle ikäluokalle suunnatun oman erityisen kulttuuriohjelman. Se sisältää tutustumisia kulttuuria tarjoaviin kohteisiin ja kulttuurintarjoajien tekemiä vierailuja toimintatuokioineen. Myös muissa kunnissa alueen kulttuuritarjontaa tehdään tutuiksi lapsille ja nuorille.

4.5 Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut

Lasten, nuorten ja lapsiperheiden kunnittaiset palvelut toteutetaan moniammatillisena yhteistyönä perhekeskuksissa ja -asemilla. Kainuun soten organisaatiossa lasten, nuorten ja lapsiperheiden palvelut sijoittuvat perhepalvelujen tulosalueelle ja muodostavat neljä vastuualuetta:

1. lapsiperheiden terveystalvet
2. lapsiperheiden sosiaalipalvelut
3. vammaispalvelut ja
4. aikuissosiaalipalvelut.

Lapsiperheiden sosiaalipalvelut sisältävät perheoikeudelliset palvelut (lastenvalvojat), perhetyön, lapsiperheiden kotipalvelun sekä lastensuojelun ja sijaishuollon palvelut. Lapsiperheiden terveydenhuoltopalvelut kattavat perusterveydenhuollon palveluista lasten, äitiys- ja perhesuunnitteluneuvolan, perheneuvolan sekä koulu- ja opiskeluterveydenhuollon palvelut. Erikoissairaanhoidon osalta vastuualueeseen kuuluvat lastentautien, naistentautien, äitiyshuollon ja synnytyspalvelut sekä lasten ja nuorten psykiatrinen sairaanhoito.

Kunnissa toimivat perhekeskukset ja -asemat. Perhekeskuksissa työskentelevät perhekeskusvastaavat, joiden tärkein tehtävä on kehittää ja ylläpitää toimivaa yhteistyötä perhepalvelujen eri ammattilaisten välillä sekä luoda ja vahvistaa verkostoja omalla alueellaan kaikkien lasten ja nuorten kanssa toimivien tahojen välillä, joita ovat muun muassa kuntien muut toimijat sekä seurakunta, järjestöt ja yritykset.

Sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden tavoitteena on auttaa ja tukea lapsia, nuoria ja perheitä jo siinä vaiheessa, kun ongelmat eivät ole vielä käyneet ylitysepääsemättömiksi. Tavoite on myös tukea vanhemmuutta niin, että lapsi voi elää turvallisen lapsuuden kotonaan. Lisäksi tavoitteena on tukea ja antaa asiantuntija-apua lapsen kasvu- ja kehitysympäristöille (mm. perhe, varhaiskasvatus, koulu, vapaa-aika).

4.6 Lastensuojelu

Lastensuojelu on laaja-alainen tehtäväkokonaisuus, jota voidaan hahmottaa edellä esitetyn kuvion 1 näkökulmasta. Tällöin on tärkeää hahmottaa, että lastensuojelun kokonaisuuteen sisältyy lähes kaikki lasten, nuorten ja lapsiperheiden palvelut. Yhtäältä palveluiden perustan muodostavat sekä kasvua ja kehitystä edistävät ja *ehkäisevät palvelut*, jolloin puhutaan lasten suojelusta, jota jokainen peruspalveluissa toimiva toteuttaa (lakisääteiset universaalit palvelut, arjen tuki ja yhteisöllinen

toiminta). Kasvua tukevat *kohdennettuja palveluja* voivat kuviossa mainitun lisäksi olla esimerkiksi lastensuojelun ehkäisevät työmuodot: tukihenkilötoiminta, tukiperhetyö, ehkäisevä perhetyö ja vertaistoiminta, mitkä ovat sosiaalihuoltolain (1301 / 2014) mukaisia ensisijaisia palveluita korjaavaan lapsi- ja perhekohtaiseen lastensuojeluun nähden. Edellä esitettyjä palveluja voidaan tarjota perheille ilman lastensuojelun asiakkuutta, mutta ne voivat olla myös lastensuojelun avohuollon tukitoimia lastensuojelun asiakkaille. Lastensuojelun näkökulmasta kasvua korjaavia palveluja ovat esimerkiksi lapsi- ja perhekohtainen lastensuojelu, johon sisältyy esimerkiksi lastensuojelun avohuollon tukitoimet tai lapsen kiireellinen sijoitus. Lapsia ja perheitä pyritään auttamaan ensisijaisesti peruspalvelujen ja sosiaalihuoltolain (1301/2014) mukaisin palveluin ja viimesijainen toimija on lastensuojelu.

Lastensuojelun tarve syntyy kun lapsen kehitys ja terveys on vaarantumassa tai on jo vaarantunut, jolloin kunnalla ja Kainuussa sote kuntayhtymällä on velvollisuus ryhtyä avohuollon tukitoimien järjestämiseen tai kiireellisiin lastensuojelun toimenpiteisiin. Ennen avohuollon tukitoimia lapselle tai perheelle tehdään lastensuojelulain mukainen palvelutarpeen arviointi, jonka yhteydessä arvioidaan onko lapsella ja perheellä lastensuojelupalvelujen tarvetta. Mikäli arvioinnissa ilmenee lastensuojelun palvelujen tarvetta, voidaan aloittaa lastensuojelun avohuollon asiakkuus. Jos lapsen kehitys ja terveys on jo vakavasti vaarantunut tai vaarantuu avohuollon asiakkuuden aikana, kunnan velvollisuus on ottaa lapsi huostaan ja sijoittaa hänet kodin ulkopuolelle sijaishuoltopaikkaan, joka vastaa mahdollisimman hyvin lapsen yksilöllisiä tarpeita. Tämä on lapsi- ja perhekohtaisen lastensuojelun perustehtävän ydin.

Samalla kun lastensuojelun tarve on määrällisesti kasvanut, lastensuojelun piiriin tulevat lapset ovat aiempaa haasteellisempia. Psykiatrisen tutkimuksen ja hoidon tarve on lastensuojelulasten keskuudessa lisääntynyt. Perheväkivalta ja myös lasten ja nuorten seksuaalinen hyväksikäyttö on lisääntynyt tai tullut aiempaa näkyvämmäksi. Aihepiiriin liittyvä julkinen keskustelu on rohkaissut uhreja ja heidän vanhempia ilmoittamaan asiasta aiempaa herkemmin viranomaisille. Päihteitä käyttävien äitien määrä on myös Kainuussa kasvanut ja heidän tukemiseen ja auttamiseen tarvitaan eri asiantuntijoiden kuten neuvolan, a-klinikan, aikuisten mielenterveyspalveluiden ja lastensuojelun tiivistä yhteistyötä.

Lastensuojelutarpeen voimakas kasvu on lisännyt lastensuojelun menoja ja sitonut voimavaroja ehkäisevän lastensuojelun kustannuksella korjaaviin palveluihin. Vuonna 2009 alueen lastensuojelun menot olivat 8,3 miljoonaa euroa vuodessa ja vuonna 2016 menot ovat kasvaneet nopeasti noin 10 miljoonaan euroon vuodessa (kustannuskehityksestä, ks. liitteet). Lastensuojelun toimintakulut ovat hieman tasoittuneet vuosina 2013–2015.

Lastensuojelun henkilöstöresurssit koostuvat Kainuun soten perhepalveluissa sosiaalityöntekijöistä ja -ohjaajista. Vuoden 2017 alussa Kajaanissa on yksitoista (11) päätoimista lastensuojelun sosiaalityöntekijää ja 1 sosiaaliohjaaja, lisäksi Kajaanin poliisiasemalla on 1 sosiaaliohjaaja. Paltamossa on 1 lastensuojelun sosiaalityöntekijä ja Ristijärvellä 1 sosiaalityöntekijä, jotka toimivat toistensa työpareina molemmissa kunnissa. Kajaanissa on 2 lastenvalvojaa, jotka vastaavat myös Paltamon ja Ristijärven asukkaiden lastenvalvojan palveluista. Lasten sijoitukseen liittyvät järjestelyt on Kainuussa keskitetty Kajaanissa sijaitsevaan sijaishuoltoyksikköön, jossa on kaksi (2) sijaishuollon sosiaalityöntekijä ja 1 sosiaaliohjaaja. Kuhmossa on 2 ja Sotkamossa 4 lastensuojelun sosiaalityöntekijää. Kuhmossa ja Sotkamossa on yhteinen 1 lastenvalvoja ja 1 sosiaaliohjaaja. Ylä-Kainuussa on Suomussalmella 2 lastensuojelun sosiaalityöntekijää ja 1 lastenvalvojaa, joka hoitaa Ylä-Kainuun lastenvalvonnan. Hyrynsalmella on 1 lastensuojelun sosiaalityöntekijä. Seudulla on yksi (1) yhteinen lastensuojelun sosiaaliohjaaja. Lisäksi on yksi johtava sosiaalityöntekijänvirka koko Kainuun alueella, sekä yksi sosiaalityöntekijä, jonka työntekijä toimii sisäisenä sijaisena koko Kainuun alueella. Kelpoisuusehdot täyttäviä sosiaalityöntekijöitä ei ole kaikkiin kuntiin saatu rekrytoitua ja eläkkeelle siirtymisen myötä kilpailu osaavasta työvoimasta tulee jatkossa kiihtymään.

Maakunnassa on Kainuun soten ylläpitämä Salmilan lastenkoti, jossa on kolme erillistä asuinyksikköä: Järvi, SoS ja Salmi -yksiköt. Järvi on seitsemänpaikkainen 12–18 -vuotiaille tarkoitettu asuinyksikkö ja Salmi on viisiapaikkainen asuinyksikkö. SoS-yksikössä on kaksi arviointi- ja kriisipaikkaa alle 18-vuotiaille lapsille ja nuorille sekä yhden perheen kuntoutuspaikka. SoS-yksikössä on mahdollista järjestää valvottuja tapaamisia. Vuodesta 2016 alkaen Salmilan yksikössä on järjestetty myös ns. etäturvakotipalvelua yhteistyössä Oulun turvakodin kanssa.

Lastensuojelutarpeen kasvu ja vuoden 2008 alusta voimaan tullut lastensuojelulaki (2007/417) ja sen jälkeen lakiin tehdyt muutokset ovat lisänneet lasten oikeusturvaa, vanhempien vastuuta, lastensuojelun suunnitelmallisuutta ja tavoitteellisuutta korostava tehtävät ovat lisänneet lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden työtaakkaa. Lisäksi sosiaalihuoltolain tuomat muutokset ovat tuoneet esiin tarpeen lapsiperheiden sosiaalityöntekijöille ja sosiaaliohjaajille, jotta sosiaalihuoltolain mukaiset palvelutarpeet voidaan tehdä. Tämä työ tehdään tällä hetkellä lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden resursseilla. Lakiin sisältyviä lastensuojelun määräaikoja ei kaikilta osin ole kyetty noudattamaan. Valvira ja aluehallintovirasto seuraavat lastensuojelulain mukaisten määräaikojen toteutumista kaksi kertaa vuodessa tehtävällä kyselyllä.

4.7 Seurakunnat, kolmas sektori ja vapaaehtoinen kansalaistoiminta

Kajaanin evankelisluterilaisen seurakunnan perheasiainneuvottelukeskus, palveleva puhelin, kaksi sairaalapappia ja kehitysvammaistyön pappi palvelevat kaikkia kainuulaisia. Kajaanin ja Sotkamon seurakunnan NettiSaapas ja Festivaalisaapas päivystävät maakunnan alueella. Lisäksi tukea ja apua on saatavissa maakunnan eri seurakuntien päivystävien pappien, diakonia-, lapsi-, ja nuorisotyön kautta. Seurakunnat järjestävät lisäksi alle kouluikäisten kerho- ja leikkitoimintaa. Nuorten osalta rippikoulu tavoittaa edelleen lähes koko ikäluokan.

Häiriöpalvelumenojen hillitsemisessä ennaltaehkäisevän työn merkitys korostuu. Kolmannen sektorin toimijoiden tehtävä painottuu erityisesti arjen tukeen ja yhteisöllisyyden ylläpitämiseen. Oikea-aikainen ja -muotoinen arjen tuki toimii ennaltaehkäisevästi niin, että korjaavien palvelujen tarve vähenee. Järjestöillä voi olla nykyistä suurempi rooli ennaltaehkäisevien palveluiden tuottajana ja kehittäjänä. Tavoitteena tulee olla järjestöjen ja kolmannen sektorin pitkäjänteisen ja kattavan yhteistoiminnan kehittäminen ennaltaehkäisevien palvelujen järjestäjänä. Kehittämistyötä tehdään yhdessä julkisen sektorin toimijoiden kanssa niin, että sekä järjestöjen välinen yhteistyö että järjestöjen ja julkisen sektorin vuoropuhelu ja yhteistyö kehittyvät. Tarkoituksena on ennaltaehkäisevien palvelujen kehittäminen kumppanuusperiaatteella.

Järjestöt toimivat jo tällä hetkellä esimerkiksi kouluissa (esim. MLL:n tukioppilastoiminta, järjestöjen kerhotoiminta). Lisäksi lasten ja perheiden näkökulmasta keskeisiä järjestötoimijoita ovat alueelliset kansanterveys-, potilas- ja vammaisjärjestöt, liikunta- ja urheiluseurat, nuoriso- ja opiskelijajärjestöt, kulttuurijärjestöt sekä vertaistukea ja muita ryhmätoimintoja järjestävät järjestöt. Alueellisesti merkittäviä järjestötoimijoita ovat muun muassa Mannerheimin Lastensuojeluliiton Kainuun piiri ry, Kainuun Martat, Kainuun Mielenterveysseura KaMi ry (mm. Kainuun kriisikeskus), kunnittaiset 4H-yhdistykset, Kainuun Liikunta ry, Spartak Kajaani ry sekä monet muut yhdistykset.

Järjestöjen palvelut painottuvat Kainuun alueella esimerkiksi yhteisölliseen toimintaan, jossa järjestöt tarjoavat kohtaamispaikkoja, ryhmiä, kerhoja, leirejä ja kursseja sekä järjestävät erilaisia tapahtumia. Järjestöjen ja yhdistysten toimintaa järjestetään usein myös yhteistyössä. Kainuun Liitto ylläpitää Kainuun alueella tapahtumakalenteria, jossa voi maksutta ilmoittaa ajankohtaisista tapahtumista (ks. <http://www.kainuuntapahtumat.fi/>). Kainuun alueella toimivien järjestöjen ja yhdistysten toiminnasta on saatavilla kootusti tietoa Internetissä, ks. <http://jarjestot.kainuu.fi>

4.8 Erityiskysymyksiä

Monikulttuurisuuden kehityslinjoja

Kainuussa maahanmuuttajien määrä kunnittain vaihtelee suuresti. Maahanmuutto on keskittynyt Kajaaniin, missä asuu 64 % kaikista Kainuun ulkomaalaisista. Pienissä kunnissa maahanmuuttajia on hyvin vähän, joitakin kymmeniä ja tällöin heidän palveluntarpeensa ei korostu. Heille pystytään tarjoamaan tehokkaasti kunnan palveluita samalla tavalla kuin kantaväestölle. (Komulainen & al. 2013)

Varhaiskasvatuksessa ja perusopetuksessa tuetaan maahanmuuttajaperheiden kotoutumista moniammatillisesti. Kuntien toimeenpanevat asiakirjat mm. Kainuun kuntien yhteinen

kotouttamissuunnitelma, kuntakohtaiset varhaiskasvatussuunnitelmat sekä esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelma linjaavat kunnissa tarjottavia palveluja. Kotoutuminen uuteen kasvu- ja elinympäristöön ja lapsen ja nuoren kokonaisvaltaisen kasvun ja kehityksen tukeminen edellyttävät yhteistyötä eri viranomaistahojen ja monikulttuuristen perheiden välillä. Varhaiskasvatuksessa ja perusopetuksessa tuetaan lapsen ja nuoren suomen kielen oppimista. Lisäksi Kajaanin kaupungissa toimii varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen maahanmuuttajatyön koordinaattorit. (Komulainen & al. 2013)

Perusopetuksessa ja lukiossa maahanmuuttajataustaisille oppivelvollisuusikäisille oppilaille (suomi toisena kielenä -oppilaat) annettavat tukitoimet koostuvat lähinnä tukiopestuksesta. Lukiossa hyödynnetään myös Isolukioverkoston suomi toisena kielenä -kurseja. Suomussalmella perusopetuksen maahanmuuttajataustaisille oppilaille annetaan suomi toisena kielenä opetusta ja oman äidinkielen opetusta.

Kajaanin kaupungissa maahanmuuttajaoppilaita on määrällisesti eniten ja kaupungin perusopetuksessa toimii sekä valmistavan opetuksen luokat että tukiluokat. Tarvittaessa opetustoimi voi saada erillisavustusta Opetushallituksesta suomi toisena kielenä -opetukseen ja oman äidinkielen opetukseen. Kajaanissa ennaltaehkäisevää työtä on voitu kehittää uksen hankerahoituksilla: romanioppilaita tuetaan perusopetuksessa, romanikulttuuria ja romanikielen osaamista ylläpidetään Kielipesätoiminnan avulla ja eri kulttuurien välisen vuorovaikutuksen kehittämiseen kerhotoiminnassa on luotu toimivia malleja.

Eheän kasvatuksellisen jatkumon rakentaminen varhaiskasvatuksesta esi- ja perusopetukseen ja perusopetuksen jälkeiseen opintopolkuun sekä riittävän yhdenvertaisuuden takaaminen näissä nivelvaiheissa lasten ja nuorten välillä vaatii suunnitelmallista yhteistyötä. Erityistä huomiota tulee kiinnittää kotoutumisen alkuvaiheen ohjaukseen ja neuvontaan. Monikulttuurisen perheen haasteita voivat olla mm. huoltajien luku- ja kirjoitustaidottomuus, suomen kielen osaamattomuus, tietämättömyys suomalaisen varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen tavoitteista, periaatteista ja toimintaympäristöistä sekä kyvyttömyys käyttää sähköisiä palveluja. Monikulttuuristen kotien kanssa tehtävään yhteistyöhön ja huoltajien osallisuuden lisäämiseen tulee kehittää erilaisia toimintamalleja. Kasvatus- ja opetushenkilöstön monikulttuurisuusosaamista tulee lisätä säännöllisillä koulutuksilla.

Uusimpien selvitysten mukaan vieraskielisillä nuorilla on viisinkertainen riski syrjäytyä kantaväestöön verrattuna, kun syrjäytymisen kriteerinä on elämäntilanne, jossa nuori on ilman työtä, opiskelupaikkaa sekä päästötodistusta. Syrjäytymisvaarassa ovat erityisesti ne maahanmuuttajanuoret, jotka saapuvat Suomeen oppivelvollisuusiän loppupuolella. Tuen tarpeiden tunnistaminen ja riittävä tuki riittävän ajoissa ehkäisevät näiden nuorten syrjäytymistä. (ks. Myrskylä 2012.)

Viime vuosina lainsäädäntö on joiltain osin täsmentynyt esimerkiksi kansainvälistä suojelua hakevien sekä ihmiskaupan uhrien osalta. Laki kansainvälistä suojelua hakevan vastaanotosta (746/2011, § 5) korostaa kiireellisyyttä sekä erityistä huomiota lapsen edun arvioimiseen niissä tilanteissa, kun edellä mainittua lakia sovelletaan lapseen. Lisäksi lain mukaan tilapäistä suojelua saavalle sekä kansainvälistä suojelua hakevalle lapselle ja ihmiskaupan uhrille, joka on lapsi ja jolla ei ole kotikuntalaissa tarkoitettua kotikuntaa Suomessa, annetaan terveydenhuoltopalvelut samoin perustein kuin henkilölle, jolla on kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta Suomessa. Sosiaalipalveluiden osalta edellä mainituilla asiakasryhmillä on oikeus sosiaalihuoltolain (1301/2014) 14 §:ssä tarkoitettuihin sosiaalipalveluihin, jos sosiaalihuollon ammattihenkilö arvioi ne välttämättömiksi sinä aikana, jona henkilö on oikeutettu vastaanottopalveluihin. (746/2011, § 25–26)

Lainsäädännön lisäksi valtioneuvosto on tehnyt periaatepäätöksen Suomen romanipolitiikan linjauksiksi (STM 2011), johon sisältyy yhteensä 147 toimenpidettä. Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelman näkökulmasta romanipoliittisen ohjelman olennaisimmat painopisteet liittyvät romanilasten ja -nuorten osallistamiseen varhaiskasvatukseen ja koulutukseen. Lisäksi myös romaniväestön yhdenvertainen kohtelu ja palveluihin pääsy ovat olennaisia kysymyksiä. Kainuun alueella romanipoliittisen ohjelman paikallisesta toimeenpanosta ja seurannasta osaltaan vastaa Kajaanin kaupungin asettama romanityöryhmä.

Vuonna 2015 Suomeen ja Kainuun alueelle saapui turvapaikanhakijoita huomattavasti aiempaa enemmän, minkä myötä myös yhä useampi Kainuun kunnista on ottanut vastaan pakolaisia (mm. Kajaani, Suomussalmi, Paltamo, Hyrynsalmi).

4.9 Kainuun kuntien ja Kainuun sote kuntayhtymän yhteistyö ja vastuunjako

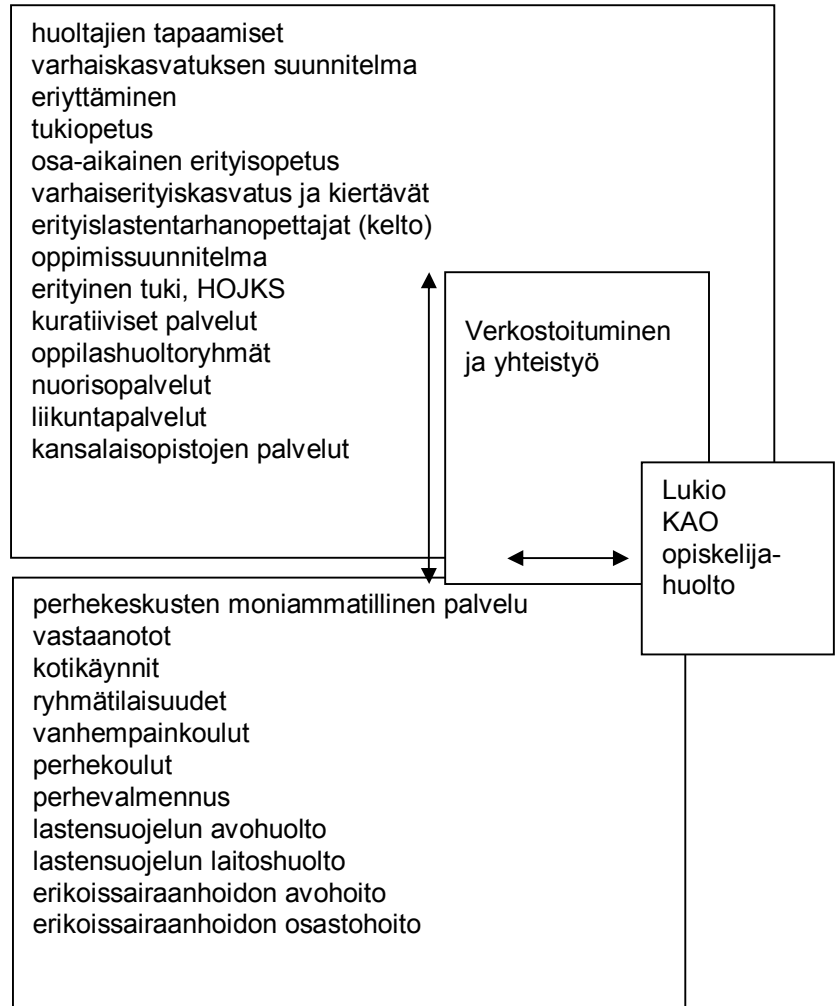
Seuraavassa kuviossa on kuvattu kuntayhtymän ja kuntien tehtäviä ja työnjakoa lasten ja nuorten palveluissa sekä lasten ja nuorten kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemisessa. Järjestöjen ja yhdistysten järjestämät toiminnot tukevat lakisääteisten palveluiden toteutumista. Huomionarvoista on se, että osa yhteistoiminnasta perustuu selkeään suunnitelmallisuuteen ja yhteistyöhön, mutta osin toiminnassa on edelleen kehitettävää.

KUNNAT

- varhaiskasvatus
- perusopetus
- liikunta- ja nuorisotyö
- ehkäisevä päihdetyö
- kasvun ja oppimisen tukeminen yhteistyössä kotien kanssa
- pedagoginen arvio ja selvitys
- lukio- ja ammatillinen koulutus

KAINUUN SOTE

- äitiys- ja lastenneuvolat, perhesuunnitteluneuvolat
- perheneuvola
- oppilas- ja opiskelijahuolto
- koulu- ja opiskeluterveydenhuolto
- lastensuojelu, perhetyö, lastenvalvojan tehtävät
- koulupsykologinen työ
- äitiyshuolto, lasten somaattinen ja psykiatrinen sairaanhoito
- lapsen kasvun ja kehityksen seuraaminen, äidin ja lapsen varhaisen vuoro-vaikutuksen tukeminen, varhainen puuttuminen alkaviin ongelmiin, kehityksen poikkeamiin sekä terveyden ja hyvinvoinnin esteisiin
- kehityksellisten, rakenteellisten, psyykkisten ja sosiaalisten kasvun ja oppimisen esteiden lääketieteelliset ja psykologiset tutkimukset ja hoidot sekä sosiaaliset selvitykset ja tuet

KUVIO 2. Lasten ja nuorten palveluiden tehtävien ja työnjako

5 Arvio palvelujen toimivuudesta

5.1 Hyvin toimivat palvelut

Kainuun alueella on viimeisen 10 vuoden aikana kehitetty useiden erilaisten kehittämishankkeiden tuella lasten, nuorten ja lapsiperheiden palveluja. Alueella on vakiintunut perhekeskusten ja -asemien verkosto (mm. Perhekeskukset Kainuuseen -hanke 2005–2008). Perhekeskusten tiimivastaavat koordinoivat omalla alueellaan lasten ja nuorten kanssa toimivien verkostojen yhteistyötä, mikä näkyy yleensä perheisiin suunnatun työn lisääntymisenä ja monipuolistumisena. Yksi toimintamuoto on vanhempainkoulu/-ryhmätoiminta, jonka tavoitteena on tukea parisuhdetta ja vanhemmuutta vertaistoiminnan avulla. Toiminta on aloitettu pienimpien lasten ikäryhmästä perhevalmennusohjelmalla, johon sisältyy 11 vanhemmuutta vahvistavaa ja (syntyvän) lapsen hyvinvointia lisäävää tapaamista raskausajan ja lapsen 1-vuotispäivän välillä. Perhekeskusten sisällöllistä kehittämistä jatkettiin TUKEVA-hankekokonaisuudessa. Vuosina 2015–2018 Kainuun soten osallistuu Voimaperheet -tutkimushankkeeseen, jossa vanhemmille on tarjolla ennaltaehkäisevä hoito-ohjelma.

Sekä neuvolan että kouluterveydenhuollon ohjeistukset on yhtenäistetty Kainuun alueella valtakunnallisten ohjeistusten mukaisiksi. Varhaisen tuen perhetyöllä, joka käynnistettiin v. 2008, pystyttiin vaikuttamaan lastensuojelun sijoitusten määrän kasvua hillitsevästi. Vuonna 2009 käynnistettiin lapsiperheiden kotipalvelu. THL:n sähköisen neuvolakyselyn (v. 2012 ja 2014) perusteella kainuulaiset neuvoloiden asiakkaat ovat erityisen tyytyväisiä lääkärin palveluihin neuvolan vastaanotoilla. Asiakkaiden mukaan lähes kaikki neuvoloiden lääkäripalveluja koskevat väittämät olivat koko maata myönteisempiä. Asiakkaiden tyytyväisyys korostui erityisesti lääkäripalveluiden osalta riittävän pitkässä vastaanottoajassa, lääkärin ammattitaidossa sekä tyytyväisyydessä lääkäriltä saatuun hoitoon. Asiakkaat olivat myös tyytyväisiä terveydenhoitajan vastaanottoihin ja erot koko maahan nähden olivat hyvin pieniä. Myönteisinä seikkoina asiakaskyselystä voidaan nostaa terveydenhoitajien vastaanottojen näkökulmasta se, että kainuulaiset asiakkaat kokivat vastaanottoajan pituuden myös terveydenhoitajien vastaanotoilla riittäväksi ja asiakasta kohtaan osoitettu arvostus oli myös korkealla tasolla.

Lasten ja vanhempien varhaista vuorovaikutusta tukevat työmallit ovat kehittyneet ja niitä on otettu käyttöön Kainuussa. Perhetyöntekijät tukevat vanhemmuutta yhteistyössä neuvolan ja päivähoidon kanssa. Pienten lasten perheille on tarjolla erilaisia toimintamuotoja kuten vauvauintia, perhekahviloita ja perhekouluja. Päivähoidon ja neuvolan, perheneuvolan sekä erikoissairaanhoidon yhteistyö toimii osassa Kainuun kunnista hyvin ja kaikissa kunnissa toimintamalleja on selkiytetty. Yhteistyöryhmät kokoontuvat säännöllisesti ja ovat joissakin kunnissa laajempia perhepalveluverkostoja, joissa myös perusopetus on mukana.

Yhteistyö vanhempien kanssa sekä varhaiskasvatuksessa että perusopetuksessa ovat lisääntyneet. Vanhempien kanssa yhdessä laadittava varhaiskasvatuksen suunnitelma toimii osallisuuden ja varhaisen puuttumisen välineenä. Samalla tavoin toimivat myös perusopetuksessa vähintään kerran lukuvuodessa tapahtuvat huoltajien tapaamiset ja oppilaskohtaiset suunnitelmat kuten oppimissuunnitelma tai henkilökohtainen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma.

Kainuulaiset vanhemmat arvioivat varhaiskasvatusta kiitettäväksi tai hyväksi kuntien järjestämissä asiakastyytyväisyyskyselyissä. Kaikissa kyselyissä oltiin eniten tyytyväisiä päivähoidon henkilöstön toimintaan ja vuorovaikutukseen lasten kanssa. Vähiten tyytyväisiä oltiin vanhempien mahdollisuuksiin vaikuttaa ja osallistua päivähoidon toimintaan.

Perusopetuksessa 1–2 -luokkien ja erityisopetukseen siirrettyjen oppilaiden aamu- ja iltapäivätoiminta on järjestetty kunnissa ja vakiinnutettu osaksi koulupäivää. Maahanmuuttajataustaisten lasten varhaiskasvatus ja opetus on järjestetty ja yhteistyö maahanmuuttajapalveluiden kanssa on säännöllistä sekä varhaiskasvatuksessa että koulujen oppilashuollossa. Maahanmuuttajataustaisten lasten varhaiskasvatus- ja opetusjärjestelyjä varten on Kajaanissa omat koordinaattorit.

Kaikissa kouluissa toimivat moniammatilliset oppilashuoltoryhmät ja oppilashuoltotyö on kehittynyt. Kouluissa seurataan koulukiusaamisen yleisyyttä ja kiusaamisen jatkumista selvittelyn jälkeen ja lähes kaikilla kouluilla on yhteisesti sovitut käytännöt kiusaamisen ehkäisemiseksi ja kiusaamistapauksiin puuttumiseksi. Vanhemmat ovat pääosin tyytyväisiä perusopetukseen ja koulujen oppilashuoltopalveluihin, viihtyisyyteen ja turvallisuuteen, joskin kiusaaminen ja kouluterveydenhuollon vähäisyys huolestuttaa osaa heistä. Tämä on tullut esille yksittäisissä sanallisissa palautteissa. Kouluterveydenhuollossa on terveydenhoitajia lähes valtakunnallisten suositusten mukaisesti.

5.2 Palvelujen kehittämistarpeet

Kainuussa on kuntia, joista puuttuvat lasten terapiapalvelut ja/tai erityislastentarhanopettajan palvelut. Kajaanissa varhaiskasvatuksen ryhmät ovat osin isoja ja tilat osittain ahtaita. Varhaiskasvatuksessa toivotaan enemmän yhteistyötä lastensuojelun ja erikoissairaanhoidon kanssa ja enemmän perheneuvolan palveluja. Perhepalveluissa taas odotetaan varhaiskasvatukselta ja peruskouluilta aktiivista osallistumista perhekoulujen ja vanhempainkoulujen järjestämiseen.

Kiusaaminen ei tule esille kyselyissä kovin suurena ongelmana, mutta jokainen tapaus edellyttää puuttumista ja kiusaaminen voi vaikuttaa kielteisesti lapsen tulevaan kehitykseen. Kouluissa tarvitaan selkeitä malleja kiusaamisen ennaltaehkäisyyn ja puuttumiseen. Kouluihin on luotava toimintakulttuuri, joka antaa selkeän viestin siitä, että kiusaamista ei sallita missään muodossa eikä missään määrin. Kainuussa koulut toteuttavat KiVa Koulu -ohjelmaa⁶, jolla on saatu hyviä tuloksia kiusaamisen ehkäisemisessä ja tapausten selvittämisessä. Myös VERSO menetelmä, jossa oppilaat on koulutettu selvittämään koulussa esiintyviä oppilaiden välisiä konflikteja, on todettu toimivaksi malliksi. Oppilas- ja opiskelijahuollossa on myös järjestettävä varhaisemmin ja tehostetummin tukea opiskeluun ja psykososiaalisiin ongelmiin, koska yläluokilla ja toisella asteella oppilaat ja opiskelijat kokevat vaikeuksia opiskelussa ja heillä on myös viikoittain erilaisia oireita.

Koulujen oppilashuollon, perheneuvolan/erikoissairaanhoidon ja lastensuojelun vastuut, yhteistyökäytännöt, hoitoon ohjaus ja hoidon porrastus eivät ole kaikille osapuolille selviä. Samoin ammattioppilaitoksessa toimiva opiskeluterveydenhuollon verkosto ei ole täysin selkiytynyt palvelujen käyttäjille.

Oppilas- ja opiskelijahuollon henkilöstöresursseissa on vajausta oppilasmääräisiin suosituksiin nähden. Kouluterveydenhoitajien resurssit eivät riitä tasaisesti kaikille kouluille, vaikka ne täyttäisivätkin suositukset. Niinpä kouluissa, joissa oppilasmäärät ovat pieniä, terveydenhoitajan palveluita on saatavilla vain harvakseltaan. Koululääkäripalvelut ovat puutteelliset. Vielä suurempi puute on opiskeluterveydenhuollossa, jossa on vajausta terveydenhoitajista ja lääkäripalveluista. Oppilashuollon ja nuorten perustason mielenterveyspalvelujen vahvistamiseksi Kainuun alueella työskentelee kolme psykiatrista sairaanhoitajaa (ns. miekkarit) kouluterveydenhuollon yhteydessä. Lisäksi alueella työskentelee viisi koulupsykologia ja kaksi nuorisopsykologia.

Kehitettävää on myös yhteistyön lisäämisessä etsivän nuorisotyön kanssa ja entistä parempi tiedonsiirto etsivälle nuorisotyölle niistä nuorista, jotka jäävät peruskoulun jälkeen ilman koulutuspaikkaa sekä niistä nuoret, jotka ovat keskeyttämässä tai keskeyttäneet ammatillisen koulutuksen. Nuorisolain uudistus mahdollistaa aikaisempaa laajemman tietojen luovuttamisen etsivää nuorisotyötä varten, kun nuori esimerkiksi keskeyttää opiskelun tai jos viranomainen arvioi nuoren tarvitsevan erityistä tukea (ks. tarkemmin 72/2006, § 7 c).

⁶ KiVa Koulu® on kiusaamisen vastainen toimenpideohjelma, jonka käyttäjiksi on Suomessa rekisteröitynyt noin 2500 koulua (90 % Suomen perusopetuksesta vastaavista kouluista). Lisätietoa, ks. <http://www.kivakoulu.fi/>

Kainuu on jo tällä hetkellä monikulttuurinen maakunta. Venäläistaustaiset perheet ovat suurin yksittäinen vähemmistöryhmä Kainuussa. Lisäksi on eri maista tulleita kiintiöpakolaisia ja globalisoitumisen myötä muita monikulttuurisia pariskuntia ja perheitä, jotka tarvitsevat ja käyttävät sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja. Näin ollen on tärkeää selvittää monikulttuuristen ja maahanmuuttajaperheiden palvelutarpeita ja kehittää palvelutarjontaa tarpeita vastaavaksi.

Parisuhdekriseissä ja eroperheissä puolisoiden, vanhempien ja lasten auttamiseksi tarvitaan tähänastista tiiviimpää, tehokkaampaa yhteistyötä perustason lapsiperhepalvelujen toimijoiden (ja oikeuslaitoksen/käräjäoikeuden) kesken. Puolisoiden auttaminen erotyöskentelyssä ja vanhemmuuden tukeminen vanhempien erovaiheessa ja eron jälkeen on vaikuttavaa myös lasten hyvinvoinnin edistämässä ja turvaamisessa (vanhempien erotessa). Osaltaan tätä vahvistaa Kainuussa vuonna 2014 alkanut asiantuntija-avusteinen huoltoriitojen sovittelu (ns. Follo-sovittelu), joka jatkuu edelleen.⁷

5.3 Miten lastensuojelun kustannukset kertyvät?

Lastensuojelun palveluiden kysyntää ja tarjontaa tarkasteltaessa tulee huomiota kiinnittää myös lastensuojelun palveluiden kustannusten kehittymiseen. Asiakasmäärien kasvun lisäksi on tärkeää huomioida palvelurakenteen vaikutus kustannuksiin (esim. sijaishuollon hoitomuodot) sekä palvelurakenteen painopisteen muuttaminen. Kuten edellä jo kerrottiin Kainuun nykyinen sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden tuotantomalli mahdollistaa kustannuskehityksen seuraamisen ja hahmottamisen yleisellä tasolla pelkkien asiakasmäärien lisäksi. Toisaalta on huomattava, että lasten ja perheiden palveluihin tehdyt investoinnit näkyvät vasta pitkällä aikavälillä, mikä vaikeuttaa pitkjänteistä suunnittelua.

Tutkimukseen ja asiantuntija-arvioihin perustuvina suosituksina (Ristolainen ym. 2013, 55–56) on korostettu esimerkiksi pätevän henkilöstön riittävyyden varmistamista (neuvolapalvelut, varhaiskasvatus, esi- ja perusopetus). Lisäksi monialaisen perhekeskusmallin vakiinnuttaminen ja perhekohtaisen kotikäynteihin perustuvan työn lisäämisellä on tukea kyetty suuntaamaan aikaisempaa paremmin. Lapsiperheiden kotipalveluiden lisääminen ja lastensuojelun avohuollon resurssien lisäämisellä on Suomessa pyritty hillitsemään kodin ulkopuolelle johtaneita sijoituksia lastensuojelussa. Lasten ja perheiden asemaan vaikuttavat myös esimerkiksi monet julkisista palveluista perittävät asiakasmaksut, joita kehittämällä voidaan pyrkiä kohti terveyden ja hyvinvoinnin tasa-arvoa. Ammattilaisten ja työntekijöiden osalta olennaista on yhteistyön ja -toiminnan lisääminen erilaisissa nivelvaiheissa ja tiedon siirtämisen varmistaminen tarvittaessa. (ks. Ristolainen ym. 2013)

Yksittäisen asiakkaan/perheen näkökulmasta lastensuojelun tai häiriöpalveluiden kustannukset kehittyvät erilaisista palvelujärjestelmän vaihtoehdoista ja palvelupoluista. Esimerkiksi erilaiset palveluvalinnat (nivelevaiheet) määrittävät kustannuksia. Lastensuojelujärjestelmään liittyviä palveluvalintoja ja kustannusten kertymistä on kuvattu tutkimukseen perustuvien havainnollistavien esimerkkien kautta (ks. Heinonen ym. 2012).

Oikea aikaisella ja riittävällä avulla on mahdollista vähentää huostaanottoja ja kodin ulkopuolelle tapahtuvia sijoituksia. Ongelmallista on se, että painopisteen siirtäminen korjaavista palveluista ehkäisevään työhön ja ehkäisevään lastensuojeluun vaatii lisäinvestointeja, joiden tuloksellisuutta voidaan arvioida vasta muutamien vuosien aikavälillä. Koska tulokset eivät näy välittömästi, eikä resurssien lisääminen poista korjaavan lastensuojelun tarvetta, vaatii muutokset ennen kaikkea rohkeutta. (ks. Heinonen ym. 2012)

Ehkäisevän työn palvelukustannukset ovat hyvin alhaisia, kun niitä verrataan kustannuksiin joita syntyy esimerkiksi lapsen sijoittamisessa kodin ulkopuolelle. Esimerkiksi 100 000 euroa on pieni raha, kun tarkastellaan kodin ulkopuolella johtavia palvelupolkuja. Toisin päin ajateltuna yhden vuoden

⁷ Asiantuntija-avusteinen huoltoriitojen sovittelu tuli valtakunnalliseksi 1.5.2014 alkaen ja sovittelu käynnistyi Kainuussa syksyllä 2014.

sijoitukseen käytettävillä kustannuksilla olisi periaatteessa mahdollista hankkia esimerkiksi yli seitsemän vuoden ajaksi intensiivistä perhetyötä. (Heinonen ym. 2012, 34)

Kainuun alueella ei ole tällä hetkellä sellaista rahoitusmekanismia, jolla korjaavista palveluista säästyneitä kustannuksia ohjattaisiin esimerkiksi universaaleihin palveluihin. Ymmärrys lastensuojelun kustannusten kehittymisestä ja lasten suojelun palvelukokonaisuudesta voi kuitenkin helpottaa resurssien tarkastelua ja suuntaamista. Osaltaan vireillä oleva sosiaali- ja terveydenhuoltoa koskeva maakuntaudistus suuntaa kuntien ja maakuntien toiminnan kehittämistä (mm. peruskouluihin ja liikuntaan liittyvät indikaattorit).

6 Suunnitelman hyväksyntä, seuranta ja arviointi

Lastensuojelulain (417/2007, § 12) mukaan kunnan tai useamman kunnan yhdessä on laadittava lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi ja lastensuojelun järjestämiseksi ja kehittämiseksi kunnan tai kuntien toimintaa koskeva suunnitelma, joka hyväksytään kunkin kunnan kunnanvaltuustossa ja tarkistetaan vähintään kerran neljässä vuodessa.

Suunnitelma otettava huomioon kuntalain (365/1995, § 65) mukaista talousarviota ja taloussuunnitelmaa laadittaessa. Käytännössä tämä tapahtuu helpoiten siten, että suunnitelmaan laatimiseen osallistuneet julkiset tahot huomioivat suunnitelman tavoitteet ja seurattavat asiat talousarvion laatimisen yhteydessä osana kunnan/kuntayhtymän muuta taloussuunnittelua ja tavoitteiden asettamista.

Kainuussa on sovittu, että oppilashuollon ohjausryhmät muodostetaan kunnittain. Näin ollen myös lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelman seuranta on osittain tarkoituksenmukaista toteuttaa kuntakohtaisesti esimerkiksi osana oppilashuollon kuntakohtaisia ohjausryhmiä. Ohjausryhmät raportoivat suunnitelman toteutumisesta kuntien ja kuntayhtymän valtuustoille ja valmistelevat tarvittavat parantamisehdotukset kokoamansa arviointitiedon pohjalta. Kuntakohtainen työryhmä voi olla osa muita kunnan yhteistyöelimiä (mm. nuorisolain mukainen seurantatyöryhmä, kunnan hyvinvointikertomus).

Tässä suunnitelmassa on myös huomioitu uuden oppilas- ja opiskelijahuoltolain suunnitelamalle asettamat tehtävät. Seuranta-, arviointi- ja kehittämisvastuu on joiltakin osin kirjattu lasten ja nuorten hyvinvointityöryhmän vuosittaiseksi tehtäväksi, koska on tarkoituksenmukaista tarkastella koko Kainuun tilannetta ja tehdä esityksiä ja päätöksiä keskitetysti.

Suunnitelmaa ja sen sisältämiä hyvinvointi-indikaattoreita on mahdollista hyödyntää myös muiden lakisääteisten suunnitelmien laadinnassa ja seurannassa (esim. hyvinvointikertomus, neuvola-, koulu- ja opiskeluterveydenhuolto sekä lasten ja nuorten ehkäisevää suun terveydenhuoltoa koskeva toimintaohjelma, opetuksen järjestäjän laatimat opetussuunnitelmat). Eri suunnitelmien yhteisvalmistelu takaa sen, että kunnan ja alueiden eri palvelut täydentävät ja tukevat toisiaan sekä muodostavat asiakkaan ja kuntalaisen näkökulmasta mielekkään kokonaisuuden.

Lähdeluettelo

- Hakulinen-Viitanen Tuovi, Hietanen-Peltola Marke, Hastrup Arja, Wallin Mervi & Pelkonen Marjaana. 2012. Laaja terveystarkastus. Ohjeistus äitiys- ja lastenneuvolatoimintaan sekä kouluterveydenhuoltoon. Helsinki: THL.
- Hannu-Jama, Marjo. 2009. Vanhemmuuden tukeminen ehkäisevän työn osana. Nopus, Kajaani, 19.5.2009.
- Heikkilä, Matti, Välimäki, Anna-Leena & Ihalainen, Sirkka-Liisa. 2007. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. Helsinki: Stakes.
- Heinonen, Hanna, Väisänen, Antti, Hipp, Tiia. 2012. Miten lastensuojelun kustannukset kertyvät? Helsinki: Lastensuojelun keskusliitto.
- Kaikkonen, R., Kostianen, E., Linnamäki, E., Martelin, T., Prättälä, R. & Koskinen, S. (toim.). 2008. Sosioekonomiset terveyserot ja niiden kaventaminen Kainuussa. Helsinki: KTL.
- Kainuun maakunta -kuntayhtymä. 2010. Kainuun lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma 2009–2013. Kajaani: Kainuun maakunta -kuntayhtymä.
- Komulainen, A., Lanki S. ja Neitola E. 2013. Kainuun kuntien yhteinen kotouttamisohjelma 2014–2017.
- Kuntaliitto. 2008. Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelman laadinta kunnissa. Opas lakisääteisen suunnitelman laadintaan. Helsinki: Kuntaliitto.
- Kuntaliitto. 2009. Lapsitiedon mittaristo – työväline kunnille. LapsiARVI. Kuntaliitto.
- Myrskylä, Pekka. 2012. Hukassa – Keitä ovat syrjäytyneet nuoret? EVA analyysi No 19 1.2.2012. Elinkeinoelämän Valtuuskunta.
- Neitola, Ellinoora ja Salonen, Anita (2012) Kainuun maahanmuuttotyön linjaukset 2012–2015. Kansainvälinen työvoima -projekti (ESR). Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen julkaisu. Raportteja 82/2012.
- Opetushallitus. 2004. Koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminta.
- Opetushallitus 2016. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016. Määräykset ja ohjeet 2016:7. http://www.oph.fi/download/179349_varhaiskasvatussuunnitelman_perusteet_2016.pdf
- Opetushallitus 2017. OPS 2016 – Esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelman perusteiden uudistaminen. <http://www.oph.fi/ops2016>
- Opetus- ja kulttuuriministeriö 2011. Lasten hyvinvoinnin kansalliset indikaattorit. Helsinki: OKM. <http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2011/liitteet/OKMtr3.pdf?lang=fi>
- Opetus- ja kulttuuriministeriö 2014. Kohti varhaiskasvatustakia. <http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2014/liitteet/tr11.pdf?lang=fi>
- Perälä M-L, Halme, N. & Nykänen, S. 2012. Lasten, nuorten ja perheiden palveluja yhteensovittava johtaminen. Helsinki: terveyden ja hyvinvoinnin laitos.
- Ristolainen, Heidi, Varjonen, Sampo & Vuori Jukka. 2013. Mitä tiedämme politiikkatoimien vaikuttavuudesta lasten ja nuorten syrjäytymisen sekä hyvinvointierojen vähentämisessä? Poliittikkatoimien vaikuttavuuden tieto- ja arviointikatsaus. Valtioneuvoston kanslia.

Stakes. 2007. Nuorten hyvinvointi Kainuussa 1998–2007.

Sipilä, Jorma & Österbacka, Eva. 2013. Enemmän ongelmien ehkäisyä, vähemmän korjailua? Valtiovarainministeriön julkaisuja 11/2013. Helsinki: valtiovarainministeriö.

STM. 2011. Valtioneuvoston periaatepäätös romanipolitiikan linjauksiksi. Helsinki: Sosiaali- ja terveysministeriö.

STM. 2013. Toimiva lastensuojelu -selvitysryhmän loppuraportti. Helsinki: Sosiaali- ja terveysministeriö.

STM. 2014. Lastensuojelun laatusuositus. Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2014:14. http://www.stm.fi/c/document_library/get_file?folderId=9882186&name=DLFE-30055.pdf

STM 2016. Lapsi- ja perhepalveluiden muutosohjelma. Helsinki: STM.

THL. 2013. Terveytemme.fi. Tilasto- ja seurantatietoja alueittain ja väestöryhmittäin. www.terveytemme.fi

THL 2013a. Lihavuus laskuun – hyvinvointia ravinnosta ja liikunnasta. Kansallinen lihavuusohjelma 2012–2015. Helsinki: Terveyden ja hyvinvoinnin laitos.

THL. 2014. Tilasto- ja indikaattoripankki SOTKANet. www.sotkanet.fi

THL. 2016a. Lastensuojelu 2015. Viitattu 19.1.2017. <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2016122031615>

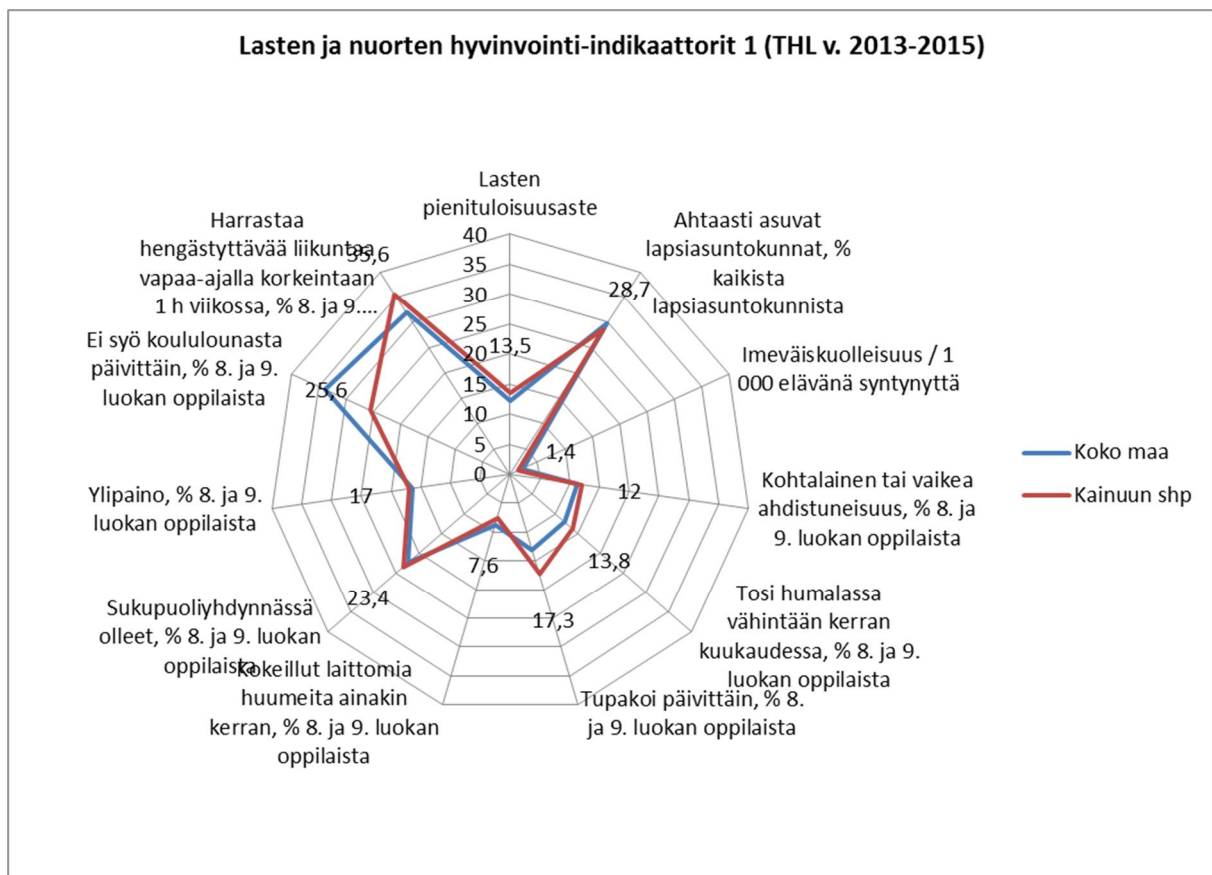
THL 2016b. TEAviisari. <https://www.teaviisari.fi/teaviisari/fi/top-10?view=PkOPP&y=2015&r=SHP19>

TUKEVA 3. 2013. Lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyvinvoinnin tukeminen Pohjois-Suomessa. Loppuraportti. Viitattu 24.10.2014. <http://oulu.ouka.fi/seutu/Tukeva3/TUKEVA%203%20-juurruttamishankkeen%20loppuraportti%201.10.12-31.10.13.pdf>

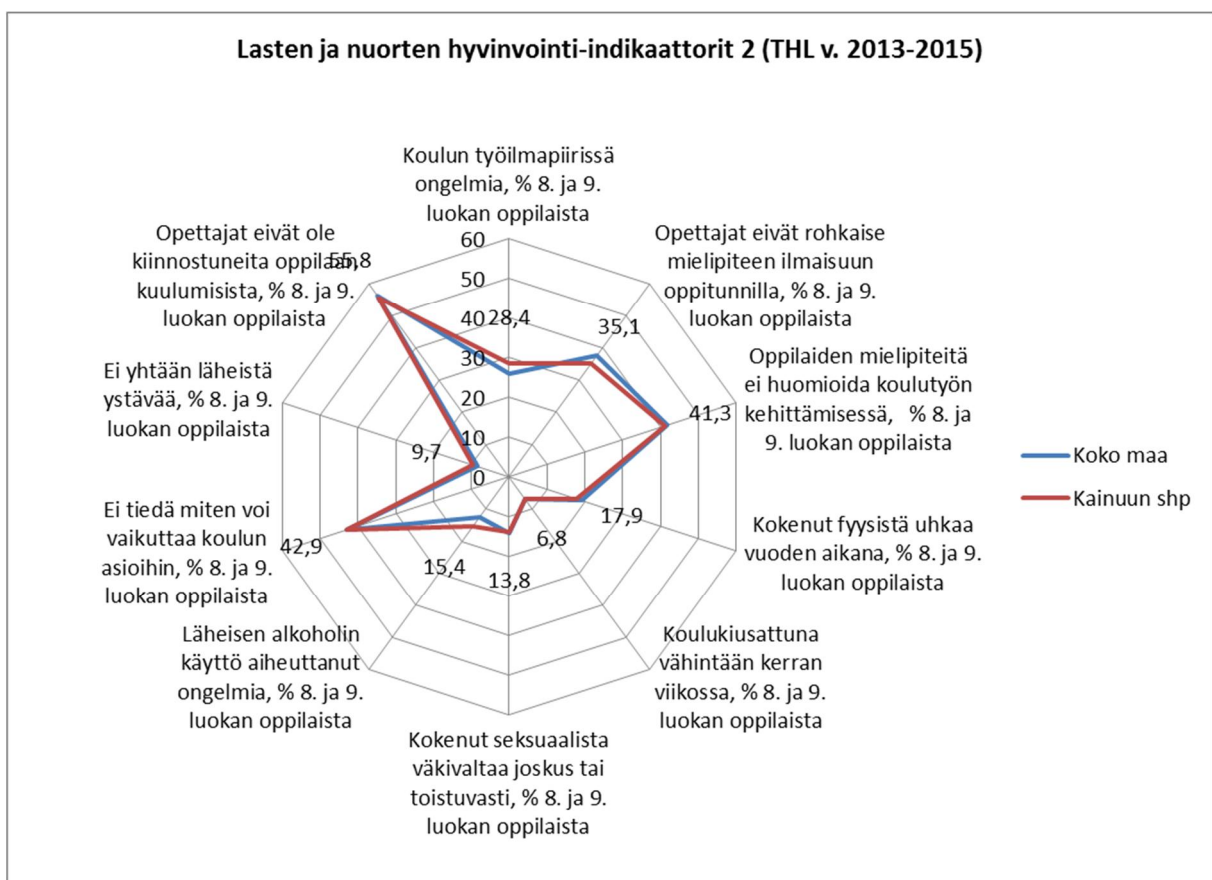
VNK. 2015. Ratkaisujen Suomi. Pääministeri Juha Sipilän hallituksen strateginen ohjelma 29.5.2015. Hallituksen julkaisusarja 10/2015. Helsinki: valtioneuvoston kanslia.

Liitteet

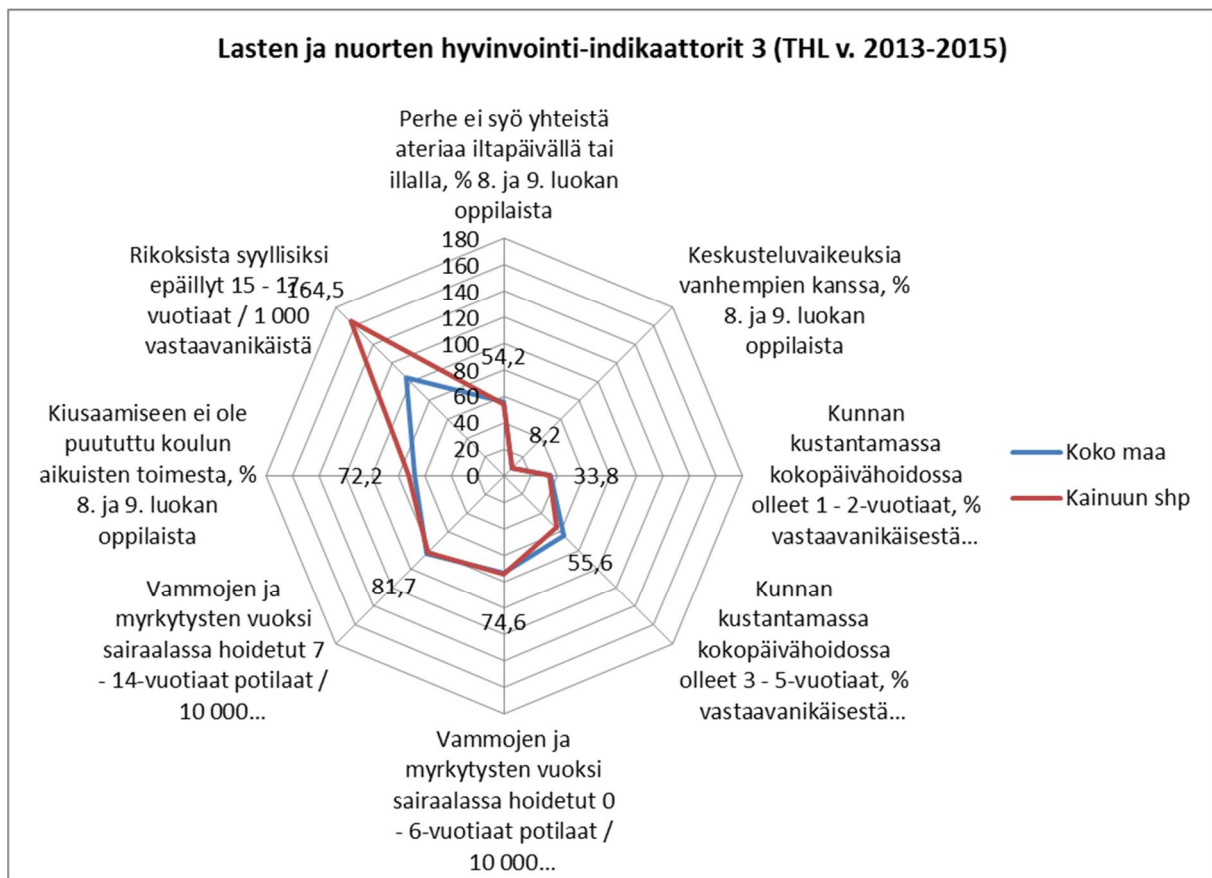
KUVIO 3. Lasten ja nuorten hyvinvointi-indikaattorit 1

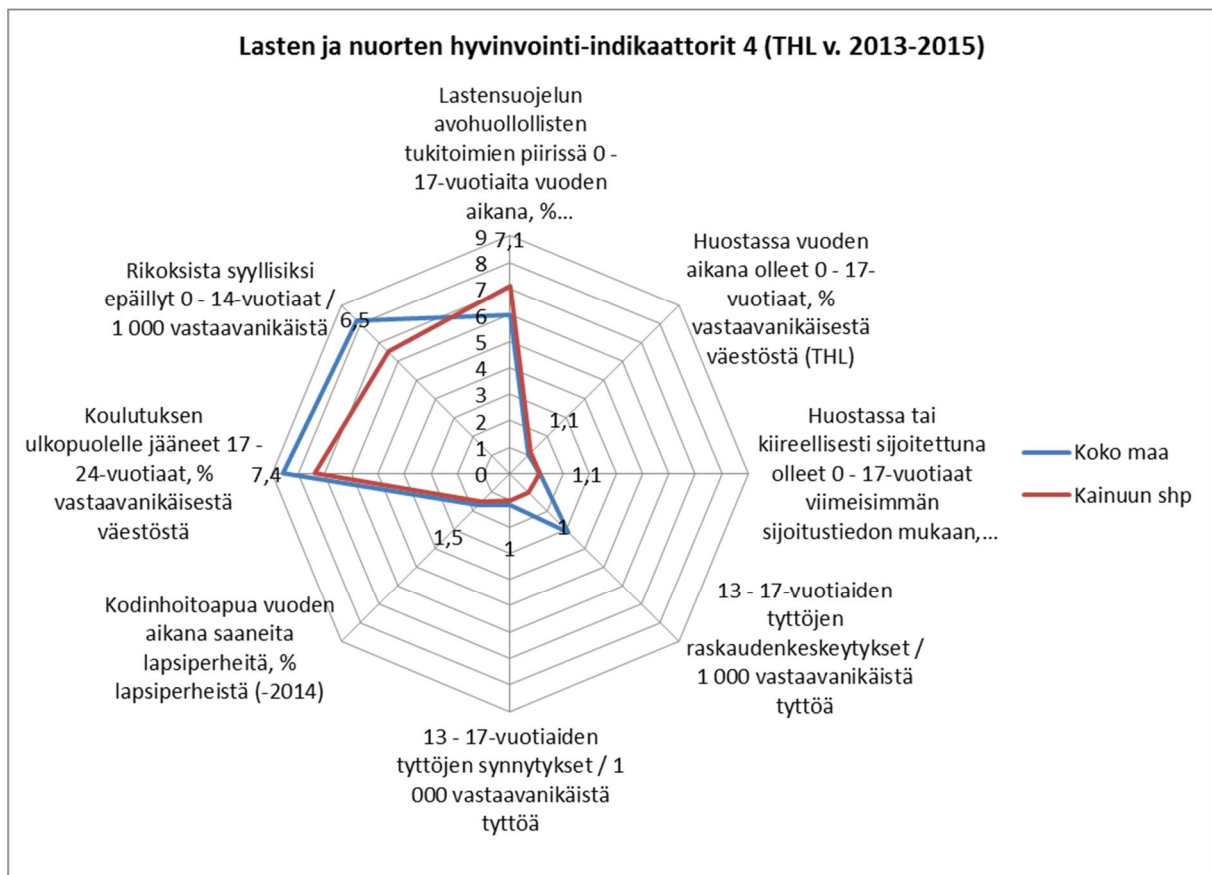
KUVIO 4. Lasten ja nuorten hyvinvointi-indikaattorit 2

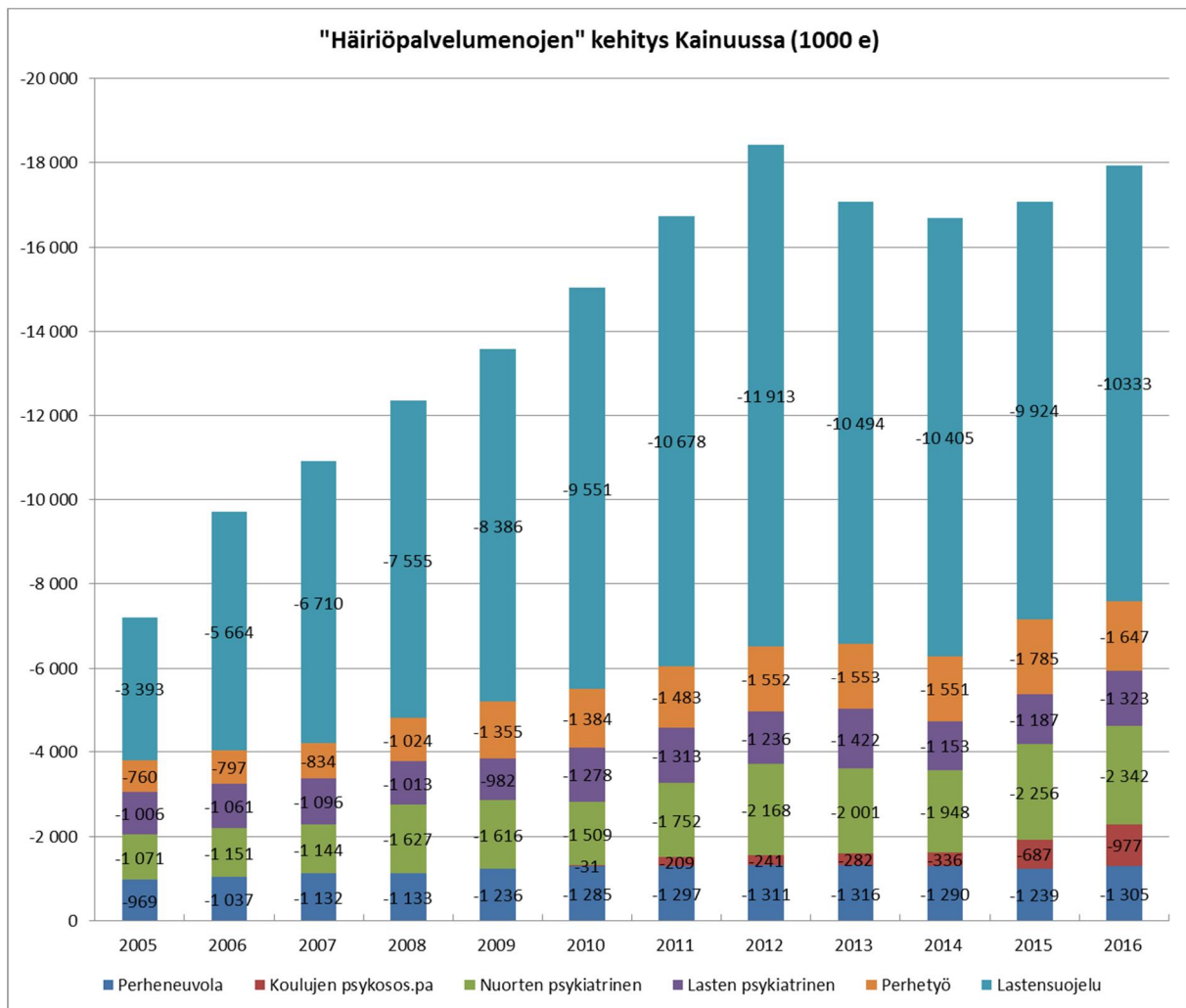
KUVIO 5. Lasten ja nuorten hyvinvointi-indikaattorit 3

KUVIO 6. Lasten ja nuorten hyvinvointi-indikaattorit 4

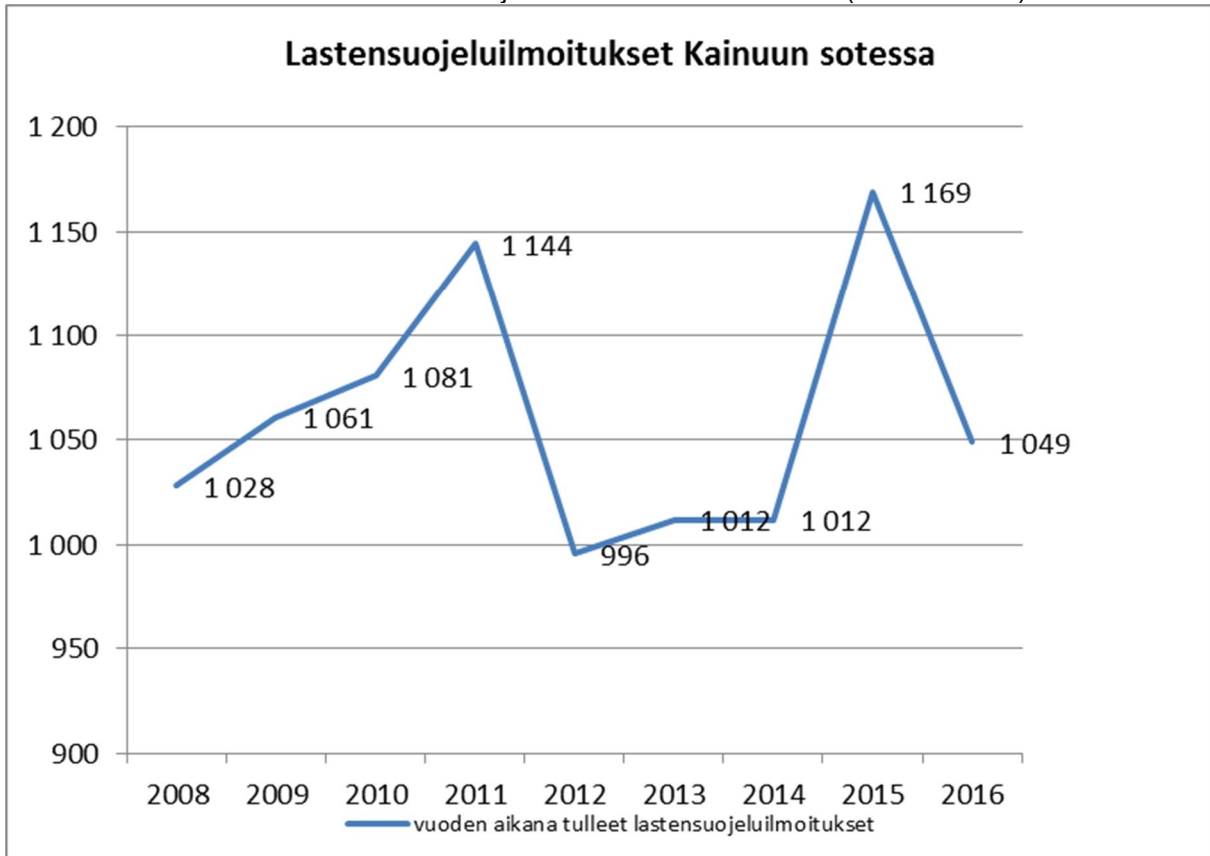

KUVIO 7. Häiriöpalvelumenojen kehitys Kainuussa vuosina 2005–2016⁸

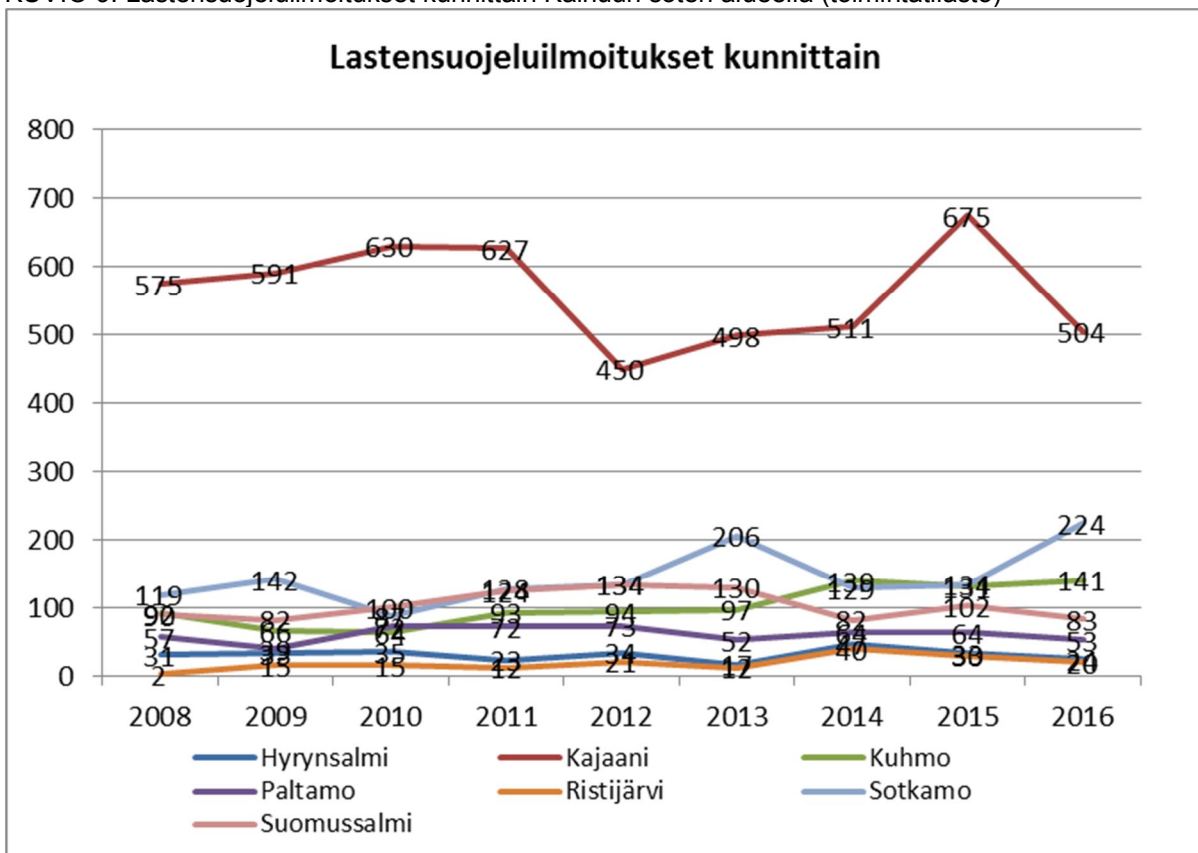

⁸ Lähde: Kainuun maakunta -kuntayhtymän ja Kainuun soten tilinpäätöstiedot. Huom. vuodesta 2013 alkaen tiedoista puuttuvat Puolangan kunnan tiedot, joten vuosien 2014–2015 luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempiin vuosiin verrattuna.

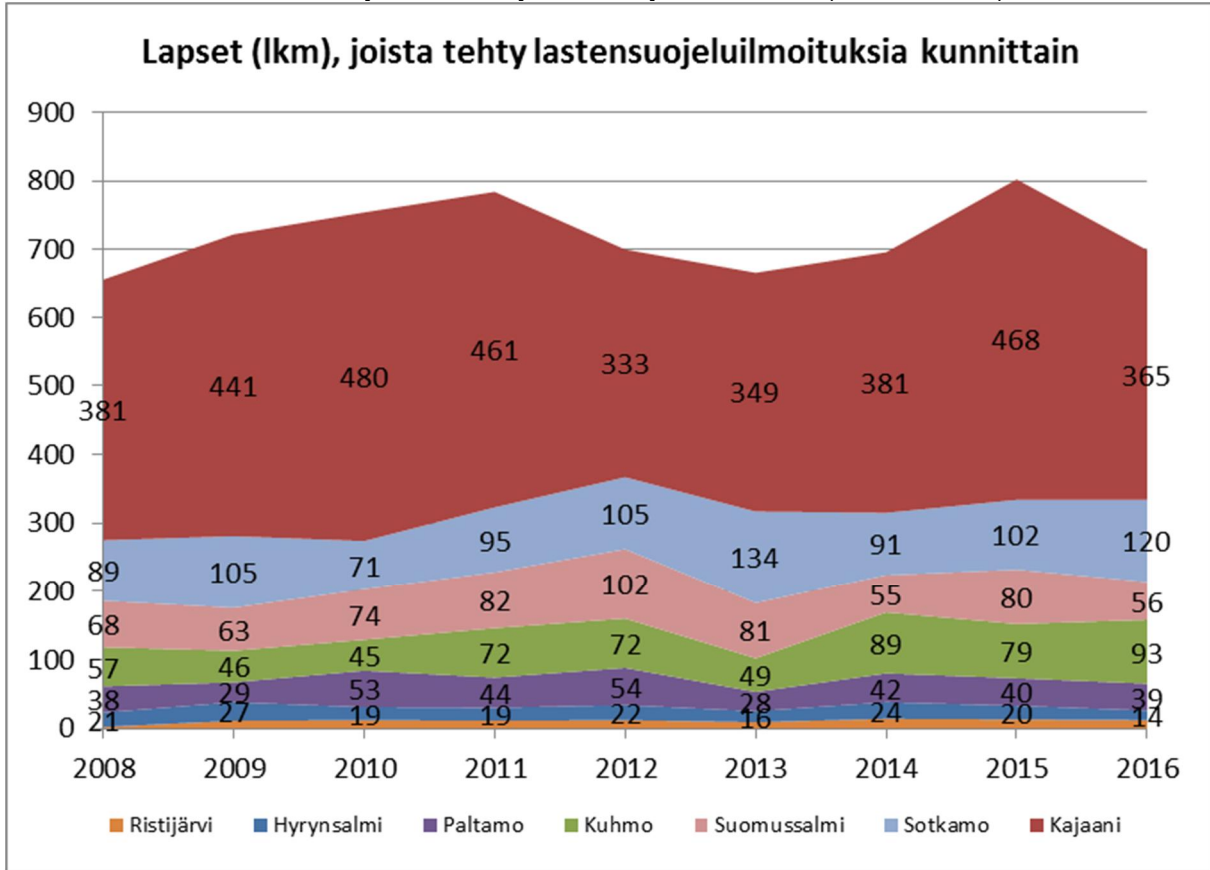
KUVIO 8. Vuoden aikana tulleet lastensuojeluilmoitukset v. 2008–2015 (toimintatilasto)

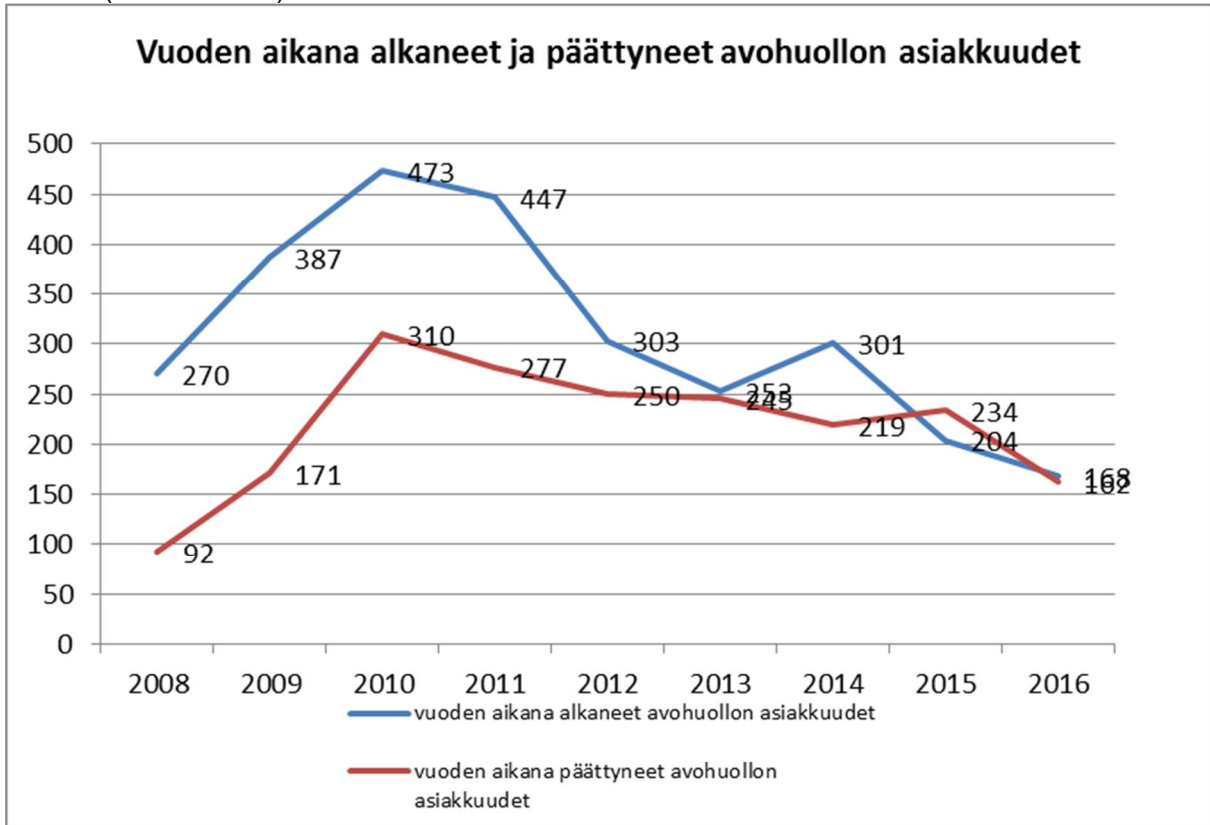
KUVIO 9. Lastensuojeluilmoitukset kunnittain Kainuun soten alueella (toimintatilasto)

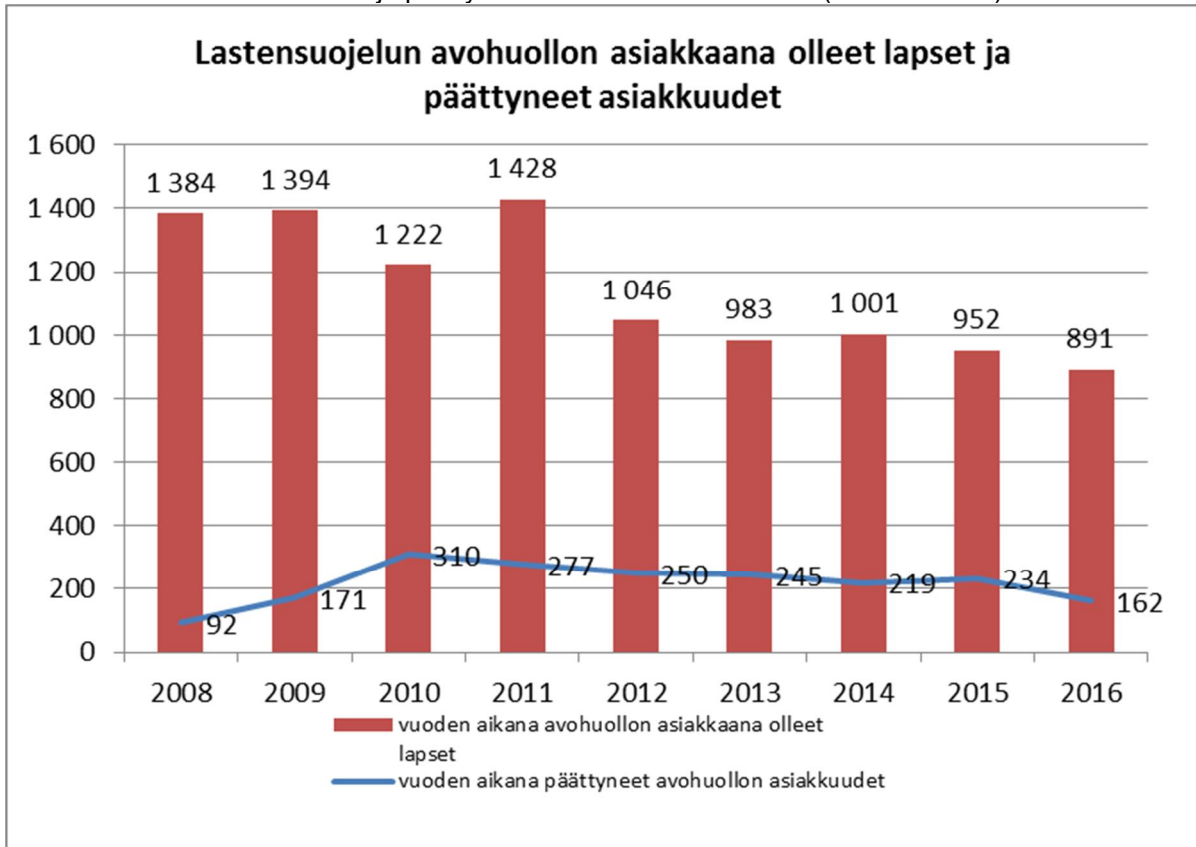
KUVIO 10. Lasten lukumäärä, joista on tehty lastensuojeluilmoituksia (toimintatilasto)

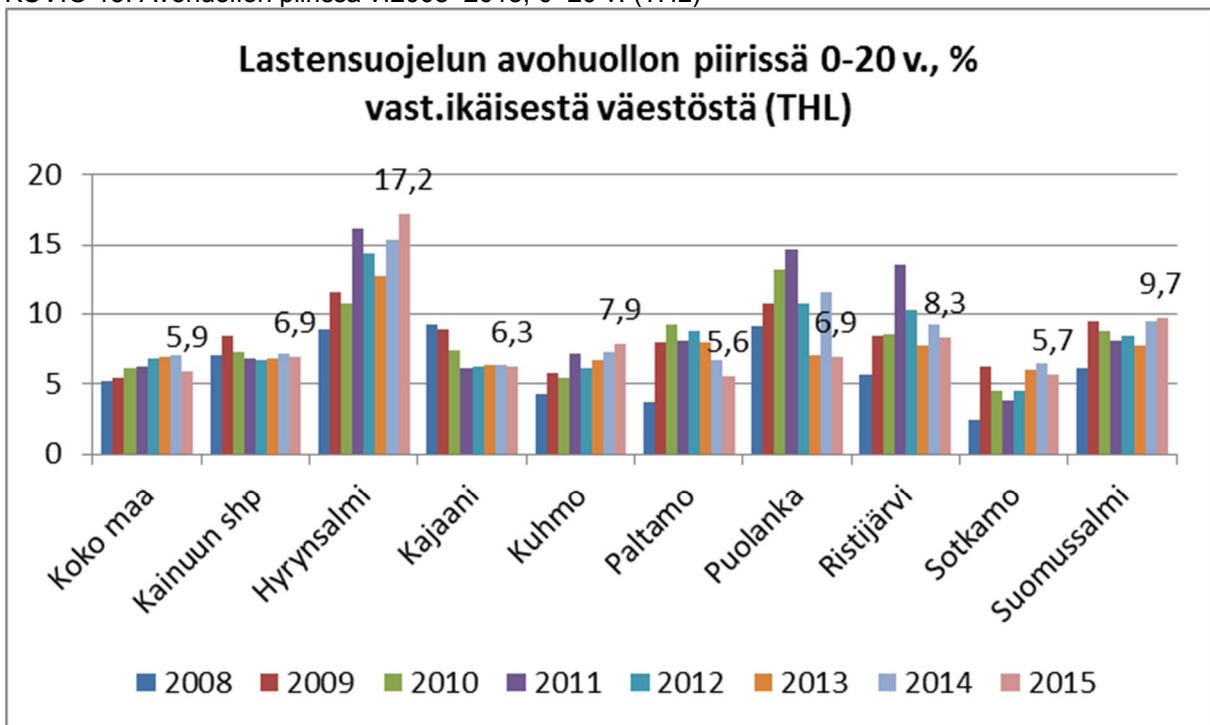
KUVIO 11. Vuoden aikana alkaneet ja päättyneet lastensuojelun avohuollon asiakkuudet Kainuun sotessa (toimintatilasto)

KUVIO 12. Avohuollossa olleet ja päätyneet avohuollon asiakkuudet (toimintatilasto)

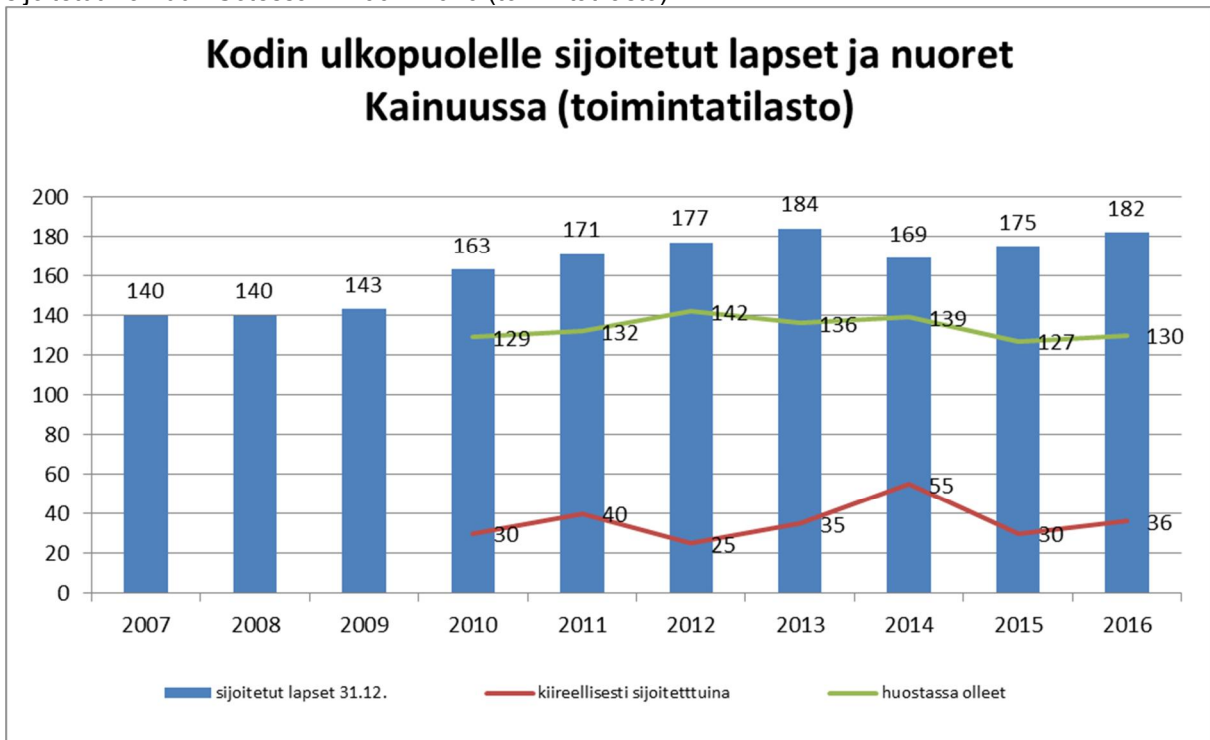

KUVIO 13. Avohuollon piirissä v.2008–2015, 0–20 v. (THL)⁹

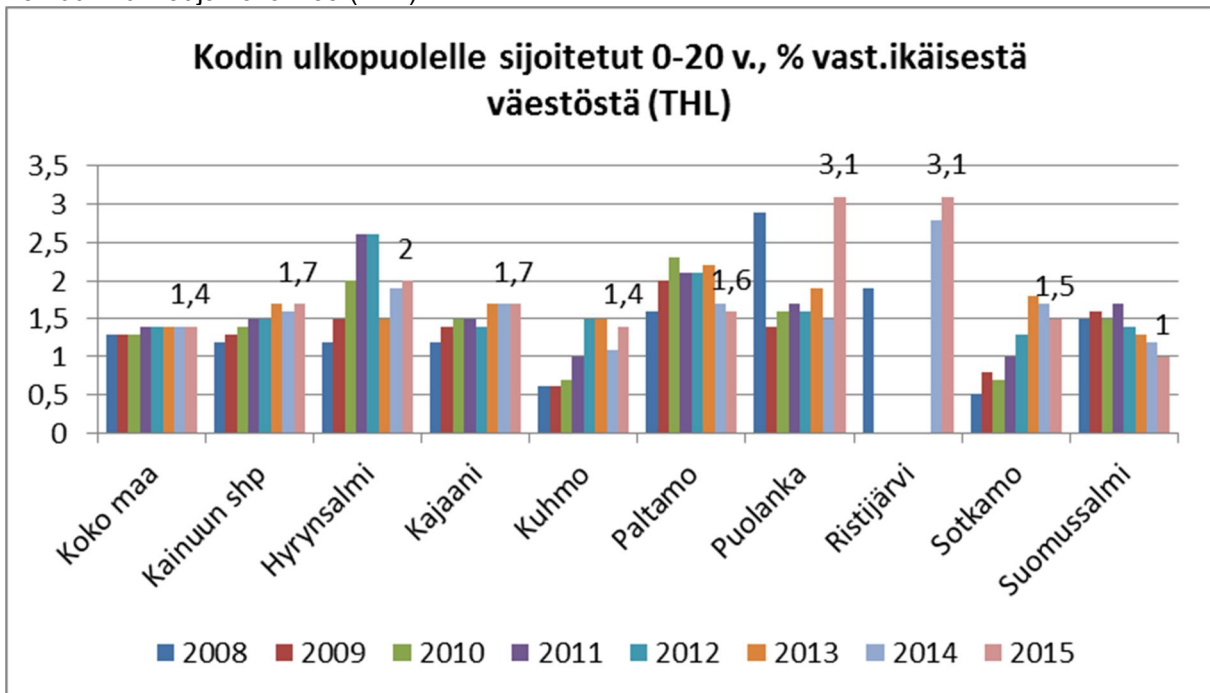

⁹ Kuntakohtainen ja tieto saatavilla, ks. THL/SOTKANet: <https://goo.gl/8WLGaK>

KUVIO 14. Kodin ulkopuolelle sijoitetut lapset ja nuoret sekä niistä huostassa olleet ja kiireellisesti sijoitetut Kainuun Sotessa v. 2007–2016 (toimintatilasto)

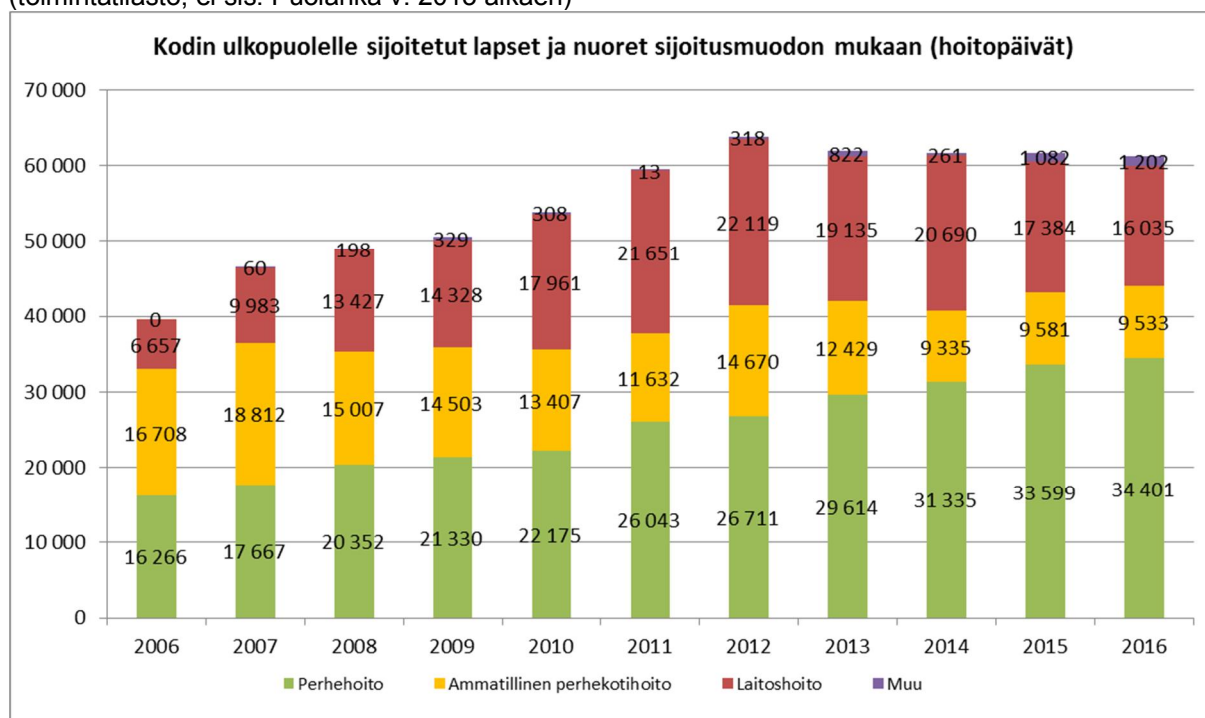

KUVIO 15. Kodin ulkopuolelle sijoitetut 0–20-vuotiaat, % vastaavanikäisestä väestöstä v. 2008–2015 Kainuun kunnat ja koko maa (THL)¹⁰

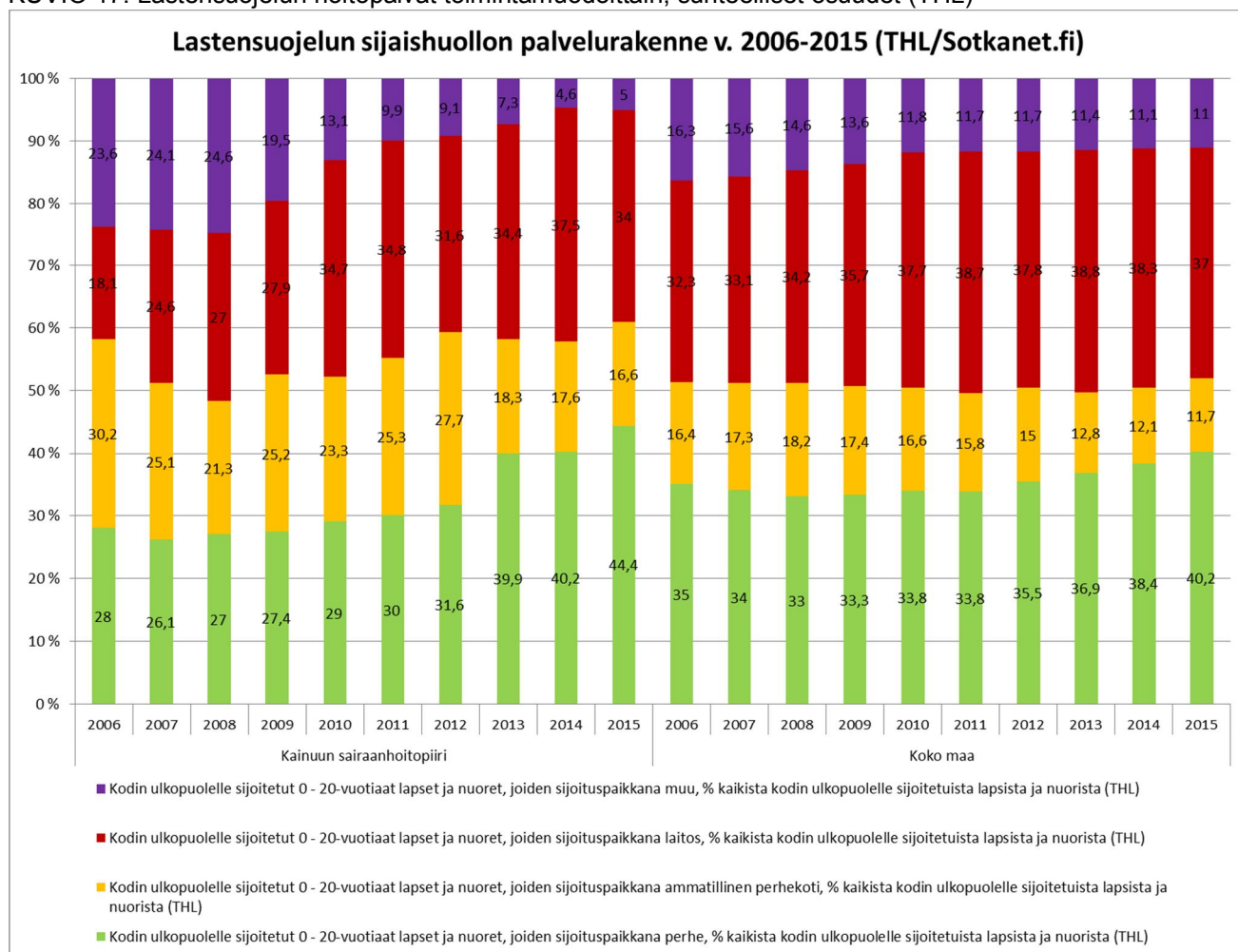

¹⁰ Huom. tietosuojan vuoksi alle viiden tapauksen kuntakohtaisia tietoja ei julkaista kunnittain.

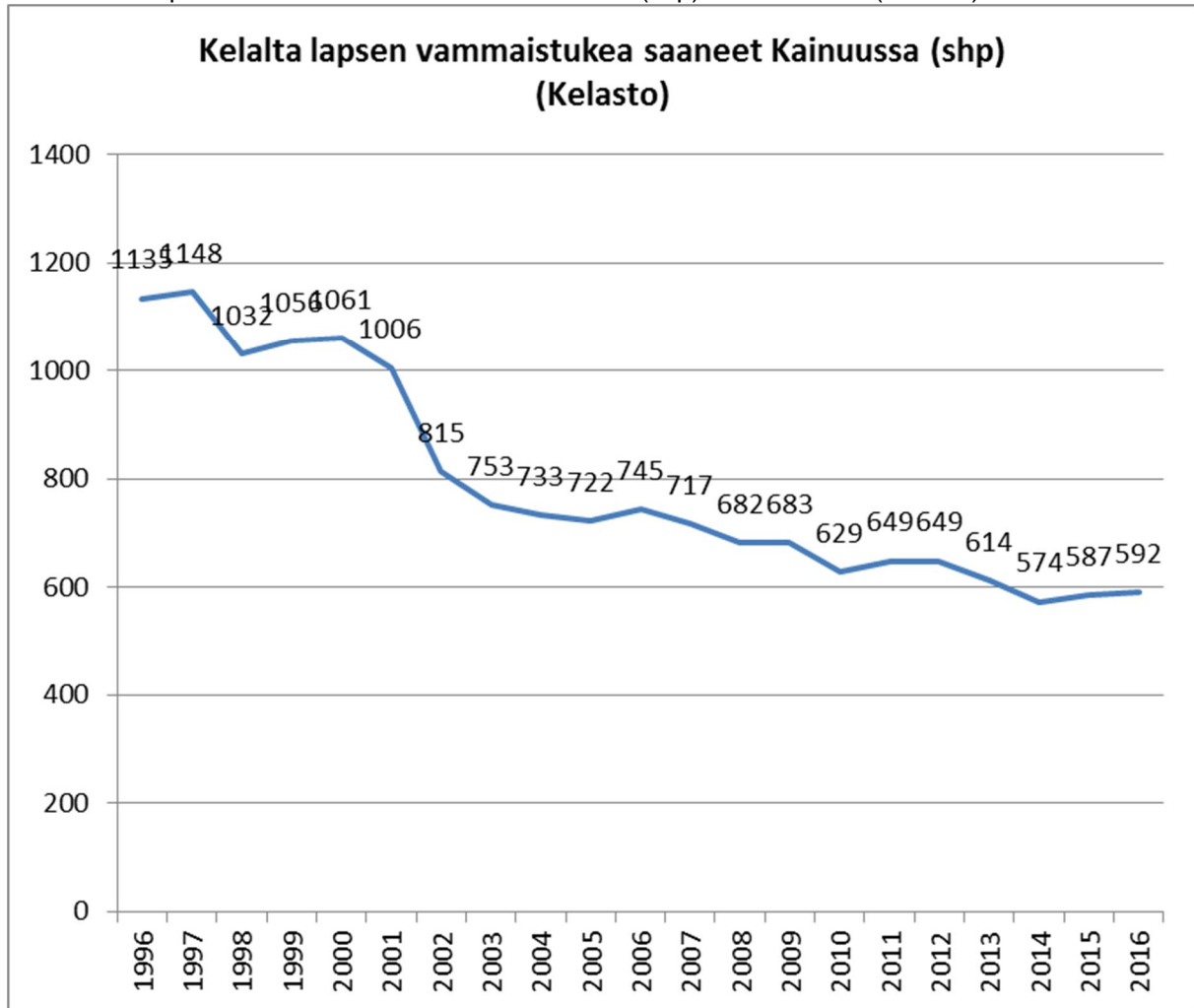
KUVIO 16. Lastensuojelun hoitopäivät toimintamuodoittain, kunnan kustantamat palvelut (toimintatilasto, ei sis. Puolanka v. 2013 alkaen)

KUVIO 17. Lastensuojelun hoitopäivät toimintamuodoittain, suhteelliset osuudet (THL)

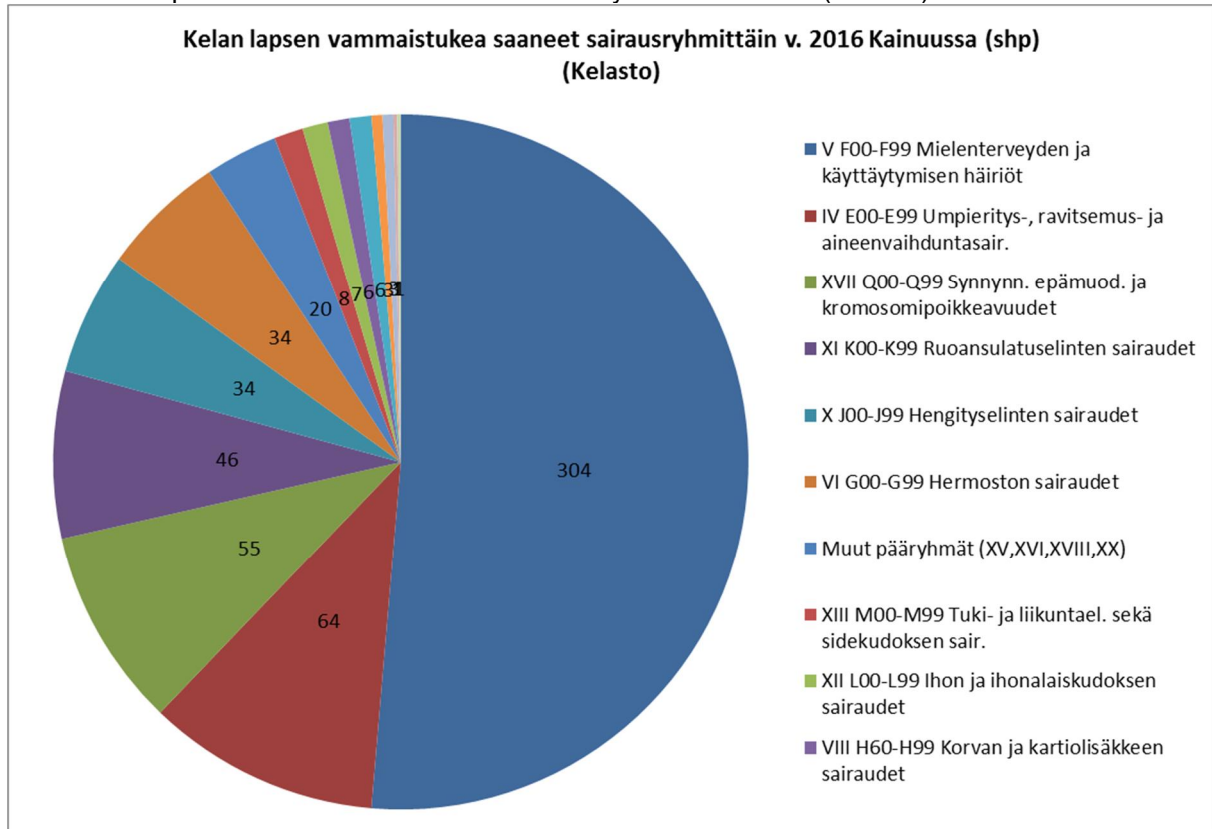

KUVIO 18. Lapsen vammaistukea saaneet Kainuussa (shp) v. 1996–2016 (Kelasto)¹¹

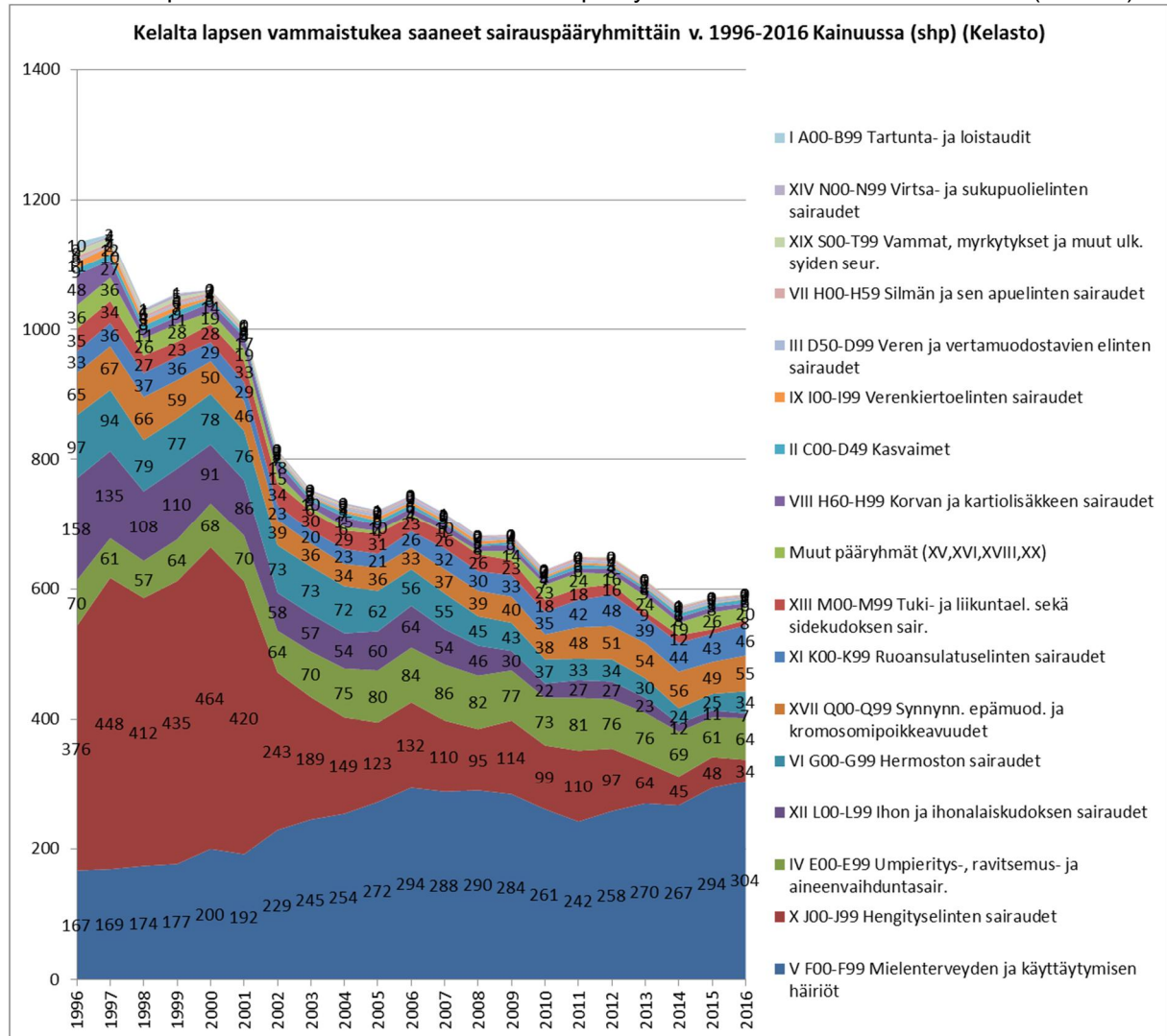

¹¹ ks. Kela. 2017. Lapsen vammaistuen saajat sairausryhmittäin.
<http://raportit.kela.fi/linkki/51849751> Huom. tieto on myös kuntakohtaisesti saatavilla Kelan sivujen kautta

KUVIO 19. Lapsen vammaistukea saaneet sairausryhmittäin v. 2016 (Kelasto)

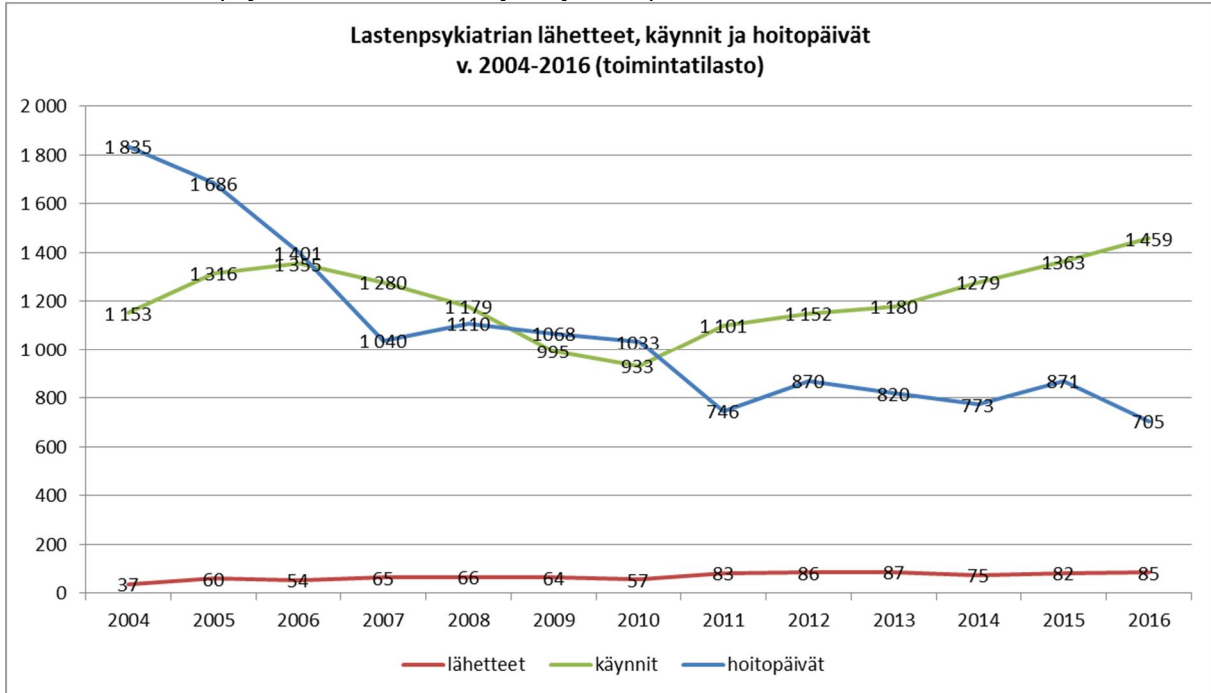

KUVIO 20. Lapsen vammaistukea saaneet sairauspäryhmittäin Kainuussa v. 1996–2016 (Kelasto)¹²

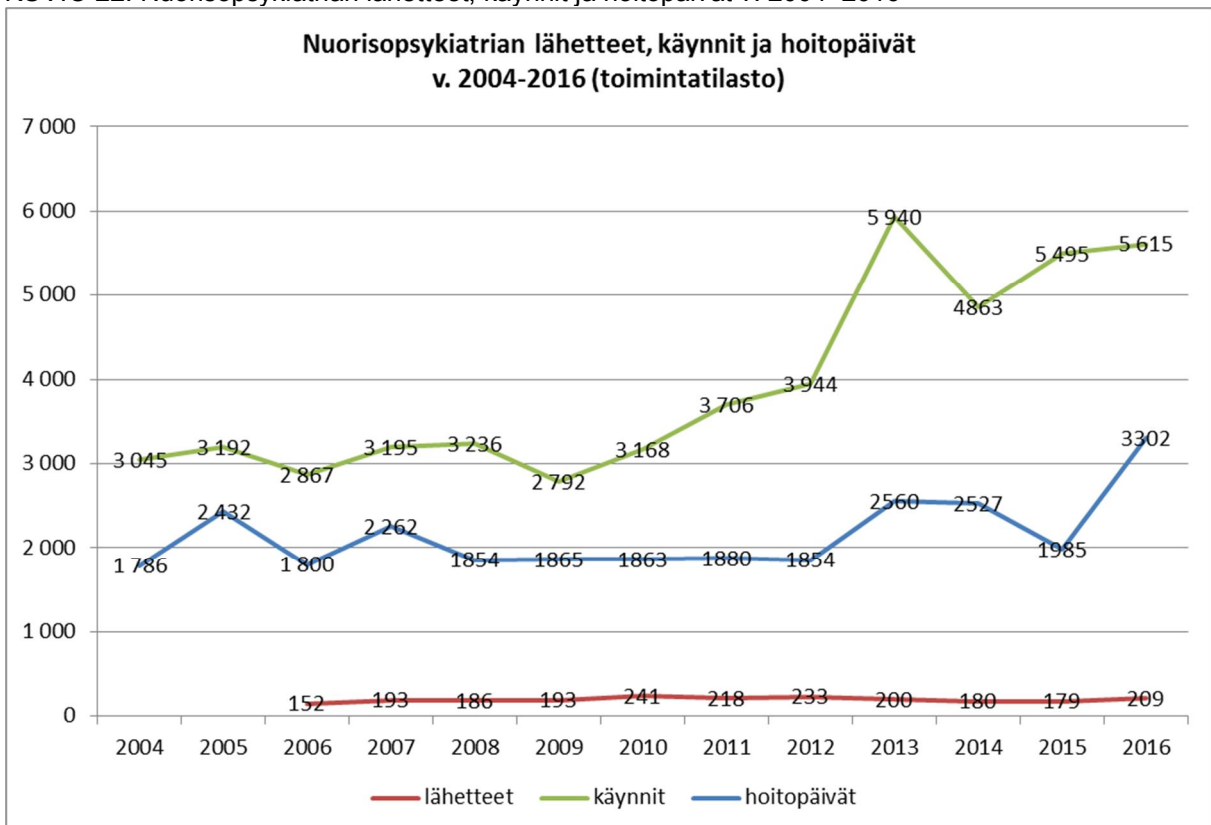

¹² Kelan myöntämä lapsen vammaistuki on vähentynyt vuosi vuodelta. Toisaalta mielen terveyden ja käyttäytymisen häiriöt ovat yleistyneet ja se on yleisin sairausryhmä Kainuussa (50 %), minkä perusteella Kela on myöntänyt lapsen vammaistukea viime vuosina. Hengityselinten sairauksien laskun taustalla on Kelan myöntämiskäytännön muutos 2000-luvun alussa.

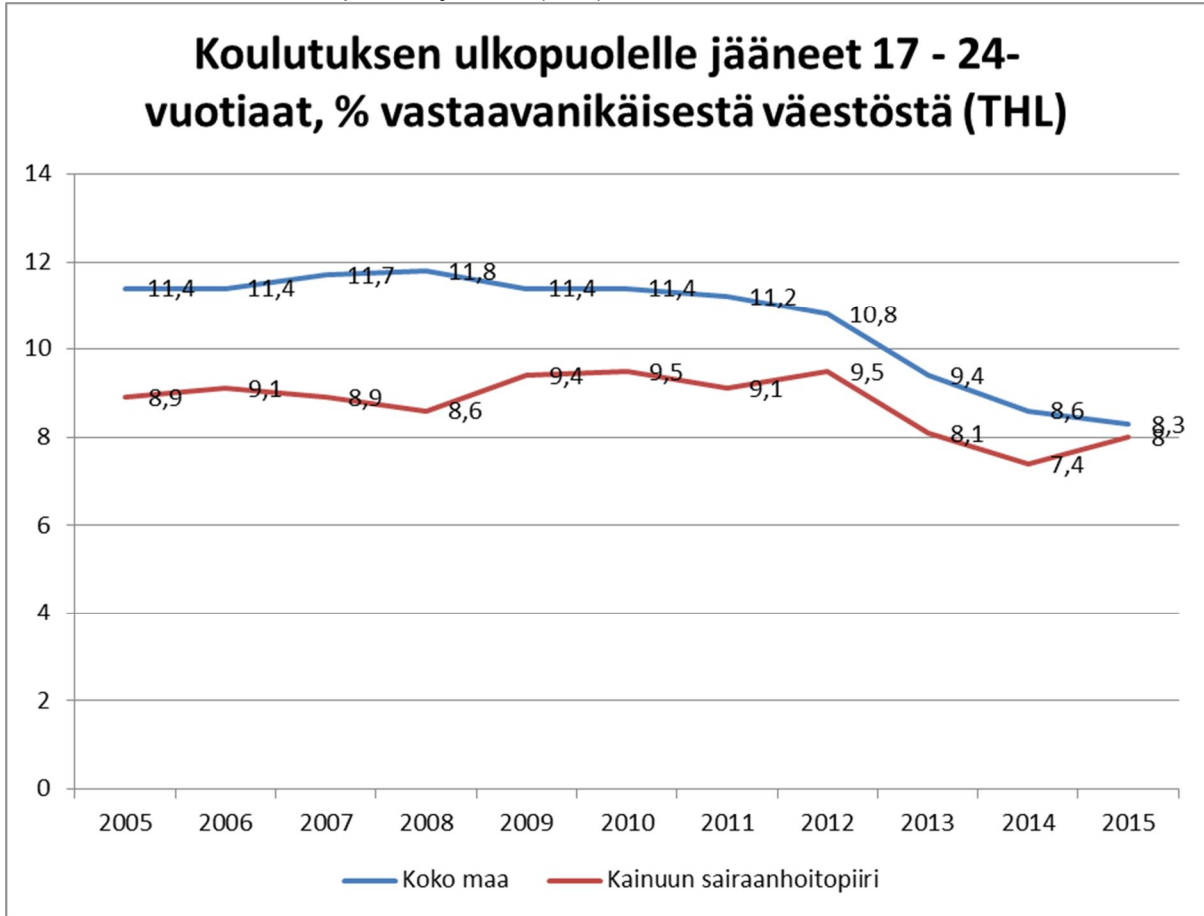
KUVIO 21. Lastenpsykiatrian lähetteet, käynnit ja hoitopäivät v. 2004–2016

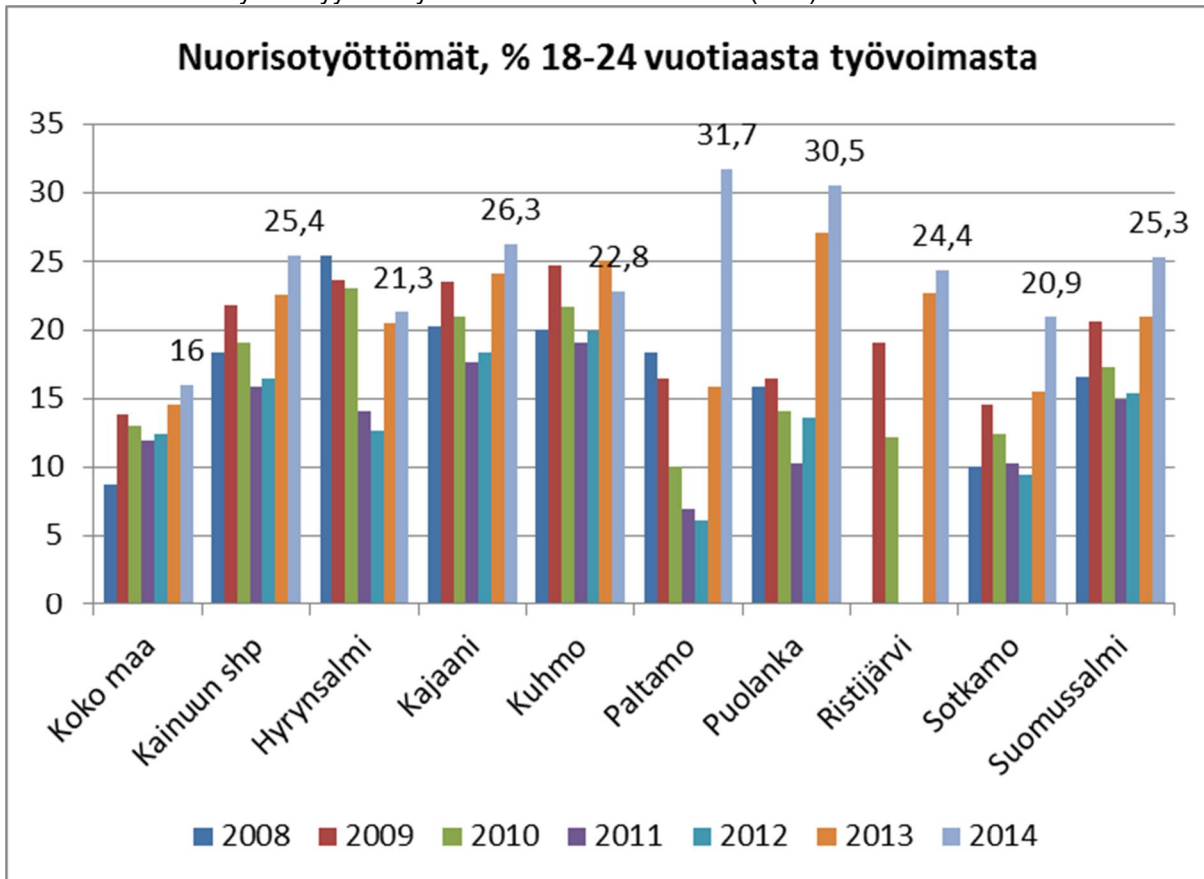
KUVIO 22. Nuorisopsykiatrian lähetteet, käynnit ja hoitopäivät v. 2004–2016

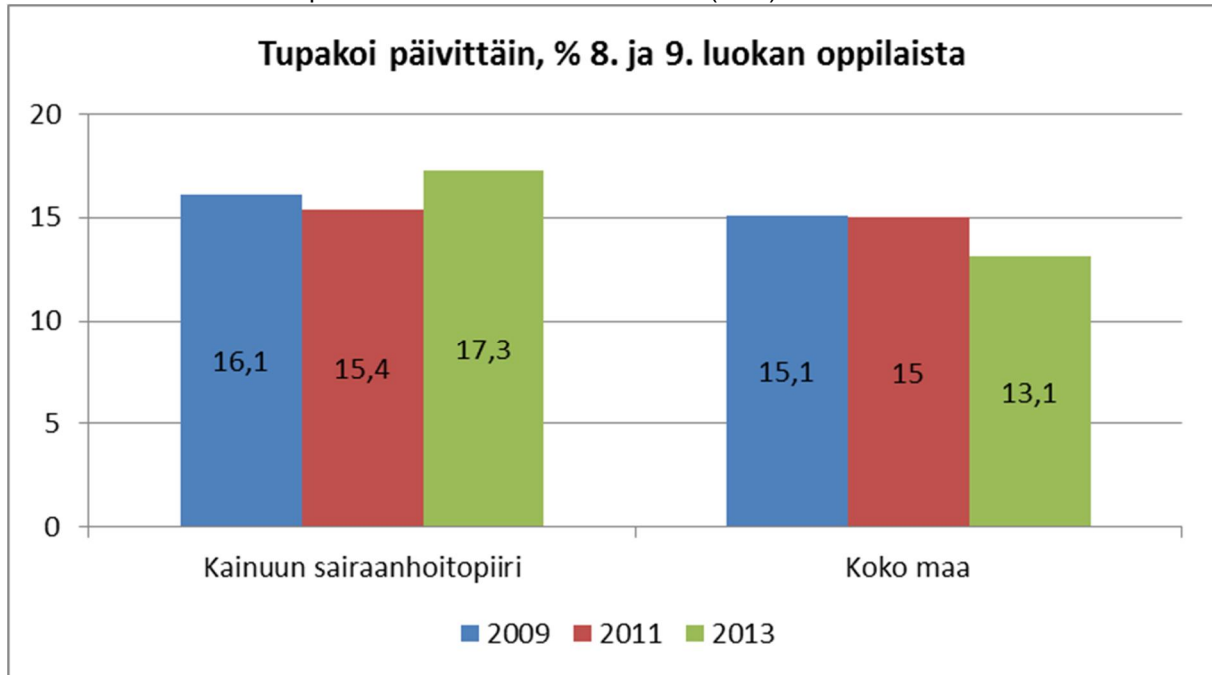
KUVIO 23. Koulutuksen ulkopuolelle jääneet (THL)

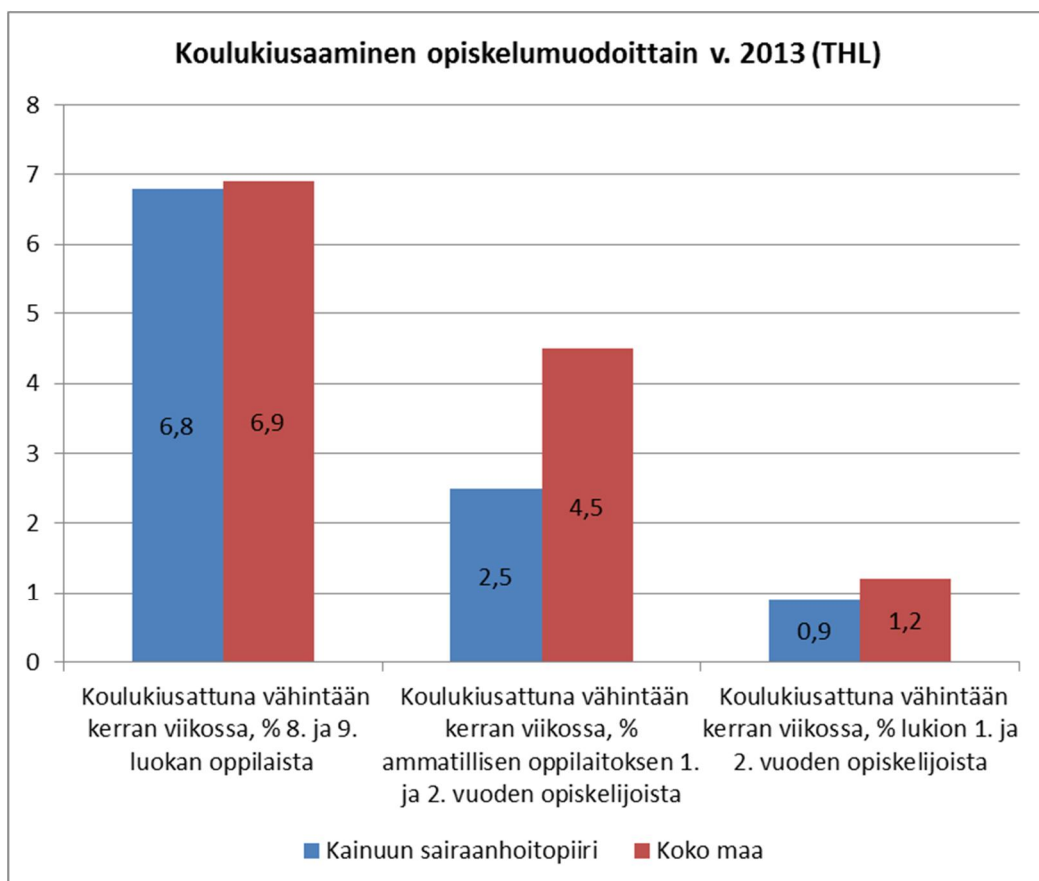
KUVIO 24. Nuorisotyöttömyyskehitys Kainuussa v. 2008–2014 (THL)

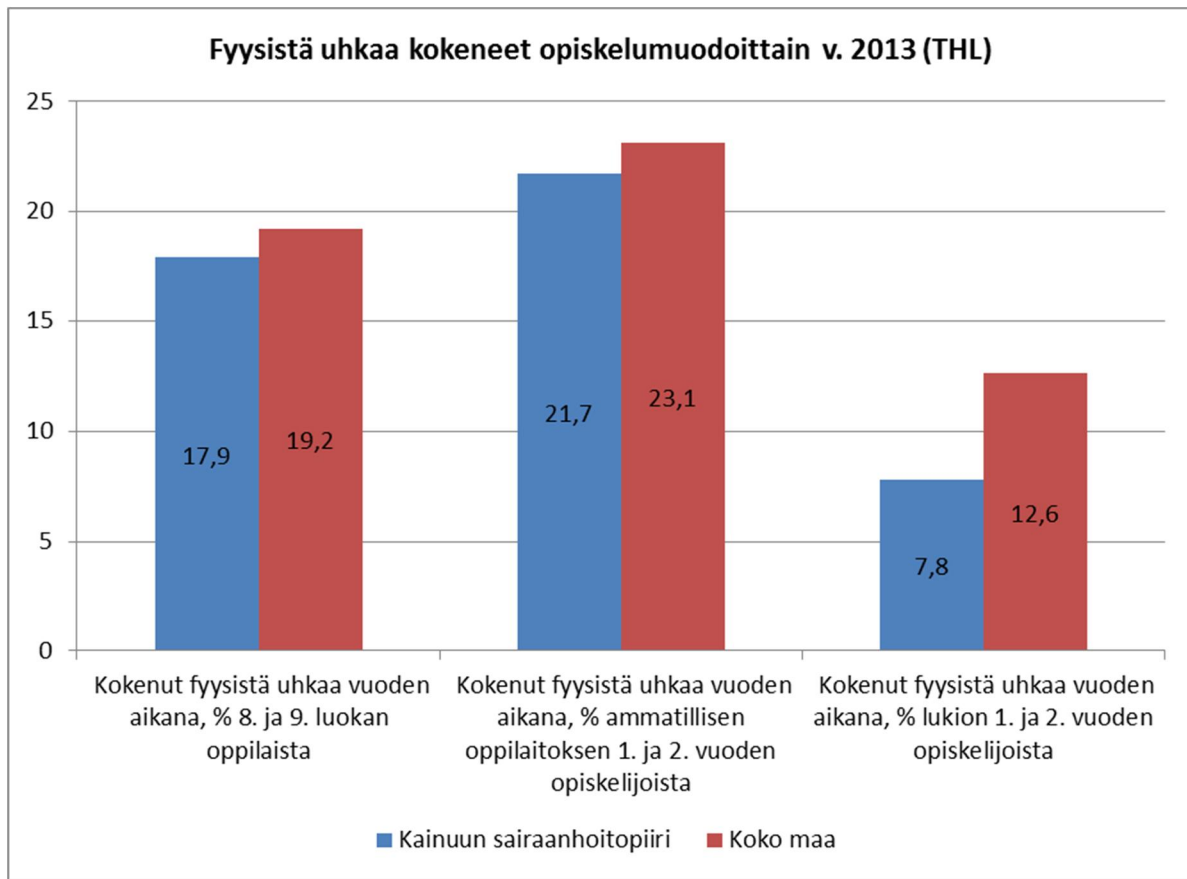
KUVIO 25. Päivittäinen tupakointi Kainuussa v. 2009–2013 (THL)

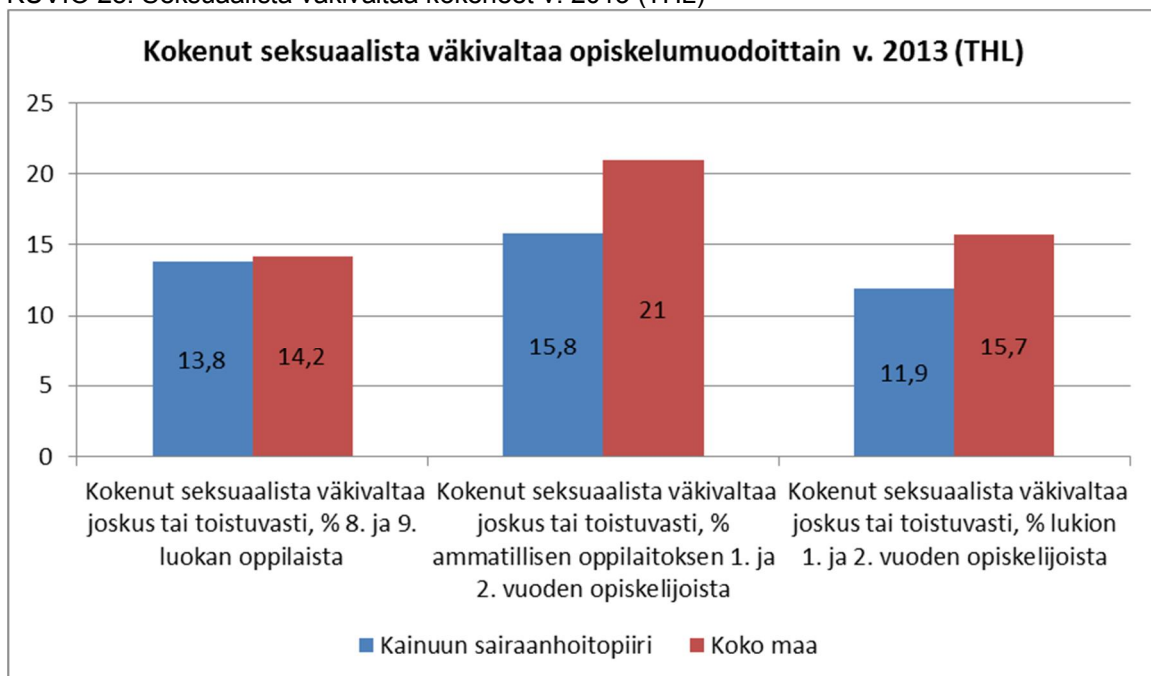
KUVIO 26. Koulukiusattuna vähintään kerran viikossa v. 2013 (THL)

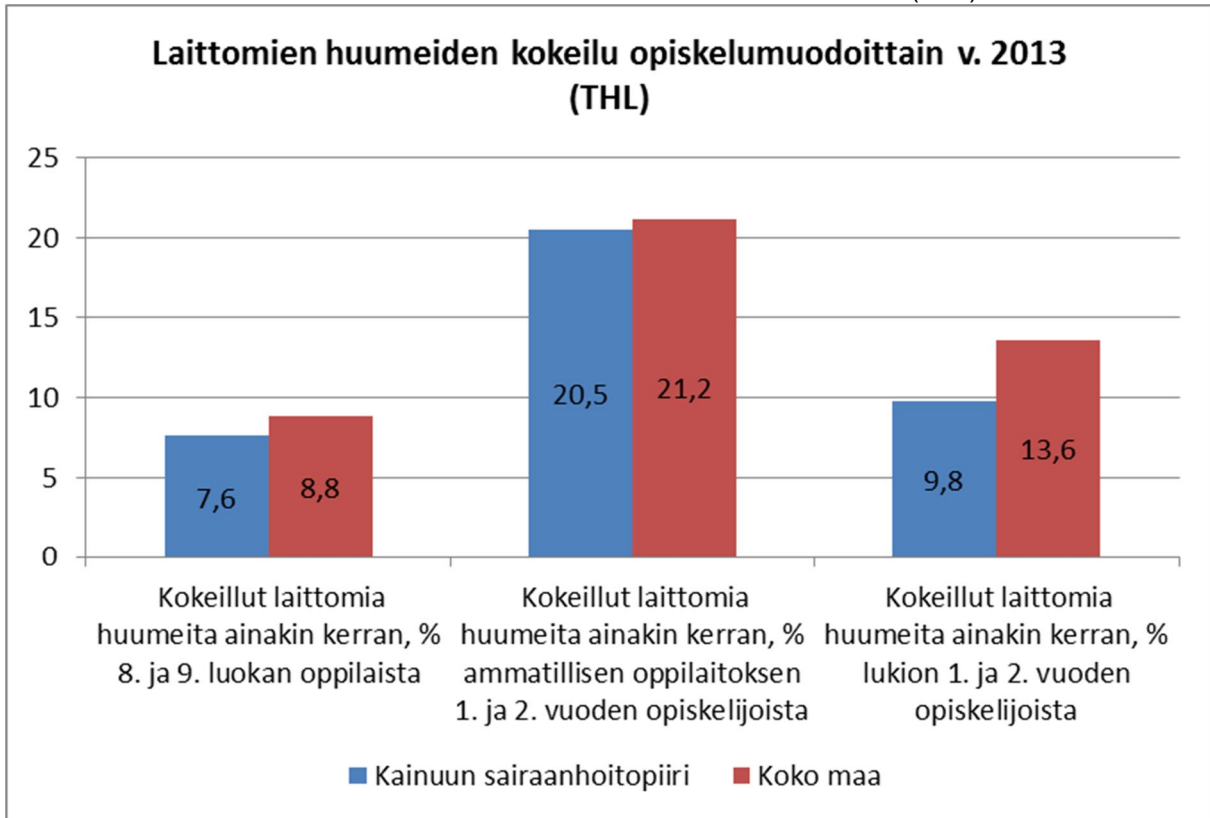
KUVIO 27. Fyysistä uhkaa kokeneet v. 2013 (THL)

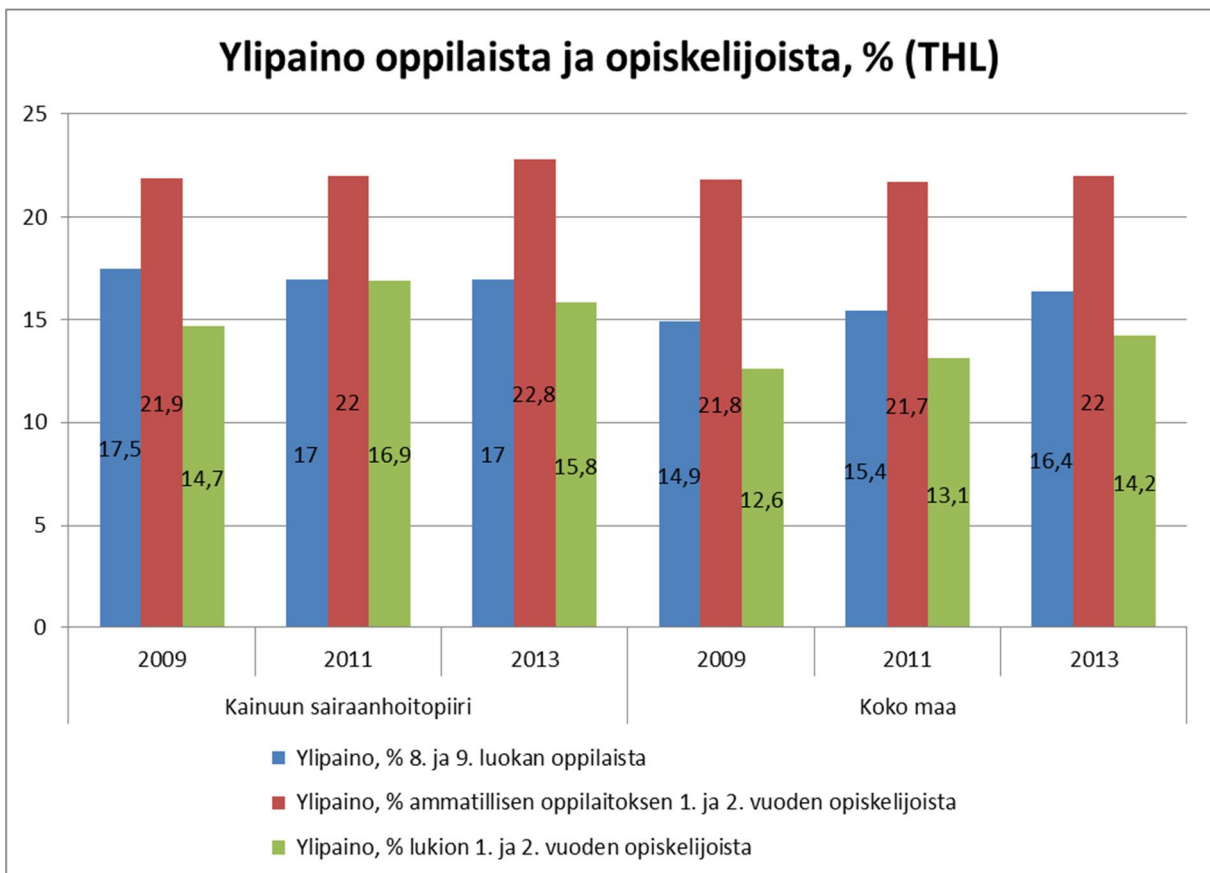
KUVIO 28. Seksuaalista väkivaltaa kokeneet v. 2013 (THL)

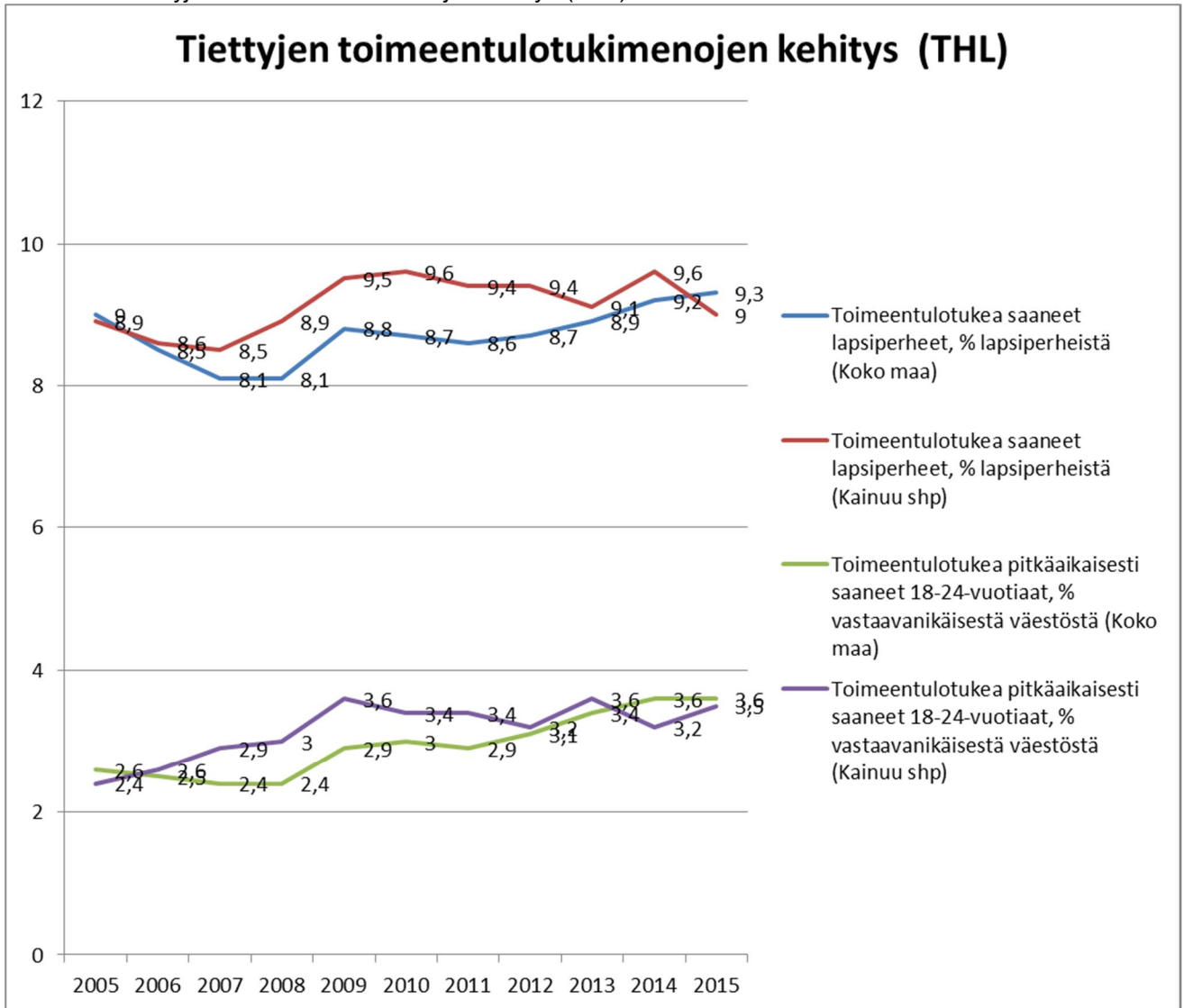
KUVIO 29. Laittomien huumeiden kokeilu eri kouluasteilla Kainuussa v.2013 (THL)

KUVIO 30. Lasten ja nuorten ylipaino opiskelumuodoittain v. 2009–2013 (THL)

KUVIO 31. Tiettyjen toimeentulotukimenojen kehitys (THL)

LIITE 1. LAPE-ryhmän kokoonpano v. 2016–2018

- Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä
 - Pirjo Ritakallio-Knuutinen, hallituksen jäsen (varalla Aila Alasalmi)
 - Matti Heikkinen, perhepalvelujohtaja (pj.)
 - Mirva Elo-Tammelander, johdon sihteeri (siht.)
 - Tarja Juppi, lapsiperheiden sosiaalipalveluiden vastuualuepäällikkö
 - Marja-Liisa Ruokolainen, sosiaalialan erikoissuunnittelija
 - Anna-Kaisa Korpinen, LAPE-muutosagentti

- Kainuun kuntien edustajat
 - Mikko Holappa, vapaa-aikasihteeri, Hyrynsalmi
 - Eija Heikkinen, johtava erityisopettaja, Kajaani (varalla Kaisa Mustonen, varhaiskasvatuksen palvelupäällikkö)
 - Timo Heikkilä, vapaa-aikatoimenjohtaja, Kuhmo
 - Arto Heikkinen, peruskoulun luokanopettaja/rehtori, Paltamo
 - Satu Kempainen, rehtori, Puolanka
 - Minna Härkönen, varhaiskasvatusvastaava, Ristijärvi (varalla Tiinaliisa Portano, rehtori/sivistysjohtaja)
 - Jukka Mannermaa, kuraattori, Sotkamo (varalla Sanna Nyman, nuoriso-ohjaaja)
 - Joni Kinnunen, kulttuurituottaja, Suomussalmi
 - Anu Kuosmanen, koulutusjohtaja, Kajaanin kaupungin koulutusliikelaitos (varalla Matti Ilvonen, kuraattori)

- Seurakunnat, kolmas sektori ja vapaaehtoinen kansalaistoiminta
 - Päivi Malinen, erityisasiantuntija, Itä-Suomen sosiaalialan osaamiskeskus
 - Silja Inkamo ja Roosa Mikkonen Kainuun maakunnallinen nuorisovaltuusto (varalla Liisa-Emilia Räisänen ja Justiina Väisänen)
 - Antti Minkkinen, kasvatustoiminnasta vastaava teologi, Kajaanin evankelisluterilainen seurakunta
 - Seija Karjalainen, toiminnanjohtaja, Mannerheimin Lastensuojeluliiton Kainuun piiri

LIITE 2. Suosituksia henkilöstövoimavaroista lasten, nuorten ja perheiden palveluissa

Lastensuojelu¹³

- enintään 35 lasta/työntekijä ja enintään 20 lasta/työntekijä, jos koko kunnan lastensuojelutyö sos.tt.:n vastuulla (STM 2009)
- tarvitaan pilotointia, mitoitus suhteessa lapsi/perhekohtaiseen aikaan (STM 2013)
- enintään 30 lasta/ lasu avohuolto tai enintään 40 lasta / sos.tt. (Talentia)
- lastensuojeluilmoitus (käsittely välittömästi, viim. 7 arkipäivää) ja lastensuojelutarpeen selvitys (3 kk määräaika) (l. 417/2007)
- ”Kuntien tulee kiinnittää huomiota sopivaan henkilöstörakenteeseen ja siihen, että asiakkaiden kohtaamiseen ja asiakasasian dokumentoimiseen on riittävästi aikaa.” ja ”jokaisen työyhteisön tulee selvittää paikallisesti se, mikä henkilöstön määrä ja asiakkaan käytettävissä oleva ajallinen panos on sopiva heidän lastensuojelutyöhönsä”. (STM 2014)

Äitiys- ja lastenneuvola¹⁴

- yhtä äitiysneuvolan kokopäivätoimista terveydenhoitajaa tai kättilöä kohden tulisi olla keskimäärin 76 synnytystä. Kokopäiväistä lääkäreitä kohden suositukset ovat 600 synnytystä.
- lastenneuvolan terveydenhoitajien laskennallisen mitoituksen lähtökohtana on enintään 340 lasta/kokopäivätoiminen terveydenhoitaja, kun sijaista vuosiloman ajaksi ei ole ja 400 lasta/kokopäivätoiminen terveydenhoitaja, kun sijainen on. Jos terveydenhoitaja työskentelee useammalla kuin kahdella sektorilla tai alueella on paljon maahanmuuttajia tai muita erityistä tukea tarvitsevia perheitä, vaikuttaa se lapsimäärää vähentävästi.
- neuvolatyötä tekevien lääkäreiden mitoituksen lähtökohtana on 2 400 lasta/ kokopäivätoiminen lääkäri, kun sijaista ei ole, ja 2800 lasta/kokopäivätoiminen lääkäri, kun sijainen on.

Opiskeluhoolto ja kouluterveydenhuolto¹⁵

- enintään 600 koululaista / terveydenhoitaja ja enintään 2100 koululaista / lääkäri (tai yksi työpäivä /500 koululaista) (STM 2004)
- oikeus keskustella psykologin tai kuraattorin kanssa (7 arkipäivää tai kiireelliset samana tai seuraavana työpäivänä)

Varhaiskasvatus ja perusopetus

Varhaiskasvatus¹⁶

- Päiväkodissa tulee hoito-, kasvatus- ja opetustehtävissä olla vähintään yksi henkilö, jolla on sosiaalihuollon ammatillisen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista säädetty kelpoisuus, enintään kahdeksaa kokopäivähoidossa olevaa kolme vuotta täyttäneitä. Enintään neljää alle kolmivuotiaista lasta kohden tulee samoin olla kelpoinen henkilö. (voimaan 1.8.2016)
- esiopetuksessa saa hoito-, kasvatus- ja opetustehtävissä olla vähintään yksi opetustoimen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetun asetuksen (986/1998) 7 §:n mukaiset kelpoisuusvaatimukset täyttävä henkilö enintään 13 esiopetuksessa olevaa lasta kohden.
- Päiväkodin yhdessä ryhmässä saa olla yhtä aikaa läsnä enintään kolmea hoito-, kasvatus- ja opetustehtävissä olevaa henkilöä vastaava lapsimäärä.

¹³ STM 2013, 14. Lastensuojelun laatusuositus; STM. 2009. Lastensuojelun kansallinen laatusuositus. Talentia. 2013. Suositus. Lastensuojelulaki (417/2007, § 26–27). STM 2014, 28–29 Lastensuojelun laatusuositus.

¹⁴ THL 2012, Laaja terveystarkastus, ohjeistus äitiys- ja lastenneuvolatoimintaan sekä kouluterveydenhuoltoon.

¹⁵ STM. 2004, 18-19. Kouluterveydenhuollon laatusuositus (STM 2004); valtioneuvoston asetus neuvolatoiminnasta, koulu- ja opiskeluterveydenhuollosta sekä lasten ja nuorten ehkäisevästä suun terveydenhuollosta (380/2009); oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (HE 67/2013). Huom. koska uuteen oppilas- ja opiskelijahuoltolakiin ei sisälly säädöstä henkilöstömitoituksesta, kuraattori- ja psykologimitoituksena on käytetty Suomen psykologiliiton kannanottoa ja Koulukuraattorit ry:n kannanottoja (1 psykologi/kuraattori per 600–800 opiskelijaa, Max. 3 koulua per psykologi).

¹⁶ Asetus lasten päivähoidosta 239/1973 ja varhaiskasvatuslaki 36/1973

- Huom. äkillinen poikkeama mahdollista.

Perusopetus¹⁷

- Silloin kun opetusta annetaan perusopetuslain (628/1998) 17 §:ssä tarkoitetuille oppilaille, jotka saavat erityistä tukea, saa opetusryhmässä olla, jäljempänä säädetyin poikkeuksin, enintään kymmenen oppilasta. Opetusryhmän enimmäiskoko voidaan ylittää, jos se on oppilaiden edellytysten tai opetuksessa käytettävän työskentelytavan takia perusteltua, eikä järjestely vaaranna opetusryhmässä opiskelevien oppilaiden opetuksen tavoitteiden saavuttamista.
- pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä oleville oppilaille annettavassa opetuksessa opetusryhmässä saa olla enintään kahdeksan oppilasta. Vaikeimmin kehitysvammaisista oppilaista muodostetussa opetusryhmässä saa olla kuitenkin enintään kuusi oppilasta. Jos tässä momentissa tarkoitetuille oppilaille annetaan opetusta samassa ryhmässä tai yhdessä niiden 2 momentissa tarkoitettujen oppilaiden kanssa, jotka saavat erityistä tukea, määräytyy opetusryhmän enimmäiskoko sen mukaisesti, minkälaista tukea saavia oppilaita ryhmässä on eniten. Jos tässä momentissa tarkoitettua oppilasta opetus annetaan yhdessä muiden kuin tässä tai 2 momentissa tarkoitettujen oppilaiden kanssa, saa opetusryhmässä olla enintään 20 oppilasta.

¹⁷ Perusopetuksessa opetusryhmien mitoituksista on säädetty perusopetusasetuksessa (852/1998).

Julkaisuluettelo

Sarja A: virallisesti hyväksytyt julkaisut
Sarja B: selvitykset ja tutkimukset
Sarja C: hallinnolliset asiakirjat
Sarja D: monistesarja

Sarja A

A:1 Viestintäsuunnitelma 2015-2016

Sarja B

B:1 Vammaispalveluhankkeen Kainuun osahankkeen loppuraportti

B:2 Tukeva 3 – juurruttamishanke
Lasten, nuorten ja lapsiperheiden hyvinvoinnin tukeminen Pohjois-Suomessa
Kainuun osahanke
Loppuraportti 1.10.2012–31.10.2013

B:3 Virta – Pidämme huolta työ ja toiminta-kyvystämme sekä tulevaisuudestamme 2011–2013 – loppuraportti”

B:4 Kainuulainen lapsi lastensuojelutarpeen selvityksessä vuosina 2013–2014
Pohjois-Suomen Lasten Kaste – Kainuun toiminnallinen osakokonaisuus

B:5 Tietoa potilaan oikeuksista
ennen hoitoa, hoitotilanteessa ja hoidon päättymisen jälkeen

B:6 Sosiaalinen kuntoutus 2016 –Työryhmän raportti ja suositukset

Sarja C

C:1 Talousarvio 2013 ja taloussuunnitelma
2014–2016

C:2 Vuosikertomus 2012 Kainuun maakunta -kuntayhtymä

C:3 Talousarvio 2014 ja taloussuunnitelma
2015–2017

C:4 Vuosikertomus 2013 Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä

C:5 Kainuun lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma 2014–2015

C:6 Talousarvio 2015 ja toiminta- ja taloussuunnitelma 2016 – 2018

C:7 Vuosikertomus 2014 Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä

C:8 Talousarvio 2016 ja taloussuunnitelma

2017-2019

- C:9 Kehitysvammaisten henkilöiden asumisen ja siihen liittyvien palvelujen suunnitelma 2015-2020
- C:10 Vuosikertomus 2015 Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä
- C:11 Talousarvio 2017 ja toiminta- ja taloussuunnitelma 2018–2020
- C:12 Lapset ensin,
Kainuun lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma 2017–2021

Sarja D

- D:1 Tieto toiminnaksi – hankkeen raportti
Lapsiperheiden ja nuorten päihdepalvelujen
kehittämislinjauksia – Tietoa päihteistä ja
päihdepalvelujen tarpeesta Kainuussa
- D:2 Osallisuutta ja sosiaalista vahvistumista Kainuussa - Virta Kainuu -osahankkeen loppuraportti
- D:3 Palvelutarjotin 2013 – Päivätoimintaa ja matalan kynnyksen kohtaamispaikkoja Kainuussa,
Virta Kainuu –osahanke
- D:4 Selvitys tehostetun palveluasumisen palvelusetelin hinnoittelusta - Aktiiviasiakashankkeen
selvityksiä
- D:5 Strengthening the Customer's Freedom of Choice - Aktiiviasiakashanke Alankomaissa ja
Belgiassa syksyllä 2013
- D:6 Aktiiviasiakashankkeen loppuraportti - Kyllä kai minä itse parhaiten tiedän, mitä palveluja
tarvitsen
- D:7 Hyve - johtamisen kartta
Vuorovaikutuksellisella johtamisella uusiin tavoitteisiin – hanke 1.3.2012–31.10.2014 Kainuun
osahanke
Loppuraportti
- D:8 Ikäihminen toimijana – hanke – Vanhuspalvelulain toimeenpanoa Pohjois-Suomessa 2013–
2014 1.7.2013–31.10.2014 Kainuun osahanke
Loppuraportti
- D:9 Terveempi Pohjois-Suomi 2
1.3.2012–31.10.2014 Kainuun osahanke
Loppuraportti
- D:10 Selvitys kotona asumista tukevien palvelujen tuotteistamis- ja ryhmittely-tavoista
taustainformaatioksi Hyvinvoinnin palvelutarjottimen kehittämistä varten
- D:11 Selvitys laatutakuusta ja palvelutuote-kuvauksista taustainformaatioksi Hyvinvoinnin
palvelutarjottimen kehittämistä varten
- D:12 Hyvinvoinnin palvelutarjotin – käyttöopas palvelusetelituottajille
- D:13 Hyvinvoinnin palvelutarjotin – käyttöopas palveluntuottajille
- D:14 Rekisteröitymisopas – näin annat perustietosi Hyvinvoinnin palvelu-tarjottimelle

- D:15 Hyvinvoinnin palvelutarjottimen käyttöopas ympärivuorokautisia hoivapalveluja tuottaville palveluntuottajille
- D:16 Ylläpitäjän ohje – rekisteröintianomuksen käsittely ja palveluntuottajan lopullinen hyväksyminen Hyvinvoinnin palvelu-tarjottimelle
- D:17 Ylläpitäjän opas – Hyvinvoinnin palvelutarjottimen eManagement-järjestelmään
- D:18 Hyvinvoinnin palvelutarjottimen käyttöopas asiakasohjaajille
- D:19 Hyvinvointi hakusessa – riippuvuus riskinä
Päihde- ja mielenterveyspalveluketjujen,
kuntoutusyhteistyön ja työmenetelmien
kehittäminen Lapissa ja Kainuussa
1.3.2013–31.10.2015 Loppuraportti
Kainuun hankeosio
- D:20 Pohjoinen Sote ja tuottamisen rakenteet –hanke Kainuun toiminnallinen osakokonaisuus,
loppuraportti 1-10/2015
- D:21 Hoitotyön kirjaamisen kehittäminen, RAI-järjestelmän käytön laajentaminen ja
hoitoisuusluokitusjärjestelmän käyttöönoton tukeminen
- D:22 Huolenkarkotuspäivä
- D:23 Miten minä kommunikoin
- inhorehellinen työkirja
- D:24 Virta II –hankkeen Sosiaalisen kuntoutuksen ryhmätoiminnan käsikirja
- D:25 Laatu lastensuojeluun, Pohjois-Suomen Lasten Kaste –hankkeen Kainuun toiminnallinen
osakokonaisuus Loppuraportti 4/2014 – 3/2016
- D:26 Virran tuomaa
Esimerkkejä sosiaalisen kuntoutuksen menetelmistä ja käytännöistä
- D:27 Loppuraportti: Virtaa vielä – Virta II –hanke
- D:28 Sosiaalisen kuntoutuksen työryhmän raportti ja suositukset
- D:29 Maaseudun tuetut liikkumispalvelut kaikkien käyttöön
MATKA -hankkeen loppuraportti 11/2016

Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä
PL 400, 87070 Kainuu
Puh. vaihde 08 61 561
S-posti kirjaamo@kainuu.fi

sote.kainuu.fi